

[19th March 1964]

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on 26th March 1964 as the time and date within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 11 a.m. on 28th March 1964. I also fix 3 p.m. on the 28th March 1964 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fifteen, a poll will be taken on the 30th March 1964 between the hours of 10 a.m. and 1 p.m.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65.

DEMAND NO. I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 73,61,100 under Demand No. I—Land Revenue Department.’

திரு. சா. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, எனது பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 73,61,100 under Demand No. I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’

DEMAND NO. IV—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,21,100 under Demand No. IV—Stamps Administration.’

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் இருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முன் மொழிக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 32,21,100 under Demand No. IV—Stamps Administration be reduced by Rs. 100.’

DEMAND NO. XXXI—FAMINE RELIEF.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,09,100 under Demand No. XXXI—Famine Relief.’

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, எனது பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 5,09,100 under Demand No. XXXI—Famine Relief be reduced by Rs. 100.’

19th March 1964]

DEMAND No. XXXVII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,00,000 under Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars.’

திரு. சா. ராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, எனது பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முன் மொழிகிறேன்.

“That the allotment of Rs. 28,00,000 under Demand XXXVII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* திரு. சா. ராமசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று நில வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது எனது வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநில அரசுக்கு கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறு துறை வருவாய்களிலே நிலவருவாய் துறையிலிருந்துதான் அதிகமான அளவுக்கு வருமானம் கிடைத்து வருகிறது. அப்படிக்கிடைத்தவருகிற வருவாய் ஆனது விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் தீர்வையிலிருந்து தான் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். நிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்வை விதிதமானது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இப்படி நிலத்திற்காக விதிக்கப்படுகிற அல்லது நிர்ணயிக்கப்படுகிற அந்தத் தீர்வை விகிதம் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் விளக்கக் குறிப்பிலே விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குறிப்பின்படி, அதாவது செட்டில்மெண்டிற்கு இருபது ஆண்டு களுக்கு முன் இருக்கிற வீனச்சீலப் பொறுத்து, அதற்கேற்பவும் செலவை கழித்து நிகர அளவிலே வருமானத்திற்கேற்றவாறு நிலவரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது செட்டில்மெண்ட் நடந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் ரீசெட்டில்மெண்ட் செய்யப் படவில்லை. இதிலே குறிப்பிடப்படாத பார்த்தால் இனி ரீசெட்டில் மெண்ட் செய்வதில்லை என்பது கொள்கையாக இருந்து வருகிறது என்று கண்டிருக்கிறது. இனி இந்த முறை இருக்காது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டிலே புதிய அளவிலே நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக சொல்லப்போனால், பழைய செட்டில் மெண்டின்படி, 1924-வாக்கிலே சாதாரணமாக 7-2-10 என்று இருந்த தர நஞ்சை ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 3-75 நிலத்தீர்வை விதிக்கப்பட்டது என்றால், அதே நஞ்சைக்கு 1943-ல் ரூ. 4.05 ஆக தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலே 1½ அணை செஸ் விதித்தார்கள். 1950-ல் அந்த செஸ்ஸை 31 காசுகளாக்கி, தீர்வை 4.92 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1959-ல் அதே நிலத்திற்கு அந்த செஸ் 5 அணைவுடன் அடிஷனல் சர்சார்ஜ் 13 காசுகளாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஒரு ஏக்கரின் தீர்வை ரூ. 5.56 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அதன் பரிகாரம் 1962-ல் யூனியன் செஸ் 50 சதவீதமாக உயர்த்திக் கொண்டால் என்ற நிலைமை உருவாகவே ஒரு ஏக்கருக்கு 50 சதவிகிதத்தையும் சேர்த்து ரூ. 8-34 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1963-ல் 30 சதவிகிதம் அதிகத் தீர்வை விதிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே 9.04 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதே போன்று, புஞ்சை நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 1943-ல் 7-2-9 தர அளவிலே இருந்த நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1-25 என்ற விகிதத்திலே இருந்தது. பிறகு செஸ்ஸாக 8 காசுகள் சேர்த்து ரூ. 1.33 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1950-ல் 1-65 ஆக மாறி 1959-ல் 1.85 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 1962-ல் யூனியன் செஸ்ஸையும் சேர்த்து

[திரு. சா. ராமசாமி] [19th March 1964]

ரூபாய் 2.68-க்கு வந்திருக்கிறது. தற்சமயம் அதிகப்படி தண்ணீர் தீர்வை என்ற அளவிலே 37½ சதவிகிதம் இந்த ஆண்டிலே வீதிக்கப் பட்டிருப்பதையும் சேர்த்தால் நிலங்களின் தீர்வை அந்தக்மான அளவிலே தான் இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். சாதாரணமாகப் பார்த்தால் 1950-ல் இருந்த தீர்வை விகிதத்திற்கும் இன்றுள்ள தீர்வை விகிதத்திற்கும் இரண்டரை அல்லது மூன்று மடங்கு வித்தியாசம் இருக்கிறது. விளக்கக்குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது ரீசெட்டில்மெண்ட் செய்யப்படாது என்ற ஒரு நிலைமை இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் செட்டில்மெண்டுக்கு இருபது ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு இந்தத் தீர்வை விகிதங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட் செய்து 30 ஆண்டுகள் ஆகியும், இப்பொழுது ரீசெட்டில்மெண்ட் செய்யப்படாத காரணத்தினால், நிலங்களின் வளம் அதே அளவில் இல்லையென்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காலக்கிரமத்தில் நல்ல நிலங்களாக இருந்தவையெல்லாம் கூட ஓரளவுக்கு மாறுபட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் மண்ணரிப்பாலும், அதிகமான அளவிலே நவீன ரசாயன உரங்களை உபயோகப்பதின் காரணமாக நிலத்தின் தரம் கெட்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற நிலையிலே கடந்த சர்வே செட்டில்மெண்ட் செய்த காலத்திற்கு பிறகு, சாதாரணமாக நஞ்சையாக இருந்த நிலங்கள் கூட நஞ்சைப்பயிருக்கு அருகையற்றவையாகவும், புஞ்சையாக இருக்கிற நிலங்கள் எல்லாம் மிகவும் சாதாரணத் தரத்திற்கும் வந்துவிட்டன. ஆகவே, நிலத்தின் வருமானம் குறைந்துவிட்டது. ஒரு சில இடங்களில் தான் ஓரளவுக்கு நிலத்தின் தரம் உயர்ந்து மண் வளம் உடைய நிலங்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் புதிதாக தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிற நிலங்கள், அவைகளுக்கு நஞ்சைத் தீர்வை அடிப்படையிலே இப்பொழுதே தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக கடந்த சர்வே செட்டில்மெண்டுக்குப் பிறகு இப்பொழுது முப்பது ஆண்டுகள் சென்றுவிட்டதால், நிலத்தின் வளமும் தரமும் குறைந்திருக்கிறது. இனி ரீசெட்டில்மெண்ட் செய்யப்போவதில்லை என்று சொன்னாலும் கூட இப்பொழுது வசூலிக்கப்படும் தீர்வை ஏற்கெனவே இருந்த தரத்தின் அடிப்படையில்தான் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. மண் வளம், நிலத்தின் தரம் இவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் இப்பொழுது வசூலிக்கப்படுகிற கிஸ்தியின் அளவு அதிகப்படியான உச்ச கட்டத்தில் அமைந்திருக்கிறதென்பது தெரியவரும். ஆகவே, நல்ல அடிப்படையிலே இதை மாற்றியமைக்க வழிவகைகள் எடுக்கவேண்டும். ஒன்று ரீசெட்டில்மெண்ட் செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் வேறு முறையைக் கையாள் வேண்டும்.

துருச்சி மாவட்டத்திலே சில பகுதிகளில் ஐம்பது ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்ற பல இடங்களில் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களுக்கு 1933-ல் நிர்ணயித்த தரத்தின் அளவில் வரி விதித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது அவை தரிசு நிலங்களாகக் கிடக்கின்றன. உப்பு அரிப்பு ஏற்பட்டு, உவர் மண் அரிப்பு ஏற்பட்டு அந்த நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கற்றதாக இருக்கின்றன. இப்பொழுது பல பகுதிகளில் அம்மாதிரி நிலத்தின் தரம் கெட்டு விட்டதால், பழைய முறையிலேயே கிஸ்தி வசூலிப்பது சரியல்ல. நிலத்தின் தரம் கெட்டிருப்பதால் உடனடியாக கவனித்து நிலைமையைச் சரிப்படுத்தினால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை சீர்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு அதிகப்படியான அளவிலே விவசாயிகளிடமிருந்து கிஸ்தி வசூலிக்கப்படும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நன்மைகள் செய்யப்படவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள், விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதியளிக்கிறோம், பொறுக்கு விதைகள் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் நிலைமையை நாம் நோக்கப் பார்க்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு அந்த வசதிகள் சரியான அளவிலே கிடைக்கவில்லை என்பது தெரியவரும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நன்மைகளைச் செய்துகொடுத்து அதன்பேரில் தொகை வசூலிக்கப்பட்டால் எந்தவிதமான குறைபாட்டையும் சொல்ல முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவேதான், விவசாயிகள் பல வழிகளிலும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதற்கு அவசியமான வகையில்

19th March 1964]

[திரு. சா. ராமசாமி]

வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகள் பல வழிகளிலும் அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்ளும் நேரத்தில் மிகவும் மோசமாக நடத்தப் படுகிறார்கள். இவர்கள் கிராமப்புறத்தில் இருப்பவர்கள் என்பதனால் அதிகமாகக் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்கள். தங்களுடைய உரிமைகள் என்ன, தங்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது என்பதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியாதவர்கள். கடன் வசதிகளை எப்படிப் பெறவேண்டும், யாரிடம் போகவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு நில அடமானம் அல்லது மனை அடமானம் என்றால், அவர்களுக்கு யாரிடம் போக வேண்டும், எப்படிப் போவது என்பதில் அச்சம் ஏற்படுகிறது. அலுவலகத்திற்குச் சென்று அலுவலர்களைக்கண்டு கொள்ள சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே, தாலுகா ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ் போன்ற இடங்களில் ஆலோசகர்கள் போன்ற ஒருவரை நியமித்து அங்கே வருகிறவர்களுக்கு, வேண்டிய உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகம், இன்னும் இது போன்ற இடங்களுக்கு அவர்கள் போகும்போது வெளியிலே வெய்யிலிலும், மழையிலும் நிற்க வேண்டிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகங்களில் 10, 15 பேர் உட்காரக் கூடிய அளவு இட வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நில வருவாய் சம்பந்தப்பட்ட அளவில் செட்டில்மெண்ட் முறையில் செய்யப்படவில்லை என்றாலும்கூட வேறு வழி முறை செய்யப்பட வேண்டும். இப்பொழுது இரண்டு பிரிக்காக்களுக்கு ஒன்று அல்லது பெரிய பிரிக்காவாக இருந்தால், பிரிக்காவிற்கு ஒன்று என்ற முறையில் சர்வேயர்கள் நியமித்து இருக்கிறார்கள். இந்த சர்வேயர் பிரசீனியில், ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒரு சர்வேயர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நலமாக இருக்கும். சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்படும்போதே, பட்டா மாறுதல் மனுவின், சப்-டிவிஷன்கள் பிரிக்க வேண்டிய கட்டணத்தையும் சேர்த்து வசூலித்து அந்த நிலத்திற்கு சப் டிவிஷன்கள் செய்து அந்த நடைமுறை ஆண்டிலேயே தனிப்பட்டா கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும். தனிப்பட்டா இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அங்கே 100 விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அங்கு சரியானபடி தனிப் பட்டா வைத்திருப்பவர்கள் 5, 10 பேர்கள் தான் இருக்கும். அவர்கள்தான் சகல வசதிகளையும் பெற முடிகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய 90 சத விக்கி விவசாயிகள் பல வகைகளிலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. விவசாயிகளின் நிலைமை இந்த வகையில் மோசமாக இருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்திலே உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலே 3 மாதமாக மழை பெய்து பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. அங்கு இரண்டாம் முறையாக பயிர் செய்தும் புள்ளம்பாடி கேனலில் ஜலம் சரியாக வராததால் பயிர் நல்ல முறையில் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே அந்த விவசாயிகளுக்கு நில வரி வஜா, நீர்க்கூலி வஜா செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆயக்கட்டில் கடைசி கோடியில் இருப்பவர்களுக்கு தண்ட நீர்க்கூலி என்று வசூலிக்கப்படுகிறது. இது நீராரம்பத்தின் பகுதி நீரை தேக்கி நிலத்தில் விடுவதால் இந்த தண்ட நீர் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் நீராரம்பத்தின் கடைக்கோடியில் இருப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தண்டத்தீர்வை தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். காரணம் அந்த நிலம் பாசனம் பகுதியின் கடைக்கோடியில் இருப்பதால், அதற்கு அடுத்து அந்த ஆயக்கட்டுக்குரிய பாய்ச்சலை தடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அதுபோன்ற நிலையில் உள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்ட நீர்க்கூலி வசூலிக்கப்பட வேண்டியதில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில வரித்துறையில் கிராம அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுதிருக்கும் வேலைப் பளுவின் காரணமாக அந்த அதிகாரிகள் தங்களுடைய கணக்குகளை நல்ல முறையிலே வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் அதிகமாக சாதாரணமான விவசாயிகளுடைய பிரசீனிகளை சரியாக கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே இந்த கிராம அதிகாரிகளை நிரந்தரமான சம்பள விகிதம் கொடுத்து

[திரு. சா. ராமசாமி]

[19th March 1964]

நியமிக்க வேண்டும். சாகுபடி முறையை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்கள் நல்ல முறையிலே கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அந்தந்த பகுதியில் உள்ள கிராம சேவக்குகளை அஜ்மாஷ் தணிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்து அந்த வேலையை அவர்களே செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஜமாபந்தி முறையில் ஊழல்களும் அநியாயங்களும் நடக்கின்றன. ஆகவே அதை மாற்றி ஆண்டுக்கொரு தரம் தணிக்கை செய்யக் கூடிய வகையில் தணிக்கையாளர்களை நியமித்து அந்தந்த கிராமத்திலேயே சென்று தணிக்கை செய்யக் கூடிய ஏற்பாட்டை செய்தால் பொதுவாக கிராமங்களிலேயே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடிக்கடி தீயினால், மழை, வெள்ளத்தினால், புயல் காற்றினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 30 வீதம் நிவாரணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆடைகள் தீப்பற்றிக் கொண்டிருந்தால் ரூ. 10 சேர்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. 30 ரூ. கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட அது பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு உள்ள விலைவாசியில் அது போதுமானதாக இல்லை. விலைவாசி குறைவாக இருந்த காலத்தில் இது நிர்ணயிக்கப்பட்டது. சர்வ சாதாரணமாக ஒரு கூரைபோடும் அளவுக்கோ, மூங்கில் வாங்குவோர், பத்துக்கு பத்து சுவர் வைக்கவோ அத்தொகை போதாது. அதோடு கூட 30 ரூபாய் வாங்குவதற்குள்ளாக, அலுவலகத்திற்கு போக வா என்று வெளியிடங்களில் வாங்கி செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் போது ரூ. 30 என்பதை மாற்றி ரூ. 50 என்றவது கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதோடு ஆடைகள் தீப்பற்றிக் கொண்டால் ரூ. 10 கொடுக்கப்படுகிறது. அது ஒரு புடவை கூட வாங்க போதவில்லை. ஆகவே, அதை 25 ரூ. ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் நேரத்தில் ஒரு முறையைக் கையாளுகிறார்கள். அது அரசாங்கம் ஏற்படுத்தினதோ அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தாங்களாக கையாளும் முறையோ தெரியவில்லை. ரூ. 10-க்கும் குறைவாக நில கிஸ்தி கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். 1943-ல் ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 4.5 கிஸ்தி செலுத்தினால் இப்பொழுது பல வரிகளும் சேர்ந்து அவன் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 10-க்கு அதிகமாக கிஸ்தி கட்குகிறான். ஆகவே ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிக்கு கூட நிவாரணம் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி எந்த அளவுக்கு கிஸ்தி இருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அல்லது ரூ. 50-க்கு குறைவாகச் செலுத்துகிறவர்களுக்கு நிவாரணம் என்று வழி வகுக்க வேண்டும் என்று தரம்மையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே தண்ட நீர்க்கூலி பாசனப்பகுதியின் கடைக்கோடியில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பது என்று முறை வகுக்க வேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் நிவாரணம் எழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் முறையில் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

*திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில வரி மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1948 ஜூன் ஒழிப்புச் சட்டப்படி ஜமீன்கள் அபாலிஷ் செய்யப்பட்டது. அதன் பிறகு சர்வே நடந்தது. சர்வே பைனலைஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் 12-வது செக்ஷண்டி ஜமீன் தாருக்கு உரிமை என்று சொல்லக்கூடிய நிலங்கள் அஸெஸ்ட் வேஸ்ட் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு டிரிப்ப்யூனலுக்குச் சென்று உறுதி செய்யப்

(Srimathi C. Kolandai Ammal in the Chair)

பட்டிருக்கின்றன. அதிலே நஞ்சை, புஞ்சை அஸெஸ்ட் வேஸ்டாக சர்க்கார் புறம்போக்காக, இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 100 ஏக்கர் 200 ஏக்கர் என்று இன்றைக்கும் ஜமீன்தார்கள் தனக்கு பாத்யம் இருக்கிறது என்று

19th March 1964] [திரு. வ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

கிராமம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அவர்கள் பேரில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள், பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் நிலச்சுவாந்தாருக்கு கட்டுப் பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அஸெஸ்ட் வேஸ்ட் ஆக தீர்மானிக் கப்பட்ட இடங்கள் பேரில் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஏன் என்று தெரியவில்லை. யார் பயிர் செய்கிறார்களோ, அந்த விவசாயிகளுக்கே பட்டா செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். கிரயத்திற்கு ரெஜிஸ்டர் செய்யும் ஜமீன்தார்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களுக்கு பாத்யம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, அனுபோகம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, கிரயத்திற்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாம்பு டியூட்டி கட்டி விட்டால் யார் சொத்தை வேண்டுமானாலும் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொடுத்து விடலாம். அது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சட்டப்படி செல்லும். இது சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிளர்ச்சி தோன்றி யிருக்கிறது. இது சர்க்கார் சொத்து. ஆகவே இதை நிலம் இல்லாத பயிரிடுகிற விவசாயிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கலாம். இதை அலசிப் பார்த் தால் சர்ச்சைக்கு உரிய இடங்களாக இருப்பதால் யார் அனுபவத்தில் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டு, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு தாலுக்காவில் ஒரு கிராமம் ஜமீன் கிராமமாக இருக்கும். அடுத்த கிராமம் அயன் கிராமமாக இருக்கும். இதற்கு ஒரு தாசில்தார். அதற்கு ஒரு தாசில்தார் என்று இருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் தான் 10-லிமிடேஷன் செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகத் தெரிகிறது. அடிஷனல் தாசில்தார் அவர்கள் எல்லையில் இருக்கும் இடத்திற்கு அயன் கிராமத்தைத் தாண்டித்தான் அவருக்கு உள்ள ஜமீன் கிராமத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அதிக நிர்வாகச் செலவும் பிரயாணச் செலவும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 10-லிமிடேஷன், ரீ-அட்ஜஸ்ட்மென்ட் செய்தால், ரெவினியூ நிர்வாகச் சிக்கனம் ஏற்பட வழி இருக்கிறது.

அடிஷனல் அஸெஸ்மென்ட் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1372, 1373-ம் பசலிக்கு அடிஷனல் அஸெஸ்மென்ட் செலுத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். சென்ற வருஷத்திலே செலுத்த வேண்டிய பணத்தை இன்று வரைக்கும் கேட்காமல் ஒரே வருஷத்தில் இரண்டு பசலியினுடைய தீர்வையையும் செலுத்திவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிடக் கவலைப் படக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்த வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் முதல் தவணியிலே, 1372-ம் பசலிக்கான அடிஷனல் அஸெஸ் மென்ட்டையும் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு வசூல் செய்கிறார்கள். சட்டத்தின்படி, இந்த அடிஷனல் அஸெஸ் மெண்டுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து உறுதி செய்த பிற்பாடுதான் அஸெஸ் மென்ட் வாங்கவேண்டும். இன்று அம்மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அஃபிஷியல் டிமாண்டு இல்லாமல் கிராமாதிகாரிகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போய் நிர்ப்பந்தம் செய்து வசூல் செய் கிறார்கள். நாம் போட்டிருக்கும் சட்டத்தையே கவனித்து அமல் நடத்த வேண்டியது ரெவினியூ அதிகாரிகளின் பொறுப்பாகும். என்ன அடிஷனல் அஸெஸ்மென்ட் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு பட்டாதாரர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற் குள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். பதில் வரவில்லை என்றால் நிர்ணயித்த காலத்திற்குள் அஸெஸ்மென்டை உறுதி செய்துவிடவேண்டும் என்று விதி தெளிவாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அடிஷனல் அஸெஸ்மென்ட் சம்பந்தமாக ஒரே தவணியில் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வருஷம் ஒரு தண்ணீர்ப்பாடு ஏற்பட்டு, மகசூல் குறைவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அத்துடன் இத்தீர்வையும் செலுத்தக்கூடிய கஷ்டம் இருப்ப தால் இரண்டு பசலிகளுக்கும் அடிஷனல் அஸெஸ்மென்ட் கொடுக்க

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [19th March 1964]

சக்தியற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். 1372-ம் பசலியில் கொடுக்கவேண்டிய ஆடிஷனல் அஸெஸ்மெண்டை இந்த பசலியிலும், அடுத்த பசலியிலும் வசூல் செய்தால் நலம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஸ்டாம்பு ட்யூட்டியைப் பற்றி ஒரு கோரிக்கை. காயி பேப்பருக்கு ஸ்டாம்பு கட்டணம் கோர்ட்டிலும் மற்ற எல்லா இடங்களிலும் 35 ந.பை. தான் ஸ்டாம்பு ட்யூட்டி வாங்குகிறார்கள். ஆனால், ரெவின்யூ போர்டில் 70 ந.பை. கோருகிறார்கள். இது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அடுத்து, பத்திரங்களை நகல் எடுப்பவர்களுக்கு ஒரு கையெழுத்து டெஸ்ட் வைத்தால் நலம் என்று நான் நினைக்கிறேன். பத்திரங்களை நகல் எடுப்பதற்குக் கட்டணம் கொடுக்கப்படும்போது அதை நல்ல முறையில் எழுதிக்கொடுக்க வகை செய்யப்பட வேண்டும். பத்திர நகலைப் பார்க்கும் போது, அதற்கு ஒரு கையெழுத்து நிபுணரை வைத்தத்தான் படித்துப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் கையெழுத்து இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலை ஏற்படாமல், நல்ல முறையில், தெளிவாக எழுதுகிறவர்களை வைத்துப் பத்திரங்களுக்கு நகல் எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டையும் செய்வது நலம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியினர் கொடுத்திருக்கக் கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டிச் சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது சர்க்காரின் வருவாயில் 9 சதவிகிதம்தான் நில வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது சொன்னார்கள். பழங்காலத்தில் ஆறிலொரு பாகம் நில வரியாக வசூலித்தார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இணையிலே அது 50 சதவிகிதமாக இருந்தது, இப்பொழுது 9 சதவிகிதமாகக் குறைந்திருக்கிறது என்றும் சொன்னார். 50 சதவிகிதமாக இருந்தபோது சர்க்காருடைய வருவாய் எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது, நில வரி உயரவில்லையே தவிர, இதர வரிகள் உயர்ந்திருப்பது தெரிகிறது. அதனால், இப்பொழுது கட்டக்கூடிய வரிகள் நில வரியாகக் கட்டவில்லையென்றாலும் கூட, இதர வரி மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் பல தொல்லைகள் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நில வரியை ஐந்து எக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு எடுத்து விடுவது நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னென்றால், ஐந்து எக்கர் நிலம் வைத்த சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயிக்கு சர்க்காருடைய கணக்குப் படி அவர்களுடைய செலவுக்கே கட்டுப்படியானத நிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள். ஆகையால், ஐந்து எக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நில வரியை எடுத்துவிடுவது சாலச் சிறந்தது என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல கிராமங்களில் ஒரு நம்பரில் ஐந்தாறு எக்கர் நிலம் இருக்கும். இரண்டாம் போகச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நேரத்திலே அந்த நிலம் பலருக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் காரணத்தால் ஒரே ஒரு எக்கர் நிலம் ஒருவர் சாகுபடி செய்தால் கூட நம்பரிலே எத்தனை எக்கர் விஸ்தீரணம் இருக்கிறதோ அத்தனைக்கும் இரண்டாம் போக தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. சட்டப்படி சரியாக இல்லையென்றாலும், அங்கிருக்கும் கர்ணங்கள் சரிவர பார்க்காமல் எதோ ஐரா நிலமும் பயிர் செய்திருப்பார்கள் என்ற காரணத்திற்காக முழு நிலத்திற்கும் இரண்டாம் போகத் தீர்வை விதித்து விடுகிறார்கள். ஆகையால், விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியினால் தொல்லை இருந்துக் கொண்டு இருக்கிறது. சர்க்காரிலிருந்து ஒரு உத்திரவு போட்ட ஒரு நம்பரிலே எத்தனை எக்கர் இருக்கிறது, எத்தனை எக்கரில் இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்குப் பார்த்து நல்ல முறையில் கவனித்து தீர்வை போட்டால் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை இருக்காது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

19th March 1964] [திரு. எஸ். முருகையன்]

விவசாயிகளுக்கு ஏற்கெனவே நில வரி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வரி போடும் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால் அங்கும் அதிகமாக சர்சார்ஜ் போட்டுத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் மூலமாகச் சட்டம் இயற்றித்தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும், அதை எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் ஒரே நிலையாக ஏற்படுத்தி விட்டால் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் 25 காசு விதிக்கிறார்கள். இன்னொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் 50 காசு விதிக்கிறார்கள். ஒரு தொகுதிக்குள்ளேயே ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் 25 காசும், அடுத்த பஞ்சாயத்து யூனியன் 50 காசும், அதற்கும் அடுத்த பஞ்சாயத்து யூனியன் 75 காசும் விதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இது வித்தியாசப்படுகிறது. இதனால், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். “பக்கத்திலே 25 பைசா விதிக்கும்போது நாங்கள் மட்டும் ஏன் 50 காசு கொடுக்க வேண்டும்?” என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள். இப்படி இதிலே பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஆக, எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், ஒரே விதமான சர்சார்ஜ் விதிக்க வேண்டிய அதிகாரத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

புறம்போக்கு நிலங்களைக் கிட்டத்தட்ட 15, 20 ஆண்டுகள் சாகுபடி செய்திருந்தாலும்கூட, குறிப்பிட்ட தரிசு நிலங்களை அதில் பயிரிடும் மக்களுக்குச் சீக்கிரமாகப் பட்டா செய்து கொடுப்பது கிடையாது. அப்படியே கொடுத்தாலும்கூட, சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலையில் பல ஹரிஜன விவசாயிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்கள் கிடைத்தில் ஒப்படைத்தும் கூட, பெயரளவில் பட்டா இருக்கிறதே தவிர, ஹரிலுள்ள பெரிய பெரிய மிராசதாரங்களுக்குப் பயந்து இவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத நிலை இருந்து கொண்டே வருகிறது. இதபோன்ற உண்மை நிலையைக் கண்டுபிடித்து, யார் யாருக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதை யார் யார் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து, தவறாக நடந்து கொள்ளிறவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே மாற்றம் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, ஒரு தாலுக்காவில் 200 ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், பத்து பேர் கூட நிலத்தை அனுபவிப்பது கிடையாது. காரணம், அவர்கள் ஹரிலுள்ள பெரிய மனிதர்களுக்குப் பயந்து அந்த நிலத்தை அவர்களிடத்திலேயே விட்டுவிடுகிறார்கள். இதற்குக் கடுமையான சட்டம் இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் ஹரிஜன விவசாயிகள் நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நகரப் புறங்களில் நீண்ட காலமாகப் புறம்போக்குகளில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரப் புறத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கும் காரணத்தால், அடமானம் செய்ய வேண்டும் என்று மனுப் போடுகிறார்கள் என்றால் நகர மன்றத்திலே தீர்மானம் போட்டு ரெவினியூ இலாகாவுக்குப் போகிறது. அங்கே போனவுடனே அப்படியே தின்றுவிடுகிறது. காரணம், நகரத்திலே ஒரு ஏழை விவசாயியோ அல்லது வேறு தொழிலாளியோ மனுப் போட்டால் அந்தக் கர்ணத்திற்கு 100 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று கொடுத்தால்தான் அதை உடனடியாகப் பட்டா செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. திருவண்ணாமலை நகரத்தில் 2,200 பேர்கள் இப்படி சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருந்து வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரத்து இருநூறு குடும்பங்கள் இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டு காலமாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். பல விண்ணப்பங்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஜமாபந்தி நேரத்தில் மனுக்கொடுக்கிறார்கள். அப்போது சர்க்கார் கணக்குப்படி 300 குடும்பங்கள்தான் இப்படி புறம்போக்கு நிலத்தில் வீட்டைக் கட்டி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள் மற்றும் பல ஏழைகள் குடியிருப்பதனால் பட்டா கொடுப்பது கிடையாது. இது எதனால் ஏற்படுகிறது? அந்த இலாகாவில் உள்ள குறைதானே இதற்குக் காரணம். அதை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்தால் ஏழை மக்களுக்கு வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்] [19th March 1964]

சரியான முறையில் பட்டா வழங்கப்படாத காரணத்தினால் பம்பு செட்டு போடலாம் என்றால் முடிவதில்லை. கடன் வாங்க முடிய வில்லை. ஆகவே உடனடியாக பட்டா வழங்கப்படவேண்டும். ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பினால் பதிலே வருவது கிடையாது. இதனால் பல ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் குறைகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். சாத்தனூர் ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் முப்பதாயிரம், நாற்பதாயிரம் என்று ஒவ்வொரு கிராம அதிகாரிக் கும் வசூல் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அதற்காக வேண்டி கிராமாதிகாரிகளுக்கு உதவியாக இன்னொருவரை நியமித்தால் உதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஸ்டாம்பு கட்டணங்களைப் பொறுத்த வரையில் 200 (இருநூறு ரூபாய்க்குள்) கிரயம் வாங்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது நலமாக இருக்கு மென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறைந்த விலை ஸ்டாம்பு களை ஸ்டாம்புவெண்டர்கள் வாங்கி விற்பது கிடையாது. நகரசபைகள் வேலைகள் அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு முக்கால் பைசா லாபம் என்பதனால் குறைந்த விலை ஸ்டாம்புகளை அவர்கள் வாங்கி விற்பது இல்லை. ஆகவே அதற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்டாம்புக்குப் பதிலாக பணமாக வாங்குவதாக இருந்தாலும் அதற்கு அனுமதி அளிக்கலாம்.

இன்னும் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளுக்குத் தீப்பிடித்துக் கொள்கிற போது புதுப்பிக்க முழுச் செலவையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது நலமாக இருக்கும். இப்போது மொத்தமாக 40 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. அந்த வீடுகளையே கட்டிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இராம நாத்தபுரம் ஜில்லாவில் நான் இருக்கிற பகுதி அண்டர் டென்யூர் எஸ்டேட் பகுதியாகும். ஜமீன் நிலங்கள் தான் ஜாஸ்தி. ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு வந்த பிறகும் எந்தவிதமான அஷ்யூர்ட் டென்யூரும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. நிலம் இன்னொருக்குத்தான் சொந்தம் என்பதாக செட்டில்மெண்டு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி அதிகாரிகள் விசாரணை செய்தபோது பல நிலங்களை இனும்தாருக்குச் சொந்தமில்லாமல், ரயத்து களுக்கும் சொந்தமில்லாமல் அரசாங்க நிலங்களாக குறிக்கப்பட்டு இருக் கிறது. ஜமீன்தாரிகளிடமிருந்து ரயத்துக்கள் 48-க்கு முன்னால் ரசீது பெறவில்லை. அவர்களும் கொடுத்தது இல்லை. அதற்குப் பிறகு ஒழுங்காக ரசீது வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் சட்டம் கொண்டுவந்த போது 1948-க்கு முன்னால் நிலம் யாரிடமிருந்ததோ அவர்களுக்குப் பட்டா செய்ததாக வைத்து விட்டோம். 1948-க்கு முன்னால் இவர்கள் ஜமீன்தாரிகளிடமிருந்து ரசீது பெறாத காரணத்தினால் நிலம் அவர்களுக்கும் சொந்தமில்லை, இவர்களுக்கும் சொந்தமில்லை என்ற நிலை இப்போது ஆகிவிட்டது. அப்படி இன்றி பல காலமாகப் பயிரிட்டு வருகிற ரயத்துக் களுக்கே அந்த நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அண்டர்-டென்யூர் எஸ்டேட்டில் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த கஷ்டம் இருக்கிறது. சர்க்காரிலே போய் தக்காவில் கடனோ, மற்ற கடனோ கேட்கப் போனால் கிடைப்பதில்லை. எங்கள் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்தான் இது மிகவும் பெருத்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் இதைச் சரியான முறையில் கவனித்து தீர்ப்புதற்கு உடனடி யாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த மாவட்டத்திலே குளங்கோர்வை நிலம் என்று இருக்கிறது. இந்தப் பக்கத்தில் குளம் என்பதை அங்கே கண்மாய்கள் என்பார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் குளங்கோர்வை நிலம் என்று அங்கே இருக்கிறது. காச்மெண்ட் ஏரியா என்று பத்தடி தள்ளியிருக்கிற நிலத்தை விடுகிறார்கள். இந்தப் பக்கம் உள்ளதை குளங்கோர்வை என்று மறுக்கிறார்கள். சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போக ரயத்துக்களுக்கு உரிமை

19th March 1964]

[திரு. செ. சீனிவாசன்]

யில்லை. ஆகவே ஹைகோர்ட் போய் ரிட் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதி நிலங்களை எல்லாம் உடனடியாக ரீசர்வே பண்ணவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி நிலைமையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை மாற்றுவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோர்ட்டில் போய் பெறுகிற நியாயத்தை நாமே கொடுத்து விடலாம் என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செட்டில்மெண்டைப் பொறுத்தவரை வக்கீல் என்ற முறையில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். ஜமீன்தாரி முறையில் இருந்த ஒரு நிலத்தை வாங்கினார். அந்த நிலத்தில் கல்லைப் பிடுங்கிப் போட்டு விட்டார்கள். அந்த நிலம் எங்கே இருக்கிறது என்பதை நிர்ணயிக்க சர்வேக்கான பணத்தை டிரஷரியில் பெரிசுட் செய்யப் பட்டது. அதைச் சர்வே செய்ய வரும்போது அதில் குடியிருக்கும் ஜனங்கள் அந்த நிலத்திலே வந்து அளக்கக்கூடாது என்று ஆட்சேபனை பண்ணினார்கள். அதைப் பற்றி என்னைவரி நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே அவர்கள் டி.ஆர்.ஓ விடம் போய் ஸ்டே வாங்கிக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். எனக்குள்ள நிலத்தில் பவுண்டரில் மார்க் பண்ணவே இந்த நிலைமை. இதற்காக நான் போர்டு ஆப் ரெவின்யூவுக்குப் பெட்டிஷன் போட்டேன். லாண்ட் ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட கமிஷனர் அந்த சப்ஜெக்ட் தனக்கும் சம்பந்தமானது அல்ல என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சர்வே செட்டில்மெண்டு டிபார்ட்மெண்டில் கொடுத்து கிட்டத்தட்ட ஐந்தாறு மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் இதுவரை எந்தவிதமான பைசையும் செய்யப்படவில்லை. இதிலே இந்த நிலைமை இருக்குமானால் விவசாயிகள் எந்த அளவுக்குத் தொல்லை பட நேரிடும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குளம்கோர்வை நிலங்கள் சம்பந்தமாக டிபார்ட்மெண்டில் அதிகாரிகளைக் கேட்டால் “பிஷர்ஸ் ஐட்ஜ்மெண்டைத்தான் கடைப் பிடிப்போம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். பிரிட்டிஷர் காலத்தில் போக் என்று ஒரு டிபுடி கலெக்டர் இருந்தான். ஒரு குளத்திற்கு இவ்வளவுதான் காச் மெண்ட் எரியா என்று பிரிட்டிஷர் என்னைஷியேட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வளவுதான் குளம் கோர்வை நிலங்கள், அதற்கு மேல் குளம்கோர்வை நிலங்கள் அல்ல என்று செய்துவிட்டால் போதும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குளம்கோர்வை நிலங்களால் சர்க்காருக்கு என்ன நஷ்டம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. “Section 3 (1) consequent on the notification tank and all the land” என்று இருக்கிறது. எப்போது வேண்டுமானாலும் வெளியேற்றலாம் என்று சொல்லிப் பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமையில் மீண்டும் பட்டா வழங்குவதில் நஷ்டமோ, கஷ்டமோ இருக்க முடியாது.

சர்வே அண்டு செட்டில்மெண்டைப் பொறுத்தவரை வேல் கண்ட் ரோல் இருக்கிறது. ஒரு விஷயம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட் அதிகாரிகளையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தனித்தனியாக பிரித்து இயங்க வைப்பதுதான் இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

செட்டில்மெண்ட் நிலங்களுக்கு “map showing the surveyed areas” என்று கொடுக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு வரி எழுதி விடுகிறார்கள். “It is not admissible in a Court of Law” என்று எழுதி விடுகிறார்கள். ஒரு பட்டா கொடுத்து அதற்காகக் கொடுக்கிற பிளான் கோர்ட்டில் பயன்படாது என்றால் என்ன பயன்?

கோர்ட் பீஸ் ஆஃப்டைப் பொறுத்தவரை இன்சன்ஷன் சூட், டிக்ளரேஷன் சூட் எல்லாவற்றுக்கும் ஸ்டாம்பு கட்டணம் 30 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 100 ரூபாய் சொத்து மதிப்புள்ளது பற்றிக் கோர்ட்டில் வாதாட

10-06
a.m.

[திரு. செ. சீனிவாசன்] [19th March 1964]

30 ரூபாய் ஸ்டாம்பு கட்டணம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மற்றவற்றுக் கெல்லாம் 100-க்கு 7½ என்று வைத்திருக்கும்போது இதற்கு மட்டும் ஏன் 30 ரூபாய் என்று இருக்கவேண்டும்? இதையும் 7½ ரூபாயாக வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை, முத்திரைத் தான் நிர்வாகம் என்ற மானியத்தின்கீழ் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நிலவரியைச் சர்க்காரானது பல கோணங்களில் விவசாயிகளிடம் இருந்து வசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த வரிகளையெல்லாம் கட்ட முடியாமல் விவசாயிகள் பெருத்த தொல்லைக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாய்தான் தீர்வை என்று ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுத்து நிலவரியை வசூல் செய்து வந்தார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் வந்தவுடன் அந்தப் பட்டாவையே ரத்து செய்து இப்போது பட்டா என்று கொடுத்தால் அதிலே அயன் தீர்வையை மாத்திரம் கொடுக்கிறார்களே தவிர, எண்ணட் செஸ், சர்சர்ஜ் இடெல்லாம் இல்லை, இதிலே ஏதோ சலுகை கொடுத்து விட்டது போல் இருந்தாலும், அங்குள்ள கிராமாதிகாரிகள் பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு மணியக்காரர் என்ன செய்தார் என்னுடன் தன்னுடைய மரப் பட்டா மரத்திற்கு இன்னொருவருடைய மரப்பட்டாவின் மூலம் வந்த பணத்தை தன் மரப்பட்டாவின் கணக்கில் வரவு வந்த மாதிரி கைசாத்து ரசீது போட்டு எடுத்துக்கொண்டிருந்தார். அதை விவசாயி வெகு நாட்கள் உணர்வில்லை. அது தெரிந்தவுடன் வாக்குவாதம் நடந்து பிறகு அது பற்றிக் கலெக்டரிடம் ஒரு மனு கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் நாளை வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் (ரசீது) கச்சாத்து என்று கொடுத்து இருந்தார்கள். இப்போது ஒரு பாரத்திலே, கிராம் முன்சீப் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். செட்டில்மெண்ட் ஏற்படும் நேரத்தில் எப்படி ஒரு பட்டா நிலத்தை சர்வே செய்யவேண்டுமென்று ஊர்ஜிதமான முறையை ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்த முறையை ஏற்படுத்தினால் தான் நல்லது. வருஷத்திற்கு வருஷம் வரி அதிகப்பட்டுக்கொண்டே போகிறது. நம் சர்க்காரால் விவசாயி இந்த நாட்டின் முதலெலும்பு என்பதை மறந்துவிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வரி மேல் வரி அதிக அளவில் போடப்பட்டு வருகிறது. ஆய்க் கட்டு ஏரியின் பாய்ச்சல் நிலங்களுக்கு இத்தனை ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாயும் என்று சர்க்கார் வகுத்திருந்தால், அந்த ஆய்க்கட்டைத் தவிர அடுத்த புஞ்சை நிலத்தில் ஏரித் தண்ணீரைப் பாய்ச்சினால் நீர்க்குலி போடலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

ஏரி கழிவடை தண்ணீர் அந்த எல்லையில் இருந்து அடுத்த எல்லைக்கு ஏரியின் அப்பால்பட்ட ஓடைகளிலும், ஆற்றிலும் வந்து தண்ணீர் செருகிறது. விவசாயிகள் அந்தத் தண்ணீர் வருவதில் அனை போட்டு ஏற்றம் போட்டு இறைத்து பயிர் செய்தால் அதற்கு நீர்க்குலி போடப்படுகிறது. எந்த முறையில் நாம் இந்த நீர்க்குலியை ஆதரிப்பது? நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பாருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். விவசாயிக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும் நேரத்தில் வீணைப் போகும் தண்ணீரைக் கொண்டு அதைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்தால் முதல் தரம் இரண்டாம் தரம் என்று பாய்ச்சக்கூடிய தண்ணீருக்கு தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். கழிவடை தண்ணீரைப் பாதுகாக்கக்கூடாது என்று அந்த விவசாயிகள் அதைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு நீர்க்குலி விதிக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஆற்றில் அனை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் போகும் தண்ணீரை ஏரியில் விட்டு பாய்ச்சுகிறார்கள். அணையிலிருந்து மிகுதிப்பட்ட ஆற்றில் வரும் தண்ணீரை விவசாயிகள் குறுக்கே அணைபோட்டு ஆற்றிலிருந்து வரும் நீரை கவலை கட்டி இறைத்தால் அதற்கும் தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். எதற்காக இந்தத் தீர்வை விதிக்கவேண்டும்? ஆற்றில்கூட ஒரு சமயம் தண்ணீர் வருவதில்லை. ஊற்று தோண்டி மண்ணை எடுத்து அதிலிருந்து கட்டை ஏற்றம்

19th March 1964] [திரு. இரா. நாராயணன்

வைத்து பயிர் செய்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகளுக்கு நீர் கூலி போடலாமா? நிலவரியோடு விவசாயிகளிடமிருந்து பலவிதமான வரிகளை வசூல் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரி இல்லாமல் ஆள முடியாது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், விதிக்கப்படும் வரிகள் நியாயமான வரிகளாக இருக்கவேண்டும். வருடாவருடம் வரிகளை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போவது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விவசாயியின் வீடு எரிந்து விடுகிறது, மாட்டுக்கொட்டகையும் சேர்ந்து எரிந்து விடுகிறது என்றால் வீட்டுக்கு மட்டும் நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறதே தவிர மாட்டுக்கொட்டகைக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுவதில்லை. எங்கே விவசாயி மாட்டைக் கட்டி எரு போன்ற வற்றை பதனிட்டு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? ஆகவே வீட்டுக்குக் கொடுப்பதைப் போலவே மாட்டுக்கொட்டகைக்கும் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரிலிருந்து இப்போது 30 ரூபாய்தான் அளிக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இந்த 30 ரூபாயை வைத்து அவர்கள் எப்படி நிவாரணம் பெற முடியும். ஒரு ரூபாய் வரி செலுத்தி வந்தவன் இப்போது 6 ரூபாய் செலுத்தி வருகிறான். திரு. ராமசாமி அவர்கள் கூறியபடி 10 ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்குத்தான் வீட்டு நிவாரணம் கொடுக்க முடியும். அதற்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்களுக்கு கொடுக்க முடியாது என்றிருக்கும் விதியை நீக்கிவிட்டு, வீட்டுக்கு அளிப்பது போன்று மாட்டுக்கொட்டகைக்கும் நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பத்திரத் தான். சில இடங்களில் பத்திரங்கள் வாங்கும் போது விலையைக் குறைத்து எழுதி விடுகிறார்கள். சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களில் போய் பத்திரம் எழுதப்பட்டு வருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கூட விலையைக் குறைத்து பத்திரம் எழுதப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவந்தான். சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் பத்திரம் எழுதப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு லைசென்ஸ் கட்டணம் விதிக்கவேண்டும். ஏன் அப்படி விதிக்கக்கூடாது? கிராமங்களில் பத்திரங்கள் எழுதப்பட்டால் அதன் விலை பற்றி கிராம அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுக்குத் தெரியும். மற்ற பள்ளிகளில் உள்ள பெரியவர்களுக்குத் தெரியும், என்ன விலை பேசியிருக்கிறார்கள், என்ன விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்பதெல்லாம். ஆனால் வாங்குகிறவர்களும் அதிகப்படியான விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். விற்பவர்களும் அதிகப்படி விலை கேட்கிறார்கள். 500 ரூபாய் மதிப்புடையது என்றால் 1,000 ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். விலை குறைத்து பத்திரம் எழுதப்பவர்கள் இங்கே பத்திரம் எழுதக்கூடாது, சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் போய் எழுதலாம் என்று இருவரும் அங்கு போய் எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திலும் நிலத்திற்கு ஒரு விலை வரம்பு சர்க்காரில் இருந்து விதிக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் இவ்வளவு ரூபாய்க்கு குறைச்சலான பத்திரம் எழுதினால் அது செல்லாது என்று சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இப்போதுள்ள குறைகளைப் போக்க முடியுமே தவிர இல்லாவிடில் எந்த முறையைக் கையாண்டாலும் முடியாது. புஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திலும் நிலம் ஒரு ஏக்கர் இவ்வளவு ரூபாய் பெறுமானம் என்று நிர்ணயித்து விட்டால் குறைந்த விலை என்று சொல்லி விற்கவும் முடியாது. சர்க்காருக்கும் அதிக லாபம் கிடைக்கும். அதோடு பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அதிக வருவாய் கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். பி. முத்துசுரப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நிலவரியில் இருந்து அதிகமான வருமானம் வருகிறது என்று கூற முடியாது. ஓரளவிற்குத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. எம். பி. முத்துகருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்] [20th March 1964]

கிறது. இன்று விவசாய வருமான வரி, நிலவரி, பஞ்சாயத்து வரி இந்த வரிகளை எல்லாம் கட்டவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாய வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டால் லாண்ட் சிலிங் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு அதிகமான வருவாய் வந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு பாகப்பிரிவினை செய்த பிறகு விவசாய வருமான வரி குறைவாகப் போய்விட்டது. அதனால் இந்த விவசாய வருமான வரி என்று ஒன்று இருக்கவேண்டுமா? என்பதுதான் என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விவசாய வருமான வரி, பஞ்சாயத்து வரி, பலவித செல் வரி இவற்றை எல்லாம் ஒன்றாகப்போட ஏற்பாடுசெய்தால் விவசாயிகளுக்கு அது நன்மை அளிப்பதாக இருக்கும். ஆகவே ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஐந்து எக்கர், அதற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொள்ளாச்சி தாலுகா, உருமல்பேட்டை, பல்வடம், தாராபுரம் இந்த தாலுகா பக்கம் பரம்பிக்குளம்—அலியாறு நில அபிவிருத்தி திட்டத்திற்காக 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த கூட்டுப் பட்டாதாரர்களுக்கு கடன் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வேலை கேட்டால் இவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே கிணறு வெட்டுவதற்கு, மற்ற விவசாய காரியங்கள் செய்வதற்கு இவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டாதாரர்கள் பிரித்துக் கொடுக்க விண்ணப்பம் போட்டால் ஒரு வருட காலமாகிறது. ஆகவே விரைவில் கூட்டுப் பட்டாக்களை பிரித்துக் கொடுத்து அவர்கள் கடன் வசதி பெற வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ரெவின்யூ வருவாய்களை எல்லாம் கிராம அதிகாரிகள்தான் கண்காணித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது அதிக வேலை இருக்கிறது. அதிக வேலைச் சிரமம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் 20 ரூபாய்தான். ஆகவே இந்த 20 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் வரி வசூல் செய்யவும், தங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்தவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக மற்ற இலாகாக்களில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் 100 ரூபாய், 150 ரூபாய் வரை கொடுத்து வருகிறார்கள். காரணத்திற்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பலவகையான கணக்குகளை எழுதவேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கர்ணத்தான் கணக்குகள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே 100 ரூபாய்க்கு குறைவாக அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்தால் எந்த வகையிலும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாது. பல ஆய்வுகளுக்கு இவர்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைவிட மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது இவர்களுக்கு. ஆகவே அதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு தண்டல் வேலை செய்கின்றவர்கள் 10, 15 ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். அவர்களுக்கும் நல்ல ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல், மற்ற ரெவின்யூ இலாகாக்களில் உள்ள குமாஸ்தாக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாய வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது இப்போது கூடுதலாக வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பு ஒரு ரூபாய் என்றிருந்தது என்றால் இப்போது ஆறு ரூபாய் விவசாய வருமான வரியாக விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர விவசாயிகள் பல்வேறு வரிகளை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு சலுகை கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கம் எவ்வளவோ நன்மைகளை செய்த போதிலும் கூட, அவைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு சீக்கிரமாக கிடைப்பதில்லை. இதன் காரணமாக விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியாமலும், உற்பத்தி செய்ய முடியாமலும் இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து கூடியவரையில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில், என்னென்ன நன்மைகள் எல்லாம் செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக லோன் முதலிய காரியங்களுக்காக மனு போட்டால் அவைகள் எல்லாம் காலதாமதமாகாமல் கூடியவிரைவில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

19th March 1964]

* திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நில வருவாய்த் துறை மானியத் தைக் கோரியிருக்கிறார்கள். அதன்மீது எங்கள் கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் இந்த நாட்டில் விவசாயத்தை நம்பிக்கொண்டு, விவசாயம்தான் இந்த நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற பிரச்சனையாகும். ஆனால், விவசாயிகளினுடைய நன்மைகள் எல்லாம் இந்த சர்க்காரால் புறக்கணிக்கப்பட்டு நாளுக்குநாள் விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகத் தீர்வைகளை விதித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அரசாங்க ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு 140 ந.பை. வீதம் அந்தந்த பிராந்திய அபிவிருத்திக்காக மேலும் வர்னிய வசூல் செய்து வருகிறார்கள். இப்படி விதிக்கப்படுகின்ற வரிகளை எல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஏழை விவசாயிகள், இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஏழை உழவர்கள் மிகவும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி வேதனைப்பட்டுக்கொண்டுக்கிறார்கள். குறைந்தது நம்முடைய சர்க்கார் நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு விவசாயிக்கு இவ்வளவுதான் நிலம் இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சுட்ட மன்றத்திலே நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் மாநில சர்க்கார் ஐந்து ஏக்கர் இருப்பவர்களுக்கு ஏன் வரி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது? ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு குறைவாக வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பார்களேயானால் சாதாரண விவசாயிகள் பயனடைகின்ற வகையில், அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் தருகின்ற அளவுக்கு, ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வரையறையைக் கொண்டுவந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் இதை சொல்லும்போது, வரியில்லாமல் எப்படி ஆட்சியை நடத்த முடியும் என்று கேட்பார்கள். ஆனால் நாம் இன்றையதினம் பொது மராமத்து வேலைகளுக்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் நிதி கொடுப்பதற்கு மாநில சர்க்கார் ஒதுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கேற்பட்ட நிதி ஒதுக்குகின்றார்கள். அவ்விதம் ஒதுக்கப்படுகிற பணம் அத்தனையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் செலவு செய்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக பலவித இடையூறுகளால், செலவு செய்வதில்லை. இப்படி செலவு செய்யாமல் மீண்டும் சர்க்காருக்கு இந்தத் தொகை திரும்பி வந்துகொண்டு. இவ்விதம் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் முழுவதையும் செலவிடுவதில்லை. இவ்விதம் சர்க்கார் ஒதுக்கிய பணம் சர்க்காருக்குத் திரும்பவும் வந்து சேருகின்ற நேரத்தில், அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏன் இவ்வாறு வரி விதிக்க வேண்டும், சர்க்கார் கொடுக்கிற பணத்தைக் கொண்டே பொது மராமத்து வேலைகளைச் செய்ய அனுமதிப்பீர்களானால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அபிவிருத்தி வரி விதிக்காமலேயே நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். வரியில்லாமலேயே ஒரு நிலைமையைக் கொண்டுவர முடியும். இதனால் ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் பலன் அடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இனம் நிலங்களுக்கு சர்க்கார் விதித்திருக்கின்ற தீர்வைகள் எல்லாம் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. இந்த இனம்தார்கள் நிலத்தை வைத்திருக்கின்றவர்கள் அதிகமாக வரியைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் சாதாரண நிலத்திற்கு, ஒரு ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கடுத்தாற்போல் இருக்கின்ற இனம்தார் நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதற்கடுத்த நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 40 ரூபாய் இருக்கும். இப்படி ஒரு வரையறை இல்லாமல், மாறுபட்ட முறையில், வரிகள் வசூல் செய்யப்படுகின்றன.

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[19th March 1964]

அதன்மீது இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சர்க்காருக்கும், போடுகின்ற தீர்வை எல்லாம் மேலும் மேலும் உயர்ந்துகொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் 50 ரூபாய் அளவில் கட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதோடு நாலேந்து ஆண்டுகளாகக் கட்ட வேண்டியதையும் சேர்த்து கட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இந்த இனம் தார் நிலத்தை எல்லாம் சர்வே செய்கின்றார்கள். இவ்வகை சர்வே செய்து, குவி ரெண்டை மாற்றி, தரவாரி தீர்வை நிர்ணயிக்கின்றார்கள். அப்படித் தர வாரியாக பிரிக்கப்படும்போது, 100 ரூபாய் கட்டுகின்றவர்கள், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் என்று வருமானால், ஏழு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து 700 ரூபாய், 800 ரூபாய் ஒரே ஆண்டிலே கட்டவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிடுவதால், ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே, இந்தத் தொகையை ஒரே தவணையில் கட்டாமல் நாலேந்து ஆண்டு தவணைக்குள் வசூல் செய்கின்ற முறையில் சர்க்கார் உத்தரவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், என்ன நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை ஆலோசித்துப் பார்த்தால், எந்த விதமான நஷ்டமும் ஏற்படாது. ஆகவே இதைப் பற்றி சர்க்கார் சிந்தித்து, இந்த குவி ரெண்ட் தீர்வையை மாற்றி தரவாரி தீர்வையை ஏழு ஆண்டுகள் கட்ட வேண்டியதையும் ஒரேயடியாக வசூல் செய்யாமல் நான்கைந்து ஆண்டு தவணையில் வசூல் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நான் சர்க்காரைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது என்ன வேன்றால், என்னுடைய வீரபாண்டி தொகுதியில், கஞ்சமலையில் இரும்பு எடுப்பதற்காக சுமார் 22 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதன்மூலம் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்கள் விவசாய உற்பத்தி செய்யாமல், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, மிகவும் வேதனையான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் தீர்வையை வசூல் செய்யாமல் இருக்கும்படியான அளவுக்கு சர்க்கார் ஆலோசித்துப் பார்த்து சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களேயானால், மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு ஆறுதல் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசித்து கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த ஆண்டு தீர்வையை வசூல் செய்யாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் தங்கள் வாழ்க்கை வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வவற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் குறைந்தது ஐந்து ஏக்கர் வரை நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியே இல்லை என்ற நிலையை சர்க்கார் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற கருத்தை மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: Madam, I would like to say a few words on the Demands before the House. This is an opportunity for hon. Members to ventilate the grievances of the agriculturists though the Demand relating to the District Administration has already been discussed in this House when the item relating to land was discussed. As District Administration is also connected with Land Revenue, I think, District Administration also should come under the same Minister and this could facilitate the agriculturists in the rural areas to represent to the Government some of the matters which could not be settled at the lower level. The land revenue is collected by the Government as a specific charge on the agriculturists to discharge certain obligations. If that is the case, the land records have to be kept

19th March 1964] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

properly and the agriculturist should be enabled to find out whether adangal and chitta have been maintained correctly. The land revenue with additions like cess, surcharge, additional wet assessment to be paid by them has now increased abnormally and they feel that it is too much.

10-30
a.m.

Regarding the villages that have been recently taken over under the Zamindari Abolition Act, survey and settlement have been effected. But we have been pointing out repeatedly that there have been defects in the survey and settlement. To-day we see that dry and wet lands which have been under rightful possession have been classified as assessed waste though the agriculturists have a right over them. Rough pattas are issued to the agriculturists and time is also given to them to file their objections if any. Fifteen days' time is given and also certain centres are selected to hear representations by the Settlement Officer and they have not been properly utilised by the agriculturists as those centres are not suitable to them. So, with regard to these defects, I suggest that the Government can issue orders to the District Revenue Officers vesting them with *suo moto* revision powers so that they could enquire into the representations made by the agriculturists and pass orders without referring them to the Assistant Settlement Officers whenever defects were found. The Assistant Settlement Officers who are very few, are not able to discharge their duties properly. Therefore, the District Revenue Officers may be given such revision powers.

As regards regrouping of villages, several factors are to be taken into account for regrouping villages. Of these, survey is the most important one. In those cases, where there has been defective survey, resurvey should be made before regrouping villages so that unnecessary and unwarranted clubbing of villages can be avoided. It is stated that survey of the entire State will be taken up. I would suggest that so far as the survey of fields is concerned, it has to be done by sub dividing roads that have recently been formed by the Panchayat Unions. In certain cases where roads have been formed, land records should be brought up to date.

Regarding settlement, it is the opinion of the Government that the settlement will only inconvenience the ryots in paying higher taxes. But at the time of settlement, if several factors are taken into account and the defects pointed out by the agriculturists are properly heard, the resettlement will definitely benefit the ryots.

Regarding additional wet assessment, an Act was enacted in 1963 and it came into force in May 1963. Generally an Act is given retrospective effect to provide relief or to get over certain difficulties. But this Act has been given retrospective effect and it is proposed to collect the tax from the previous fasli. This is rather a very anomalous situation that has been created. Demand notice has not so far been served on the agriculturists for the purpose of collecting the tax. So, I request the Government to bring forward an amending Act providing for the collection of the tax from the '73 fasli.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

[19th March 1964]

As regards jamabandi, it really goes a long way to do certain things effectively by hearing representations from the villagers. But it is done in a casual and light-hearted manner. Three places in a taluk are to be selected for conducting jamabandi and hearing representations. The jamabandi officers hear them only for a few days allotted to them, with the result that the ryots are not able to get their grievances redressed. They must be given specific instructions to take one or two days more if they did not complete work. They must be given sufficient time to dispose of their cases so that the agriculturists may not be put to the necessity of again going to the jamabandi officers and inconveniencing them in their offices.

Regarding village officers, I must point out that about 40 accounts have to be maintained by them. This is too much for them. When the Government expect much work from them, it is the minimum duty of the Government to see that their emoluments are increased, especially those of Karnams and those village staff working under them.

Lastly, the present set-up of revenue department in the taluk with the tahsildar at the head of it, may be continued. On no account, the land revenue collections and such other connected records should be entrusted to the Panchayats or the Block Administrations as this will lead to confusion and mismanagement. The whole future of the agriculturists is involved in the matter and we cannot easily give control over such matters to the panchayat unions and the interests of the agriculturists should be safeguarded. With these few words, I resume my seat. Thank you, Madam.

* திரு. என். துரைபாண்டி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

யுத்தகாலத்திற்கு முன் நேஷனல் ஸேவிங்ஸ் சர்டிபிகேட் வழங்கப் பட்டது. அந்த சர்டிபிகேட்டுகளை சர்க்கார் கடனுக்காகவும், செக்யூரிடி டொலரிட்டுக்கொடுக்காகவும், எல்லா ஆபீஸ்களிலும் வாங்கினார்கள். அதற்கு பிறகு அது நேஷனல் டிஃபென்ஸ் சர்டிபிகேட்டாக மாற்றப்பட்டது. அந்த சர்டிபிகேட்டுகளை விவசாயிகளோ, கடன்பட்டவர்களோ, கொடுக்க வேண்டுமென்றால், செக்யூரிட்டி டொலரிட்டாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எந்த ஆபீஸிலும் அதை வாங்கிக்கொள்ள உத்தரவு இல்லை, சர்க்கார் சட்டம் வரவில்லை என்று சொல்லி வாங்க மறுத்துவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக எண்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் சம்பந்தமாக சினிமா வைத்திருக்கிறவர்கள் டொலரிட் கட்டுவதற்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. டிஃபென்ஸ் சர்டிபிகேட்டையும் வாங்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்கு நிலத்தை வாங்குகிறவர்களும் விற்கிறவர்களும், இரண்டு பேரும் வந்து பத்திரத்தை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்றும் சட்டம் இருக்கிறது. அதிலே ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால், இந்தச் சட்டத்தின்படி பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பெரும்பாலும் எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் யாருமே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது ரெவின்யூ உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

19th March 1964]

[திரு. என். துரைபாண்டி]

ஒவ்வொரு நாளும் குறிப்பாகக் கணக்குப் பார்க்காமலால், ரூ. 50, 100, 200 என்று சிறிய சிறிய பத்திரங்களை சிறிய சிறிய விவசாயிகள் 6, 7, 10 மைல்களுக்கு அப்பால் வந்து ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சட்டப்படி 'டி' பாரத்தில் சர்வே நம்பர்கள் அத்தனையும் வாங்குபவர்களும், கொடுப்பவர்களும் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் கர்ணங்களை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அந்த பாரத்தை நிரப்புவதற்கு வேறு கூலி வாங்குகிறார்கள். இந்த அஷவுக்கு விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் சங்கடமாக இருக்கிறது என்பது நமக்குப் புரிந்திருந்தும், அந்த ஏரியாவில் உச்ச வரம்புக்கு மேற்பட்ட நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார் இல்லாமல் இருந்தும், அந்தச் சட்டம் அங்கு அவசியம்தான் என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, ரெவின்யூ ஆபீஸில் ஒரு ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ் வைத்து, யார் நிலம் வாங்கினால் உச்ச வரம்புக்கு மேல் இருக்கிறது, யார் உச்ச வரம்புக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று நமக்கு ஒரு கணக்கு இருக்கிறது, அது பற்றி ரிஜிஸ்ட்ரா ஆபீஸில் ஒரு நோட்டீஸ் தொங்க வைத்துவிட்டால், ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த விதமான கஷ்டம் இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

உச்ச வரம்புக்கு உட்பட்ட விவசாயிகள் ரூ. 3,600-க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால், அவர்கள் வருமான வரி செலுத்த வேண்டும் என்று நாம் சட்டம் வைத்திருக்கிறோம். அந்த விவசாயிகள் அந்த விவசாய வருமானத்தைக் கொண்டு அவர்களுடைய நிலத்தை வீரத்தி பண்ண முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி பண்ண முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால், அதன் காரணமாக அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. நாம் வரியை அதிகரிக்கிறோம். அதற்குப் பின்னால் உச்ச வரம்பு என்று சொல்லி, நிலம் குறைக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பின்னால்கூட அவர்களுக்கு வருமான வரி என்று வைக்க வேண்டியது அவசியம்தானா? அவர்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று கணக்குப் பார்த்தால், திட்டமிட்ட குடும்பத்திற்கு 4, 5 பேர்கள் ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால், வருஷாவருஷம் உயர்கிற வீலவாசியின் காரணமாக எவ்வளவு ஸ்பாய் செலவாகிறது என்று கணக்குப் பார்த்தால், விவசாயிகளின் முதலு குலுக்கு எழுக்கிறோம். அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவில்லை. சாதாரணமாகப் பார்த்தால், விராம மக்கள்தான் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். சேவிங்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் அங்குதான் வாங்குகிறார்கள். சர்க்கார் கடன் கிராமங்களில்தான் அதிகமாக வசூல் செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகள் இம்மாதிரிப் பலவிதமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைவெல்லாம் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். உச்ச வரம்பின் காரணத்தினால், 30 ஏக்கர் நிலம் இன்றைக்கு உள்ள வீலவாசியில், அந்த நிலம் பூராவும், ரூ. 2 லட்சம் பொறுமதி இருக்கும். ஆனால், அவரைச் சேர்ந்தவர் அவருடைய தம்பி பட்டணத்தில் இருந்தால், ரூ. 30 லட்சத்தில் ஒரு தியேட்டர் கட்டுகிறார், ஒரு லட்சத்தில் ஒரு கார், ரூ. 10 லட்சத்தில் ஒரு பங்களை இப்படி வைத்திருக்கிறார். ஆகவே, இவர்களுடைய வருமானத்தையும் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுடைய வருமானத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஒரே நிலையில் இல்லாமல், பாரபட்சமாக இல்லையா என்பதை சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் தலைவர்கள் எல்லாம், ஆளும் கட்சித் தலைவர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மதரூலில் இருப்பதினால், பட்டணவாசிகளாக இருப்பதால், பட்டணத்தில் பல பங்களாக்கள், பல தியேட்டர்கள், இப்படிப் பட்ட தொழில் அபிவிருத்திகள் எல்லாமே பட்டணத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கவனிப்பதே இல்லை என்று கிராமத்திலுள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய சூழ்நிலையில் கிராமத்திலுள்ள மக்கள்தான் அரசாங்கத்திற்கு பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். பட்டணத்தில் உள்ளவர்களுக்கு சர்க்கார் செய்கிற நன்மையில் 100-ல் ஒரு பங்குகூட கிராம விவசாயிகளுக்குச் செய்ததாகத்தெரியவில்லை. இவைகளை எல்லாம் நமது

[திரு. என். துரைபாண்டி]

[19th March 1964]

சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்ய வேண்டுமோ, அத்தனையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெள்ளையரை நம் நாட்டைவிட்டு விரட்டி விட்டோம். ஆனால் வெள்ளையர் காலத்தில் அவர்கள் வைத்திருந்த உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டே, அந்த கிராம அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டே இப்பொழுது நாம் சர்க்கார் நடத்துகிறோம். கிராம முன்சீப், கர்ணம், வெட்டியான் இவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அன்று என்ன சம்பளம் இருந்ததோ அது தான் இன்றும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்காக அவர்களை அணுகினால், தனிப்பட்டா இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். என்னேப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய “கிராண்டுபாதர்”-க்கு தகப்பனார் பேரில் பட்டா இருக்கிறது. இதுபற்றி கிராம அதிகாரிகளைக் கேட்டால், “இது தான் எங்களுக்கு வேலையா? சர்க்கார் பல திட்டங்களை விஸ் தரித்ததின் காரணமாக பல ஆபீஸர்கள் தினம் வருகிறார்கள். எங்களுக்கு அவர்களுடைய வருகையைப் பற்றி அறிவிக்கப்படுகிறது. நாங்கள் அவர்களைதான் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வேலையெல்லாம் செய்வதற்கு நேரம் எங்கு இருக்கிறது?” என்று கேட்கிறார்கள். மேலும் “எங்களுடைய சம்பளம் ரூ. 11, 22 இந்த நிலையில் தான் இருக்கிறது, நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?” என்று கேட்கிறார்கள். ஒருவர் இறந்து விட்டால் அதை எழுதிவைக்கப் போனால் அதற்குத் துட்டு. ஒருவர் பிறந்ததை எழுதி வைக்கப்போனால் அதற்குத் துட்டு. அதைப்பற்றி அவர்களைக் கேட்டால் “எங்கள் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நம் நாட்டை நல்ல முறையில் ஆளவேண்டுமென்றால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுத்து, அவர்களுடைய பரம்பரையை ஒழித்து, திறமையான வர்களுடைய, படித்தவர்களையும் வைத்து ஆட்சி புரிவோமானால் மிகவும் நலனாக இருக்கும்.

என்னுடைய தொகுதியில் களைக்காடு என்று ஒரு பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்றால், 10, 12 மைல்களுக்கு அப்பால் போகவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரிடம் இதை பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியும், புள்ளி விவரங்கள் எடுத்து பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் இந்த இடத்தில் ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ் வைக்கவில்லை. ஆகவே, வருகிற ஆண்டிலாவது அங்கு ஒரு ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணிமுத்தாறு எங்கள் பகுதியில் ஒரு பக்கம் ஓடுகிறது. திட்டவட்டமாக இரண்டாவது போகத்திற்கு தண்ணீர் விடமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதே சமயத்தில் அந்த ஏரியாவில் ஒரு போகம் விளையக் கூடிய நிலத்திற்கு இரண்டு போகத் தீர்வை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாசில்தாரைக் கேட்டால் “எனக்குத் தெரியாது, கர்ணம் எழுதின எழுத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் நான் செய்கிறேன்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தவிதமான சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது. அதை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராதாபுரம் ஸப்-டாலுக்கில் எல்லா இடங்களிலும் செம்மையாக மழை பெய்தாலும், அங்கே தண்ணீர் போய்ச் சேரவில்லை. மானாவாரி குளங்க ளெல்லாம் இந்த ஆண்டு பெருக்கவில்லை. இதைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று கருதி, பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து அரசாங்கத்தின் மூலம் கிணறுகளை ஆழப்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் பனை மரமுள்ள விவசாயிகள் தான் அதிகம். பனைமரத்திலிருந்து மகசூல் எதுவும் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் கடன் உதவி கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

19th March 1964]

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடந்துக்கொண்டிருக்கிற விவாதத்தில் நானும் எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநில சர்க்காருக்கு பல்வேறு துறைகளிலிருந்து வரும் வருமானத்தில், நில வருமானம் தான் முதலாக இடம் பெற்றிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் யாரிடமிருந்து அந்த வருமானம் வருகிறதோ, அவர்களுக்கு சர்க்கார் முழு ஆதரவு தருகிறதா, உத்தரவாதம் தருகிறதா, சலுகை தருகிறதா என்று பார்த்தால், அதெல்லாம் எட்டு அளவில் இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் அதை உண்மையிலேயே அனுபவிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பொதுவாக, நிலவரியை எடுத்துக்கொண்டால், அயன் தீர்வை, லாண்டு செஸ், அடிஷனல் ஸர்சார்ஜ், யூனியன் செஸ், நிலவரி உயர்வு நீர்வரி உயர்வு இப்படி வரிகளை விதித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதிக தண்ணீர் தீர்வை போன்ற வருஷம் போட்டிருக்கிறோம். அதைப் போட்ட நேரத்தில் வசூல் செய்யாமல் அதை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டு, இந்த வருஷம் வசூல் செய்கிறார்கள். ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில் தீர்வையைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். திடீரென்று பழைய பாக்கி இருக்கிறது, அதை அவசியம் செலுத்தவேண்டுமென்று ஒரு பெரிய பாராங்கல்லை தாக்கீப் போடுகிற மாதிரி ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகள் ரொம்பவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனித்து, இவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காந்தியடிகள் என்று எங்கள் தரப்பிலிருந்து நினைவு படுத்திறபொழுது, அமைச்சர்கள் அதைச் சற்று கவனிக்கிறார்கள். காந்தியார், காந்தியார் என்று சொல்லுகிறார்களே, காந்தியடிகளின் வழியில் வந்தவர்களா என்று கூட நினைக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டோக் கூட சொல்லுகிறார்கள், அந்த வழியில் வருவார்களா என்று கூட எதிர் பார்க்கிறார்கள். நாங்கள் காந்தியடிகளின் பெயரை ஞாபகப்படுத்துவதற்கு காரணம், அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டங்கள் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அவர்களுடைய கொள்கை நல்லது தான், ஏற்றுக்கொள்கிறோம்—அவர்கள் கொண்டுவந்த திட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்ற கருத்தை சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்துவதற்குத் தான். ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்தும் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது. ஐம்பது ஏக்கருக்கு மேலும் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த சர்க்கார் அதைப் பின்பற்றினார்களா? ரூ. 2 முதல் 5 வரையில் வரி செலுத்தக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் இன்றைய தினம் என்ன பாடுபடுகிறார்கள்? அவர்களுக்காவது ஏதாவது பரிகாரம் அளித்தார்களா? போனதெல்லாம் போகட்டும். இந்த ஆண்டில் இருந்தாவது குறைந்தது ரூ. 10 அளவுக்கு குறைவாகக் சர்க்கார் தீர்வை கட்டுகிற விவசாயிகளுக்கு தீர்வையைத் தள்ளிவிட்டு இனிமேல் வசூல் செய்வதில்லை என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தைக் கொடுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.

பட்டாப் பிரிப்பதிலே இருக்கிற தகராறுகளைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் விவரமாகச் சொன்னார்கள். மூன்று நான்கு தலைமுறைகள் ஆனாலும் கூட முப்பாட்டன் பெயரில்தான் பட்டா இருக்குமே தவிர, நடைமுறையில் உள்ளவரின் பெயரில் இருக்காது. இதற்கு ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகவேண்டுமென்று புரியவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப் பட்டா இருப்பதுதான் நல்லது. இன்றைய நிலையிலே தனிப்பட்டா இருந்தா தால்தான் சர்க்கார் கொடுக்கிற பல கடன் சலுகைகளைப் பெறமுடிகிறது. தனிப்பட்டா இல்லையென்றால் சர்க்காரிடமிருந்து கடன் சலுகைகளை பெற முடியாது. கூட்டுப்பட்டாவாக இருந்தால் இந்த கடன் சலுகை பக்கமே போகமுடியாது. ஆகவே, சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்து கூட்டுப் பட்டாக்களையெல்லாம் தனிப்பட்டாக்களாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கூட்டுப்பட்டாவில் முதன்முதலாக யார் கிஸ்தி கட்டுகிறார்களோ, அவர்களிடமிருந்துதான் பட்டாவின் மொத்த

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[19th March 1964]

வரி தொகையையும் வசூலிக்கிறார்கள். இது வருந்தத்தக்கது. இதைப் பரிசீலனை செய்து தனிப்பட்டாக்கள் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுப்பட்டாக்களாக இருப்பதை சப்டிவிஷன்களாக பிரிப்பதற்கும் ஏற்பாடு இல்லாமலிருக்கிறது. செட்டில்மென்ட் நடந்து 30, 40 வருஷங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. ஒவ்வொரு 25 வருஷங்களுக்குப் பிறகும் சர்வே நடத்த வேண்டுமென்று உத்திரவு இருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு மாறாக என்ன உதவி செய்யப்போகிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி சப்டிவிஷன்கள் பிரிக்காத காரணத்தால், சிலில் கோர்ட்டு, கிரிமினல் கோர்ட்டுகளிலே ஏராளமான கேஸ்கள் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகள் ஆகியும் பெண்டிங் ஆக இருக்கின்றன. இந்த கேஸ்கள் வருவதற்குக் காரணம் நிலத்தகராறு தான். அதனால் தான் ஏராளமான கிரிமினல் கேஸ்கள் கூட ஏற்படுகின்றன. சில சமயங்களில் கொலை கேஸ்கள் கூட இதனால் வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றன. ஒரு பட்டாக்காரருக்கும் இன்னொரு பட்டாக்காரருக்கும் எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இல்லாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்களா? அல்லது பகுதிநேர உத்தியோகஸ்தர்களா என்பது தெரியவில்லை. நாங்கள் சட்ட சபைக்கு போய் எங்கள் தொகுதிக்குத் திரும்பியதும் அவர்கள் “என்ன சார், சட்டசபைக்கு போனீர்களே, எங்களை நிரந்தரமாக வைத்திருக்கிறீர்களா அல்லது டெம்பொரரிாக வைத்திருக்கிறீர்களா, அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்” என்று கேட்கிறார்கள். போன வருஷம் கூட இவ்வாறு கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களை நாங்கள் பல கோணங்களிலிருந்து கேட்டுப் பார்த்தோம். பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், 1964-ல் முடிவாகியும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த சட்டசபை கூட்டம் முடிவதற்கு முன்பாவது அவர்கள் சந்தோஷப்படக்கூடிய வகையில் கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்லி விட்டால் எங்களுக்குக் கொடுக்கும் தொந்திரவு குறைந்துவிடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

நான் ஒரு விவசாயி. ஆகவே, கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு புறம் போக்கு நிலங்களை பிரித்துக் கொடுப்பது மிகவும் முக்கியமானது. அதிலும் எங்கள் அமைச்சர் ஹரிஜன இலாகாவுக்கு தலைவராக இருப்பதினால், ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லும்பொழுதே என்னுடைய முகத்தைப் பார்க்கிறார், நான் என்ன சொல்லப்போகிறேனோ என்று நினைத்து. (சிரிப்பு).

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் “எங்கள் அமைச்சர்” என்று சொன்னார்கள். எல்லா மக்களுக்கும் தான் அமைச்சர் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : “எங்கள் அமைச்சர்” என்று சொல்லக் கூடிய உரிமை எனக்கும் இருக்கிறது. அதனால் தான் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) இந்த நிலையிலே புறம்போக்கு நிலங்கள் எந்த அளவுக்கு ஹரிஜன மக்களுக்கு பயன்படுகிறது என்று பார்க்கும்பொழுது, செல்வாக்குள்ள இடங்களிலே ஒரு சில ஹரிஜனங்கள் அதனால் பலன் அடைகிறார்கள். செல்வாக்கு இல்லாத இடங்களிலே பல ஹரிஜன மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தைத்தான் பாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலே மெஜாரிட்டிபார்டிகள் தான் நன்மையை அனுபவிக்கமுடியும், மைனாரிட்டி பார்டிகள் நன்மையை அனுபவிக்கமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். புறம்போக்கு நிலங்களை, அதாவது ஏழை விவசாயிகள், ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்டு வந்த நிலங்களை பஞ்சாயத்து பிரஸிடெண்ட்கள் ஆக்கிரமிப்பை கையாளுவதாக தெரிகிறது. அந்த அளவுக்கு ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு இரு அமைச்சர் அவர்களும் இதனை பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவு எடுத்து, உடனடியாக “பஞ்சாயத்து தீர்மானம் இல்லாமலே பட்டாக்கள் வழங்கவேண்டுமென்று

19th March 1964]

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுகூட கண்டிஷன் பட்டாவாக இருக்கவேண்டும். மறுபடியும் விற்கமுடியாதபடி இருக்கவேண்டும். கண்டிஷன் பட்டா என்றால் கிராமப் பகுதியிலுள்ள யாருக்கும் தெரியாமல் இருக்கிறது. நிலமில்லாத விவசாயிகள் மனுச் செய்தால் கண்டிஷன் பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று தண்டோரா மூலம் விளம்பரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் ரூ. 30-ம், துணிக்காக ரூ. 10-ம் கொடுக்கிறார்கள். எனது பகுதியிலே வருடாவருடம் மூன்று, நான்கு தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. சென்ற ஆண்டு கிளியனூரில் 75 வீடுகள் எரிந்து சாம்பலாயின. இந்த வருடம் தென்கோடிப் பாக்கத்தில் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. 85 காலனி வீடுகள் எரிந்து விட்டது. இந்த நிலையில் பாதிக்கப்பட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு ரூ. 40 கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் வீடுகள் தீப்பற்றிக்கொண்டால் நபர் ஒன்றுக்கு 8 அல்லது 10 மரங்கள் வீதம் புறம்போக்கு நிலங்களிலிருந்து வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று கலெக்டர் உத்திரவு போடுவார். இப்பொழுது அதை ரத்து செய்து விட்டு பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலையைப்போக்க பணத்தைக் கொடுக்காமல் மரங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ஆர். ரங்கசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, முதலிருந்து என் பெயரைச் சொல்லி ஜாதியைச் சொல்வதிலே தவறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் கூட ஒரு சமயம் என்னை “நாயுடு” என்று அழைத்தார்கள். “தேவர்” என்று பிறகு சொன்னார்கள். என்னைக் கூப்பிடும்பொழுது “ரங்கசாமி” என்று மட்டும் சொன்னால் போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று சபைமுன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ரெவின்யூ இலாகாதான் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய அஸ்திவாரம்போல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாவை வைத்துத்தான் சர்க்காரே அந்த காலத்திலிருந்து ஆட்சி நடத்தி வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதைமாதிரி, புதைப் பொருள் ஆராய்ச்சியாளரிடம் இந்த இலாகாவை கொடுக்கக்கூடிய நிலை நிலைமைக்கு மாறியிருக்கிறது. எப்படி என்றால் என்ன அதிகாரங்கள் கொடுத்து இந்த இலாகா ஆரம்பிக்கப்பட்டது எவ்வளவு அதிகாரங்கள் அவர்கள் கையிலிருந்து, மக்களிடத்தில் அவர்கள் செய்யவேண்டிய முக்கியமான அலுவல்கள் என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, இன்று இந்த இலாகாவிடத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று கூட்டல் கமித்தல் போட்டுப் பார்த்தால், அநேகமாக மைனலில் தான் இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. கிராமத் தொடர்பு கொள்வதற்காக சர்க்காரிலே முக்கியமாக இந்த இலாகாவின் வேலை செய்து வந்தார்கள் இப்பொழுது அதை மாற்றி ஒரு மாற்று இலாகாவானது, யூனியன், வந்திருக்கிறது. யூனியனைப் பொறுத்தமட்டில் கிராமங்களில் விவசாயிகளோடு தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகா பொறுத்த வரை கர்ணம், வி.எம். இவர்கள் நில வரி வருமான வரி, லைசென்ஸ் களுக்கு சிபாரிசு செய்வது என்ற மூன்று வேலைகள்தான் மிச்சம் இருக்கிறது. அதிலேகூட இப்பொழுது சில காரியங்கள் நடப்பதைப்பார்த்தால் மாறுபட்டு இருக்கிறது. முன்பு கடன் கொடுப்பது என்றால் அது தாசில்தார் மூலமாக செய்யப்படும். இப்பொழுது ஃபுல் பைணன்ஸ் ஸ்கீம் என்று போட்டு யூனியனிலே செய்கிறார்கள். அதுவும்கூட இப்பொழுது கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் அதை திருப்பி வசூல் செய்யக் கூடியது மட்டும் தாலூகா ஆபீஸில் வைத்திருக்கிறார்கள் கர்ணம், வில்லேஜ் முன்விப் தான் வசூலிக்கிறார்கள். ஏதேதோ கடன்களை, யார் யாரோ கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் வசூல் செய்ய தாலூகா ஆபீசில் கொண்டு போடுகிறார்கள். யூனியனிலே போடுவவர்கள், யார் யாரோ கொடுக்கும் கடன்கள், மத்திய சர்க்காரிலே போடக் கூடிய வரி பாக்கிகள் இவைகளை எல்லாம் ஏதேதோ ரூபத்தில் மாறி மாறி கர்ணம், வி.எம்,

11-00
a.m.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[19th March 1964]

இவர்கள் கையில் வருகிறது. திருப்பி திருப்பி அவர்கள் தான் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் எல்லாம் கர்ணம் தான் செய்கிறார், இவர் தான் நாடாமை செய்கிறார் என்று அவரிடம் துவேஷம் ஏற்படுவதற்கு வழியாக இருக்கிறது. எந்த வரியை எப்படி அவர் வசூலிக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. நில வரியை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலே என்னென்ன வரிகள் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எந்த எந்த முறையில் வசூலிக்கிறார்கள் என்று எந்த விவசாயியும் அறிய முடியாது. ஓரிஜனலாகப் போட்ட வரி ஒன்று. யூனியனிலே போட்டிருக்கும் சர் சார்ஜ் வேறு. நம் சர்க்கார் போட்டிருக்கிற நீர் தீர்வை, சர்சார்ஜ், செஸ். இன்னும் என்ன தான் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலை விவசாயிக்கு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றி இன்ன தான் வரி கொடுக்க வேண்டும், இதற்காகத்தான் வாங்குகிறார்கள் என்று ஒரு வழியாக வரையறுத்துக் கொடுத்தால் வசூல் சுலபமாக இருக்கும் விவசாயிகள் கொடுப்பதும் சுலபமாக இருக்கும்.

மலைத் தோட்டங்களைப் பற்றி சொன்னால் பெரிய விவசாயியாக இருப்பதால் அப்படிப்பட்டவர் சென்ட்ரல் எக்ஸ்சைஸ் மூலம் கணக்கு வைத்துக் கொண்டு, வரியைக் கட்டுவது செளகரியமாக இருக்கிறது. ஆனால் கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளை பொறுத்தவரையில் கம்பெனட்டின் தீர்வை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு ஃபாரம் அனுப்புகிறார்கள் அதில் கையெழுத்துப் போட்டு, இத்தனை ஏக்கர் இருக்கிறது என்று எழுதி அனுப்பச் சொல்லுகிறார்கள். பிறகு எப்ரல் மாதம் ஆன பிறகு ரெவின்யூ ஆபீசில் போய் அந்த ஃபாரம் இருக்கிறதா என்றால் அந்த ஃபாரத்தையே காணோம். வருமானக் கணக்கைக் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். வருமான வரி கட்டு என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். தனிக் கணக்குகள் கொடுத்தாலும் கூட அதையெல்லாம் விட்டு விட்டு ஒட்டு மொத்தமாக வரி போட்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனை தடவை போய் அவர்களை கேட்டாலும் கூட பணத்தைக் கட்டிவிட்டு அப்பீல் செய்து கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றி கம்பெனட்டின் என்று கொடுத்து விட்டால் சரியான காலத்தில் கட்டவில்லை என்றால் பெனல்டியாக ஏதாவது தொகையை போட்டுவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு செளகரியமாக இருக்கும். இன்றைக்கு 100-க்கு 90 அல்லது 80 விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாய வருமானத்தைப்பற்றிய கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. அப்படி வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று இருந்தாலும் கூட அவைகளை எல்லாம் அதிகாரிகள் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய, சம்மதம் தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. இது விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. தொகையைக் கட்ட விவசாயி தவறினால் ஏதாவது பெனல்டி போடப்படும், என்று மட்டும் இருக்கக்கூடிய அளவில் கட்டாயமான உத்தரவு போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜமீன் எரியாக்களைப் பொருத்தமட்டில் இன்னும் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. 20 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் செட்டில்மென்ட் முடியவில்லை. அந்த நிலையில் அங்கே மாணேஜர் ஆபீஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு சென்று விவசாயிகள் ஆகிய நாங்கள் எதுவும் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பலப்பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. செட்டில்மென்ட் ஆகவில்லை, சர்வே சரியில்லை, பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை, குளங்கள், வாய்க்கால்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை, இப்படி என்னென்னமோ காரியங்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சப்கலெக்டரிடம், ஆர்.டி.ஓ. இடம் சொன்னால் இவை யூனியன் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள், என்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மற்ற வேலைகள் இருப்பதால் இந்த ஜமீனில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. முதலாவதாக இந்த ஜமீன் மாணேஜர் ஆபீஸ்களை ஒழித்துவிட வேண்டும். அதையெல்லாம் ஓரிஜினல் இலாகாவோடு சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மலை விவசாயிகளைப் பொருத்தமட்டில் சிலவிடங்களில் 40, 50 வருஷங்களாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த இடங்களில் எல்லாம் ஏதோ ரெகார்டை வைத்துக்கொண்டு அது புறம்போக்கு

19th March 1964]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

என்று சொல்லி உடனடியாக காலி செய்ய உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே விவசாயிகள் காப்பி, வாழை முதலியவைகள் ஆண்டு ஆண்டு களாக பயிரிட்டு அனுப்பித்து வருகிறார்கள். அவர்களை இப்பொழுது உடனடியாக காலி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் ரெலின்பூ போட்டுக்கு அப்பீல் செய்தார்கள். அங்கேயும் கவனிக்கப்படாததால் பன்றிமலை, தாண்டிக்குடி, சிறுமலை முதலிய இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் ரெலின்பூ போர்ட் அப்பீலுக்கு மேல் ஹைகோர்ட்டுக்கு சென்று ரிட்டுகள் போட்டு, அவற்றில் அனுசூலம் ஆகியும் ஆகாமலும் இருக்கிறது. இத்தனைக் காலத்திற்கு மகசூல் செய்து கொண்டிருந்தால், பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று ஒரு உத்தரவைப் போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை மான்யத்தை ஒட்டி நடக்கின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். விவாதத்தை தொடங்கி வைத்த உறுப்பினர் கனம் ராமசாமி அவர்கள் இந்த நிலங்களுக்கு மறுபடியும் தரப் பாகுபாடு செய்யவேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நிலங்களுக்கு வரிபோடும் உரிமை நிலங்களுக்கு நீர் அளிக்கின்ற உரிமை இவற்றை வைத்து நிலங்களுக்கு தரம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி தரம் வகுக்கும்போது ஆற்று ஓரங்களில், கால்வாய் ஓரங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கும், கடக்கால்வாய்ப் பகுதியில் உள்ள நிலங்களுக்கும் அதிகத் தீர்வை விதித்திருக்கிறோம். அப்படிப் பாகுபாடு செய்திருக்கிறார்கள். வெள்ளங்களால், மணல் மேட்டும் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் பொறுத்தவதன் காரணமாக அடிநீர் வற்றிப்போய் கசங்கள் தூர்ந்தும் இருப்பதால் பல நிலங்கள் பாழ்பட்டுள்ளன. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள்கூட அதிகத் தீர்வை செலுத்தும் நிலையில் இருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

அடுத்து மர மகசூலை அனுபவிக்கும் சொந்தக்காரர்களுக்கு, 2-C பில் முத்தா பட்டாக்கள் உள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் 100 ஏக்கரா 200 ஏக்கரா பரப்பளவில் அவை இருக்கின்றன. அந்த நில உடமைக்காரர்களுக்கு மரங்களில் இருந்து மகசூலை பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை மட்டுமே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அப்படி பல இடங்களிலே மரங்கள் கிடைப்பது. அப்படியிருந்தும் கூட அந்த நிலங்கள் அவர்களுக்கே உரிமையாக இருக்கிறது. குறைந்த தீர்வையை மட்டும் செலுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அதை அதிக விலைக்கு விற்கும் நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நிலைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து அந்த நிலங்களை மறுபடியும் பாகுபாடு செய்ய முறையை மீண்டும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராகவும் இருப்பதால் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஏரியோ, கால்வாயோ, தூர்ந்து போய் இருக்கிறது என்றால், அதை மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்றால், அவற்றினிழும் உள்ள ஆயக்கட்டு நிலங்களில், ஒரு சில “கேப்” இருக்கவேண்டும் ; அதாவது ஒரு சில நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வராமல் இருக்கவேண்டும் ; அல்லது நிலங்களுக்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு முறையை அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. நிலம் கிடைத்த எந்த விவசாயியும் தன்னுடைய நிலத்தை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தரிசாகப் போட்டுவிட மாட்டான். பயிரைசாவியாகப் போக விடமாட்டான் ; அதை அவன் பொறுக்க மாட்டான். எப்படியாவது, திருட்டுத்தனமாக வா்வது, தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, பயிரைக் காப்பாற்றி, அறுவடை காணத்தான் முயற்சிப்பான். அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே “கேப்” இல்லை, ரெமிஷன் இல்லை. அந்த ஏரிகளுக்கு மராமத்துத் தேவையிலில்லை என்று சர்க்கார் தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது. அவை பல ஆண்டு காலமாக மராமத்து

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [19th March 1964]

செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதில் சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்த இடங்களில் மராமத்துச் செய்ய சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு நிலைமையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் ஐந்து ஆண்டு, பத்து ஆண்டுக் காலங்களாகக் கூட சில நிலங்கள் தரிசாக இருந்து வருகின்றன. ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு நன்றாக விளைகின்ற நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டு வைத்தால், அந்த நிலங்களைச் சர்க்கார் தங்களுடைய உடமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உத்தரவு ஒன்று இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால், அந்த உத்தரவு நடைமுறைக்கு வருகிறதா, அப்படிப்பட்ட முறையில் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்று நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு காலத்தில் வசதி உள்ளவர்கள் பெரிய பரப்பளவு நிலங்களைத் தங்களுக்கு உரிமையாக்கிக் கொண்டு நிலங்களைப் பயிரிடாமல் இருந்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது விலை ஏறியிருக்கும் காரணத்தால் விற்கும் நிலைமைக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள் தவிர, பயிரிடுகின்ற நிலைமை இல்லை. ஆகவே, இந்தத் துறையில் அரசாட்சி தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு எரியின் கீழே, கால்வாயின் கீழே ஒரு குறிப்பிட்ட ஆயக்கட்டு நிலங்கள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அதை அடுத்திருக்கும் சில நிலங்களை உழவர்கள் தரிசு நிலையிலிருந்து அதைப் பயன்படுத்தி உழகின்ற நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தண்ணீரை எப்படியாவது கொண்டு வந்து அந்த நிலங்களில் பயிர் ஏற்றிவிடுகிறார்கள். அப்படிப் பயிர் ஏறும் நிலங்களுக்குச் சர்க்கார் தண்டத் தீர்வை விதித்து வருகிறது. இப்படித் தொடர்ந்து தண்டத் தீர்வை விதிக்கும்போது அதிகாரிகளுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப தீர்வை குறைவும் மிகுதியும் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்குத் தொடர்ந்து அந்த நிலங்கள் அந்த நிலைமையில் இருந்தால், அவற்றை அந்த எரியின் கீழே, கால்வாயின் கீழே உரிய ஆயக்கட்டு நிலங்களாக மாற்றிவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலங்களைப் பட்டா செய்யும்போது, பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஓரளவு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ஒப்புதல் அளித்தால்தான் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கு இவை ஆளாகக் கப்படும் காரணத்தால் நல்ல பயன் தரக்கூடிய நிலையில் விவசாயம் செய்வதற்குத் தகுதியான நிலங்களைப் பழுத் தோட்டத்திற்கு வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்தில் தீர்மானம் போட்டு விடுகிறார்கள். அதேபோல், ஏழை ஹரிஜனங்கள், பயிர் செய்து வருகின்ற நிலங்களைக் காடு வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை நாட்டிலே பரவலாக இருந்து வருகிறது. இது நாங்கள், எதிர்க் தரப்பிலிருந்து எடுத்துச் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு மட்டுமல்ல. ஆளும் கட்சியில் இருந்தும் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் நிகழாமல் இருக்க, பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுத்திருக்கும் இத்தகைய உரிமைகளுக்கு ஓரளவு வரம்பு கட்ட வேண்டும். அதை எந்த வகையில் செய்ய வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுவாக, ஒரு ஊரில் செல்வாக்கு உடையவர் யாராவது இருப்பாரானால் அவர் அந்த நிலங்களைத் தன்னுடைய உடமையைப்போல் கருதிக் கொண்டு, “செண்ட் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தால் நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைகள்கூட நாட்டில் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. பணம் சர்க்காருக்கும் சேரவில்லை. உழவ வனுக்கும் சேரவில்லை. ஆனால், இடையில் உள்ள ஒருவன், நிலத்திற்கு எந்த விதமான உரிமை இல்லாதவன், ஊரில் செல்வாக்கு இருக்கிறது

19th March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சென்ட் ஒன்று இரண்டு ரூபாய் வீதம், எக்கருக்கு 200 ரூபாய் வாங்கிக்கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் மனத்தில் வைத்து, ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பஞ்ச நிவாரணத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தீ விபத்து ஏற்பட்டால் குடிசை அமைத்துக் கொள்வதற்காக 30 ரூபாய், ஆடை வாங்கிக் கொள்வதற்காக பத்து ரூபாய் நிவாரணமாக அளிக்கப்படும் என்று கூறப் படுகிறது. பத்து ரூபாய் முறை இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறது. அது எதற்காக? சேலையோ ஆடையோ கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் முனிபிருந்த முறை. அந்தப் பணத்திற்குள் ஆடை வாங்க முடியாது. அதனால் அந்த முறையை மாற்றிக் கொண்டது. பத்து ரூபாயைக் கொடுத்து விட்டு, சேலையோ ஆடையோ வாங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தப் பத்து ரூபாயும் முப்பது ரூபாயும் கொடுத்து விட்டால், பஞ்ச நிவாரணமாகுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எனக்குமுன் பேசிய திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியபடி, பழைய காலங்களில் மரங்கள் வெட்டிக்கொள்ளவும், ஒலைகளை வெட்டிக்கொள்ளவும் அனுமதி அளித்திருந்தார்கள். அந்தப் பழைய முறையையும் மீண்டும் செய்து தர, வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

நான் அறிந்தமட்டில், இப்படிப்பட்ட வீடுகள் ஊர் நத்தங்களிலிருந்து தீ விபத்துக்குள்ளானால்தான் நிவாரணத் தொகை அளிக்கப்படும். சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களில் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் வீடுகளுக்கு இல்லை என்ற நிலைமை இருப்பதாக அறிகிறேன். அவன் மனை வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருப்பதால்தான் அவன் சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலத்திலே வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். புறம்போக்கில் இருக்கிறவர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை கொடுக்க முடியாத நிலையை உருவாக்குவோமானால், அவனை மேலும் வாட்டுவதாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு காட்டாமல், எங்கே வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்படும் வீடுகளுக்காகக் கொடுக்கும். அந்த உதவிகளை புறம்போக்கு நிலத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுத்து அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தகதினாமுர்த்தி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இன்று ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் ரெவினியூ இலாகா மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் என்னுடைய கருத்துரைகளைக் கூற முன்வருகின்றேன்.

சாதாரணமாக இந்த நாட்டிலே அரசாட்சி என்ற ஒரு நிலை என்று ஏற்பட்டதோ அன்றிலிருந்து உழவர் பெருங்குடி மக்களால் நிலத் தீர்வை என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்று ஆட்சிக்குச் செலுத்தப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் வரலாறுகளினால் அறிகின்றோம். “ஆனால் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள” என்று சேக்கிழார் அழுத்தத் திருத்தமாக கூறியிருக்கிறார். அதாவது, உழவர்கள் தாங்கள் விளைவிக்கின்ற பண்டங்களிலே ஆறிலொரு கூற்றை களத்து மேட்டிலேயே ஆட்சிக்குக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். இது பரம்பரையான வழக்கம் என்ற ஒரு நிலையை அருமையாகக் கூறியிருக்கிறார். அதாவது நாணயம், புழக்கத்தில் வரா திருந்த பண்டைக் காலத்திலே, பண்ட மாற்று முறை என்று ஒரு முறை இருந்து வந்தது. அந்த ஒரு முறையின்கீழே, அவர்கள் விளைவித்த பண்டங்களை, ஆறு கூற்று பிரித்து, ஒரு கூறை ஆட்சிக்குக் கொடுப்பதும் மிகுதியுள்ள பகுதியை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து,

“தென் புலத்தார் தெய்வம் விந்துஒக்கல் தான்
என்று ஐம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை”

என்ற வள்ளுவர் மொழிக்கிணங்க, தன்னுடைய குலத்தில் வந்த முன் னோர்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடன், தெய்வத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய கடன், சுற்றத்தாருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடன், விருந்தோம்பல் என்கிற தலைப்பின் கீழ் ஆற்ற வேண்டிய கடன் அதற்குமேல் தனக்காக

[திரு. ஏ. எஸ். தகஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [19th March 1964]

ஆற்றிக்கொள்ள வேண்டிய கடன், ஆகிய ஐந்து வழிகளிலேயும் நிலைநின்று ஈடுபடுவதுதான் நல்ல பழக்கம், நல்ல கொள்கை என்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றபோது, விவசாய நிலங்களுக்கு வரியே தேவையில்லை என்ற கோட்பாட்டைக்கூட ஒரு அரசியல் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அரசியல் ஸ்டண்ட் என்று சொல்லுவார்கள். தமிழில் அரசியல் தந்திரம் என்று சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். அந்த ஒரு முறையிலே பிரசாரம் நடைபெறுகிறது. அந்தப் பிரசாரம் கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்களிடத்திலே எடுபடவில்லை. காரணம் என்ன வென்றால், அவர்களுக்கு பாம்பரைப் பாததியமான வழக்கம் வரி கொடுக்கிறது என்பது. அந்த ஒரு வகையிலே அவர்கள் பிரசாரம் ஒன்றும் எடுபடவில்லை. அந்த ஒரு நிலைமையிலே இருக்கும் தமிழகத்தில் நில வரி என்ற ஒன்று நிச்சயமாக வேண்டற்பாலது என்பது அனைவரும் அறிவோம். உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு அது உரிமைப் பிரச்சனை என்றுகூட நான் நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக எங்கள் பக்கத்திலே எல்லாம் குருக்களுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு காணிக்கை என்ற பெயரில் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் கொடுப்பது என்ற வழக்கம் இன்று கூட இருக்கிறது. குருக்களுக்குக் காணிக்கை கொடுத்து விட்டால் தனி உரிமை வந்ததுபோல் ஒரு உடம்பாங்கு தமிழகத்தில் இருக்கிறது. அதைப்போல, நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு தீர்வை என்று அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டால், அந்த அரசாங்கத்தினிடத்திலே அந்த உழவர் பெருங்குடி மகனுக்கு ஒரு உரிமை ஏற்படுகிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகையால், உழவர் பெருங்குடி மக்கள் சார்பாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த உரிமையை நாங்கள் இழக்க என்றைக்கும் தயாராக இல்லை. அந்த உரிமையை இழப்பதனால் மானம் இழந்ததுபோல் ஆகும் என்று நான் அழுத்தித்திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக கிராமத்தில் உள்ள மக்களுக்கு அரசாங்கம் இயங்குகின்ற நிலை எவ்வாறு புலப்படுகிறது என்றால், அந்தக் கிராமத்துக் கர்ணம், மணியக் காரர், மேலே தாலுக்காக் காரியாலயங்கள் இயங்குகின்ற இயக்கத்தைப் பொறுத்தது. அவர்கள் நல்ல முறையில் செயலாற்றினால் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செயலாற்றுவதாக நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் சில இடங்களில் பண்ணுகிற தவறுதல்களினால்தான் அரசாங்கத்தையே அவர்கள் குறை சொல்ல முற்படுகிறார்கள். குறிப்பாக தாலுக்காக் காரியாலயங்களையே எடுத்து விட்டால் நல்லது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாகரிக ஆட்சியிலே இப்பொழுதும் கூட தாலுக்கா காரியாலயங்களை இயக்குவது உண்மையாகவே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் இது. எந்தத் தபால் அனுப்பினாலும் அவர்களிடமிருந்து சரியான முறையில் பதில் வருவதே இல்லை. போடுகிற விண்ணப்பங்கள் எல்லாம் என்ன ஆகிறது என்றே தெரிவது இல்லை. ரிஜிஸ்டர் தபால் அக்லைஜ்மெண்டுகளை எல்லாம் கத்தையாக சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதனாலேயே அவர்களுக்கு சர்க்காரிடத்தில் வெறுப்பு வளருகிறது. ஆகவே நல்ல நிபுணர்களை வைத்து புனராலோசனை செய்து தாலுகா ஆபீஸ்களையே எடுத்துவிட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலேயே கூட இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விடலாம். நான் கட்சி சார்பாக இந்த யோசனையைச் சொல்லவில்லை—என் சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கீழ் பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளைப்பற்றி சில கருத்துக்களை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பள்ளங்களில் ஒடுகிற உரம்பு நீரை அருகாமையில் உள்ள நிலங்களுக்குப் பயிச்சிக் கொள்வதற்குப் பரமிட் வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக மக்கள் எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மேல் சாகுபடி செய்திருந்தும் அதற்கும் சர்க்காரால் பரமிட் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போது தண்டத் தீர்வையும் விதிக்கிறார்கள். கொசுக்கடி போன்ற இத்தகைய சிறிய சிறிய பொருத்தவகையினால்தான் இன்றைய தினம் கிராம மக்கள் அரசாங்கத்திடம் அதிருப்தி கொள்கிறார்கள். அவ நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக முன்பு கீழ் பவானி பகுதியை 3 பிரிவாக பிரிப்பதாகச் சொன்னபோதே அது சரியாக நடக்காது என்ற சந்தேகத்தை நான் தெரிவித்துக் கொண்டேன். இப்போதுள்ள பாசன விதிப்படி, மேட்டு நிலம்

19th March 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

நஞ்சை நிலம், தோட்டக்கால் பகுதி என்று மூன்றாகப் பிரித்தார்கள். இன்றைய தினம் பார்க்கப்போனால் நஞ்சையைவிட மேட்டு நிலம்தான் நன்றாக நல்ல விளைகிறது. தோட்டக்கால் பகுதியில் நீர் தேங்கி நல்ல அழுகிப்போகிறது. கிட்டத்தட்ட மூன்றும் ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் தயவுசெய்து இந்தப் பிரிவையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் பயிர்க் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். தயவு செய்து அது வேண்டாம். அது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக நாங்கள் என்றென்றும் இந்த அரசாங்கத்திடம் நன்றி உள்வவர்களாக இருப்போம். அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்ததற்காகப் பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால் நன்றாக வளர்கின்ற ஒரு குழந்தையைப் பார்த்து பக்கத்து வீட்டுப் பெண் பொறுமைப்படுவது உலக இயல்பு. ஆனால் பெற்ற தாயே பார்த்து பொறுமைப்படுவதைக் கண்டதில்லை. (சுனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பெற்ற தாய்க்கு எல்லாக் குழந்தைகளும் ஒன்றுதான். ஆனால் ஒரு குழந்தையே மற்றவர்கள் பங்கையும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது) இந்த நல்ல அரசாங்கம் கீழ் பவானி பாசனத் திட்டத்தில் பயிர்க் கட்டுப்பாடு என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தால் வெறும் குழப்பத்தைத் தான் திரும்பவும் மூட்டிவிடுவதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே கீழ் பவானி திட்டத்தினால் அந்தப் பகுதி நல்ல வளமுள்ளதாக இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம். இன்றைக்கு எந்த இடத்தைப் பார்த்தாலும்

தண்டினை மயில்கள் ஆடத் தாமரை விளக்கும் தாங்கக் கொண்டல்கள் முழுகின் எங்கக் குவளைகள் விழித்து நோக்க தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகா யாழின் வண்டுகளினிது பாட மருதம் வீற்றிருக்கும் காதோ.

என்று கம்பர் சொல்வதுபோல அந்தப் பகுதி வளமிக்கதாக மாறியிருக்கிறது என்று நாங்கள் பெருமை அடையும்போது வேறு எந்தக் குழப்பத்தையும் கொண்டு வரவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : தலைவர் அவர்களே, லாண்டு ரெவின்யூ இலாகாவைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். முக்கியமாக எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் தாலுக்கா ஆபீசர்களே வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமே அவற்றைப் ஒப்படைத்து விடலாம் என்று சொன்னபோது எனக்குச் சிறிது வியப்பாகவே இருந்தது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இப்போது நடக்கிற முறையைப் பார்த்தால் இந்த அதிகாரத்தையும் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டால் என்ன ஆகுமோ? ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு இன்னமும் அப்படியேதான் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்திலே அவர் என்ன நல்லதைக் கண்டுவிட்டாரோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. (ஓர் அங்கத்தினர் : சேர்மென்தோ, என்னவோ) அவர் அப்படிச் சேர்மென்தோக்கூட இல்லை. நிச்சயமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டை அப்படியே வைக்க வேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் சேர்க்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து கணக்குகளை கிராமாதிகாரிகளே எழுதி வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எப்போதுமே ஜமாபந்தி சமயத்தில் தான் இரவோடு இரவாக உட்கார்ந்து கணக்கு எழுதுவார்கள். ஜமாபந்தி என்பது கணக்குகளைப் பார்க்கப் பயன்படுகிறதே தவிர வேறு எந்தப் பயனும் மக்களோ, அரசாங்கமோ அடையும் நிலைமையிலலை. நான் கிராம அதிகாரியாக இருந்தவன் தான். அதிலே உள்ள பொறுப்பும், குறைபாடும் எனக்குத் தெரியும். முக்கியமாக ஜமாபந்தியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று பலபேர் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் என்ன யோசனை செய்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கிராமாதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் இன்றுள்ள நிலைமை வேறு சமீபத்தில் கூட நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டபோது

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [19th March 1964]

எதோ திட்டவட்டமான ஏற்பாடு செய்ய யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை கூடிய சீக்கிரம் அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரெவின்யூ வசூலீப்பற்றி முக்கியமான விஷயம் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏகப்பட்ட வரிகளைப் போட்டு இருக்கிறோம். அதைத் தவிர கடன்கள்—கிராமாதிகாரிகள் இவ்வளவு கட்டவேண்டுமென்று பொதுவாகச் சொல்கிறார்களே தவிர—தனித்தனியாகக் கணக்குகளை காட்டுவதில்லை. கணக்குகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால்தான் சொல்ல முடிவதில்லை. அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் வீணை தொந்தரவுகளும், கஷ்டங்களும் விவசாயிகளுக்கு வருகிறது. இதை அரசாங்கம் சீரியசாக எடுத்துக் கொண்டு—உடனடியாக கணக்குகளை சரியாக வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தயவு செய்து உடனடியாக எந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற கணக்கை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் கடன் கொடுப்பது ஒரு இலாகா, கடன் வசூல் செய்வது ஒரு இலாகா வென்று இருப்பது மிகவும் சங்கடமான நிலையை உண்டாக்குகிறது. சிலசமயம் பளாக் டெவலப்மெண்டு கடன் கொடுப்பது தாசில்தாருக்குத் தெரியாது போகிறது. இரண்டும் ஒரே இலாகாவாக இருந்தால் பல நன்மைகள் ஏற்படும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். சமீபத்தில் எங்கள் தாலுகாவில் கூட இந்த மாதிரி ஏற்பட்டது. பக்கத்தில் இருக்கும் திருத்தணி தாலுகாவில் கூட பல கிராமங்களில் இந்த மாதிரிக் கேள்விப் பட்டேன். தாசில்தாரால் சரியான தகவல் கொடுக்க இயலவில்லை. ஆகவே, கடன், கொடுப்பது வசூலிப்பது இரண்டும் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டுக்கே இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

11-30
a.m.

இன்று இருக்கும் நிலையிலே நம்முடைய விவசாயிகள் கிஸ்தியைக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு சிரமப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி கூட அரசாங்கத்துக்கும் அமைச்சருக்கும் தெரியும். அவர்கள் அது தெரியாத மாதிரி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டு வருஷத்திற்குச் சேர்த்து ஒரே தடவையாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு ரூபாய் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. 1962-63-க்குப் போட்டதை நீக்கி விட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமங்களில் விவசாயிகளிடமிருந்து கிஸ்தியை வசூலிப்பதற்கு மாதிரம் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டார் முன் வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கப்படுகிறது. பி. டி. பி. யூ. டி. கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பி. டி. பி. யூ. டி. யும், டி. பி. டி. பி. ரொடக்ஷனும் சேர்ந்து பணத்தைச் செலவு செய்து இருக்கக்கூடிய ஏரிகளைச் சுற்றி மண் போட்டு, கிராவிலே மேலே போட்டு பார்க்கப்பதற்கு அழகாகச் செய்கிறார்களே தவிர, தண்ணீர் வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, லாண்ட் சீலிங் ஆக்ட் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லாண்ட் சீலிங் செல்லாதது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அதன் பேரில் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் உத்தேசம் என்ன என்பதைப் பற்றி ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியங்களின்பேரில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக ரெவின்யூ

19th March 1964]

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

துறையைப் பொறுத்த வரையிலே ஆமை வேகத்திலேதான் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே “ரெட் டேபிசம்” நிறைய இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் அலுவலகத்திலே தேடிப் பார்த்தால் இல்லாத நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கண்டுதான் கனம் தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் “இந்த இலாகாவே வேண்டாம்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குப் பேசினார். ஆமை வேகத்தில் செல்கிற இந்த இலாகாவை ஆகாய விமான வேகத்தில் செல்லச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசையிருந்தாலும் கூட, கட்டை வண்டி வேகத்திலாவது அந்த இலாகா செல்வதற்கு வழி செய்தால்தான் மக்களுக்கு அந்த இலாகாவின் பேரிலே நம்பிக்கை ஏற்படும்; இல்லா விட்டால் இந்த இலாகாவே வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு மக்களுடைய எண்ணம் சென்றுவிடும்.

அடுத்தாற்போல், கிராமாதிகாரிகள் நியமன முறையைப் பொறுத்த வரையில் பரம்பரை நியமன முறை இருந்து வருகிறது. இதிலே பரம்பரை முறை நியமனம் கூடாது என்று பல முறை கருத்துக்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்புக்களை வழங்கியிருந்தும் பரம்பரை நியமன முறை நீக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. கிராமாதிகாரிகளின் சம்பள விகிதம் தற்போது 24—35 என்ற ரீதியில் இருக்கிறது. அதன் விளைவு என்னவென்று பார்த்தால்—ஏரி நஷ்டம் கிராமத்தின் மீது என்பதைப் போல்—சர்க்கார் குறைவாக ஊதியம் அளிக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் விவசாயிகளிடம் இருந்து மாமூல் என்ற பெயரிலோ, லஞ்சம் என்ற பெயரிலோ விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்து விடுகிறார்கள். சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்ற முறையிலே அவர்கள் சிறு சிறு தொகைகளாக விவசாயிகளிடமிருந்து பெறுகிறார்கள். ஆகவே, கிராமாதிகாரிகளை நிரந்தரமான ஊழியர்களாக நியமித்து, அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுத்து, உத்தியோக உயர்வுக்கான முறைகளை ஏற்படுத்தினால் அடித்தளத்தில் உள்ள கிராமாதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கான வழிவகை ஏற்படுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஐயின் ஒழிப்புப் பிரதேசங்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களைப் பொறுத்தவரை ஐயின்தார்களும், நிலச்சவான்தார்களும் அரசாங்கத்துக்கும் ரயத்துக்களுக்கும் இடையே இடைத்தரகர்களாக இருந்து, ரயத்துக்களிடம் இருந்து நிலவரியை வசூல் செய்திருந்தாலும் கூட, அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தைச் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அதோடு அந்த ரயத்துக்களுக்கு நிலவரி கட்டியதற்கான ரசீதுகளைக் கொடுப்பதில்லை. அந்த ஐயின் பகுதியில் இருந்து நிலங்கையெல்லாம் காடுகள் என்று பிரித்துவிடுகிறார்கள். அந்த நிலங்களில் ஏழை விவசாயிகள் பரம்பரையாகப் பயிர் செய்து வந்திருந்தும் அவர்களிடம் நிலவரி கட்டியதற்கான ரசீது இல்லாமையால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். திடீரென்று காட்டிலாகாவிடம் இருந்து அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவு வரும். பிறகு ரெலின்யூ இலாகாவிடம் சென்று தாங்கள் பரம்பரையாக உழுது வருகிறோம் என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி உழுவதற்கான அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. காட்டிலாகாவிலிருந்து இத்தகைய தொல்லைகள் அடிக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம் இடைத்தரகர்களாக இருக்கிற ஐயின்தார்கள், நிலச்சவான்தார்கள் அவர்கள் நிலவரி கட்டியதற்கான ரசீதுகளைக் கொடுக்காமல் இருப்பதுதான். அந்த நிலங்கையெல்லாம் அந்த விவசாயிகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய அளவில் இந்த அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நிலவரி, நீர்வரிகளை உயர்த்தியதன் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குச் சேர்த்து அந்த வரிகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அதைக் கட்டுவதற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படாமல் உடனடியாக வசூலிக்கப்படுகிறது. கூட்டத்திலே இத்தனை நாட்களுக்கு முன்னாலே நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும் கூட, கிராமாதிகாரிகள் நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் வரிகளை உடனடியாகக் கட்டவேண்டுமென்று கூறி வசூலித்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [19th March 1964]

துக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளை வாட்டி வதைக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமாதிகாரிகள் இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தை மதிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வரிகளிலிருந்து நாம் சென்ற ஆண்டு எதிர் பார்த்த தொகை 8 கோடி 60 லட்சமாகும். ஆனால் கிடைத்த தொகையோ 8 கோடிதான். 60 லட்சம் ரூபாய் குறைவாகத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த வரி விகிதத்தை உயர்த்தியதால்தான் 60 லட்சம் ரூபாய் குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். வரியை உயர்த்த உயர்த்த வரியைக் கட்டாது எமாற்றுகின்ற போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வரி உயர்வை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரத் தாள்கள் தற்போது ஸ்டாம்ப் வெண்டர்கள் வாயிலாக விற்கப் படுகின்றன. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை கடந்த ஆண்டு கழிவுத் தொகையாக 20,77,000 ரூபாயை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1963-64-ம் ஆண்டில் 24 லட்சம் ரூபாய் கழிவுத் தொகையாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பத்திரத் தாள்களை எல்லாம் ஏன் பதிவு அலுவலகங்களின் மூலமாக விற்கக்கூடாது?

இந்தப் பத்திரத் தாள்கள் எல்லாம் தாலுகா அலுவலகங்களில் இருக்கக் கூடாதா? அப்படி விற்பனை என்ன கெட்டுவிடும்? இதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை நிர்வாகச் செலவிற்கு ஏற்படக் கூடும் என்றாலும் இதைவிடக் குறைந்த செலவுதான் ஏற்படும். அதோடு நம் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு சில லட்சம் ரூபாய்களும் வருவாயாகக் கிடைக்கும். ஆகவே ஸ்டாம்ப் வெண்டர்களுக்கும், இடைத்தரகர்களுக்கும் கொடுக்கும் கழிவு போக, நிர்வாகத்தில், உள்ள ஒரு சில உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பள செலவு போக கூடுதலாக 15 லட்சம் ரூபாய் நம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் கிடைக்கும். அதே போல் தாலுகா அலுவலகங்களில், பதிவு அலுவலகங்களில் இந்தப் பத்திரத்தாள்களை விற்க முடியாவிட்டால்—இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாத கிராமங்கள் இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்—ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு எழுத்தர் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்—ஆகவே பஞ்சாயத்துக்கள் வாயிலாக இந்த பத்திரங்கள் எல்லாம் விற்பனை செய்யப்பட்டால் நிச்சயமாக கிராமவாசிகள் 20, 30 மைல்கள் நடந்து சென்று அவதிப்படுவதையும், அப்படிச் சென்று விற்பனையாளர் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு வருகிற நிலையைத் தவிர்த்து எளிதில் பத்திரங்கள் கிடைக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்க முடியும். அதோடு அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான வருவாயும் கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். நில வரி, நீர் வரி உயர்வு பொறுத்தவரை சென்ற ஆண்டு நில வரி, நீர் வரி உயர்வை அரசாங்கம் வலு செய்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். இந்த ஆண்டிலாவது நில வரி, நீர் வரி இவற்றைக் குறைக்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து, விவசாயிகளுக்கு தொல்லை தொந்தரவு கொடுக்காத நிலையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கைகள் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையின் நான்காவது பக்கத்தில், “நில உடைமையின் மீது உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டதன் விளைவாக விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் விஷயம் தனியாக ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என் இப்படி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஒருக்கால் சென்ற மாதத்தில் இதை அச்ச செய்துவிட்டார்களோ என்று நினைக்கிறேன். கடந்த வாரம் நில உடைமை உச்சவரம்புச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு வந்த பிறகு எதற்காக இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி ஆலோசிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நில உச்சவரம்புச் சட்டம் பற்றி என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பது குறித்து திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்த பின்னர்தான் இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமே அல்லாது விவசாய வருமான வரி

19th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

சட்டத்தை மாற்றியமைத்த பின் சப்ரீம் கோர்ட் டிலிஷனாக்கு மாறுதலாக என்ன செய்யவேண்டுமென்று வரும்போது பின்னால் இதில் புதுச் சிக்கல் ஏற்படும், பின்னர் வேறு ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். ஆகவே விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதை தள்ளிவைத்து விட்டு நில உடைமை உச்சவரம்புச் சட்டம் பற்றி அதற்கு என்ன பரிசாரம் தேடலாம் என்ற முயற்சியில் முதலில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக இந்தச் சட்டசபையில் ஒவ்வொரு அறிக்கை யிலும் “எக்ஸ்ஸெப்ட் தி ரிஸ்கர்ஸஸ்” என்று வருகிறது. புறம்போக்கு நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், நீலகிரியில் மட்டும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூடக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் ஜி. ஓ. வந்திருக்கிறது. நான்கு ஐந்து மாதங்கள் இருக்கும். எல்லா மாவட்டங்களிலும் புறம்போக்கு நிலங்களை பூமி இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கும் போது நீலகிரிக்கு மட்டும் வேண்டாம் என்றிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் கூட கொடுக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. ஏன், எதற்காக இது என்று தெரிய வில்லை. அரசாங்கத்தின் ஞாபகம் குந்தா, பவானிசாகர், இவற்றை பார்த்துக் கொண்டோன் இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் வருகின்றன. என்று நினைக்கிறேன். குந்தா, பவானிசாகர் போன்றவை கட்டப்பட்டு பிற மாவட்டங்களுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கக் கூடிய அளவில் இருந்தாலும், எங்கள் மாவட்டத்தில் இருந்து பலனைப் பெற்றாலும் கூட ஏன் சிக்கல் களை கொண்டுபோது விடுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். ஒரு ஏக்கர் கொடுத்த விட்டால் அதில் விவசாயம் செய்துவிடுவார்கள், அதனால் மண் அரிப்பு ஏற்பட்டு குந்தாவிற்கும் பவானிசாகருக்கும் போய்விடும் என்ற கருத்து இருக்கலாம். விவசாயம் செய்யாது மக்கள் எப்படி ஜீவிப்பது? என் இதற்காக ஒரு தனி ஜி.ஓ. பிறப்பித்தார்களே என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கொடுக்கும்போது பூமி இல்லாத இடத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தால்தான் கிராமங்களில் வாசம் செய்வார்கள். வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு நிலம் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்வதால் அவர்கள் நகரங்களைப் பார்த்து ஓடுகிறார்கள், அங்கே எங்கேயாவது கூலி வேலை கிடைக்காதா என்று. இல்லாவிடில் கிராமப் புறங்களுக்கு வர மாட்டோன் என்று சொல்ல என்ன காரணம்? பயிர் செய்ய இடம் கொடுப்பதில்லை. நீலகிரியில் ஒரு சென்ட் கூட கொடுக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ளவர்கள் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து அதை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கேயும் கொடுக்கவேண்டும். மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பூமியை செம்மைப்படுத்திக் கொடுக்கலோ அல்லது கண்டிஷனல் மூலமோ கொடுத்து மண் அரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக, எங்கள் ஜில்லாவிற்கு மட்டும் தனி ஜி.ஓ. பிறப்பிப்பதை தயவுசெய்து இனிமேல் கடைப்பிடிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மண் அரிப்புத் திட்டம்பற்றி பலமுறை இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். நிலத்தின் விலையே ஏக்கருக்கு 1,000 தான். மண் அரிப்புத் தடுப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏக்கருக்கு 900 ரூபாய் கடன் கொடுத்து கடனை ஏற்றிவிட்டோம். அதை இப்போது திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? மண் அரிப்பு ஏற்பட்ட பூமியில் 10 ஆண்டுகள் விவசாயம் செய்ய முடியாது என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் லோனை திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கும்போது அவர்கள் எப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு தனியாக செய்த உதவி அல்ல இது. குந்தாவின் பாதுகாப்பிற்காக அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட தொகை இது. ஆகவே அங்கு சாயில் கண்சர்வேஷனுக்காக என்ன செலவு செய்யப்பட்டதோ அதை ரைட் ஆப் செய்து விட வேண்டும். கோடிக் கணக்கான ரூபாய் அந்த பாமிற்காக செலவு செய்திருக்க, உங்கள் நன்மைக்காகவே இந்த 20 லட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ரூபாயை ரைட் ஆப் செய்வதினால் ஒரு பாதுகாபும் ஏற்பட்டுவிடாது. லேட் பீனட்டினால் அங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “1963-64-ம் ஆண்டிலும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக் கிழங்கு பயிர் கருகல் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டது. எனவே, அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

[19th March 1964]

அளிப்பதற்காக 1963-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு, மேற்கொண்டும், ஓர் ஆண்டுக்குக் கடன் தவணைத் தொகை வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைத்துள்ளது” என்று அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. லேட் பீளட் வந்து விட்டது பற்றி, நான் ஸ்டல் 41 மோஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த அறிக்கைக்கு நல்ல பதில் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். லேட் பீளட் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருப்பதால் அங்குள்ள கிராம வாசிகளைக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று கேட்பது சரியல்ல. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் தண்ணீர் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால் வழக்கம்போல் அரசாங்கச் செலவில் பொதுக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும்படி உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது என்று இருப்பதை வரவேற்கிறேன். இப்படி எல்லா இடங்களுக்கும் செய்து கொண்டிருக்கும்போது நீலகிரியில் மட்டும், அதுவும் லேட் பீளட்டினால் பாதுகாக்க ஏற்பட்டிருக்கும் அங்கு மட்டும் வாய்தா வேண்டுமானால் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. சர்க்கார் கடன் இன்று 12 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது அந்த மாவட்டத்தில். இந்த 12 லட்சம் ரூபாயையும் வஜா செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிடுவதினால் அதிகத் தொகையை இமந்தவர்களை விடமாட்டோம். ஆகவே அதை வஜா செய்யும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அவர்களின் பூமியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டாலும் அதை வாங்குவார் இல்லை. ஒவ்வொரு சட்டமும் அங்கு சிக்கலை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதால் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரை பல பிரச்சனைகள் குறித்து பேசியிருக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நானும் ஒரு கிராம அதிகாரியாக கொஞ்ச நாள் இருந்து வேண்டாம் என்று அதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு வந்தேன். அவர்கள் நிரந்தரமாக இருக்க தயாராயில்லை. எஸ்.டி.வி. அல்லது யு.டி.வி. பேஸைக் கொடுத்து பெர்மனண்டாக வைத்து விடுவோம் என்றால் அவர்கள் அப்படி இருக்க தயாராயில்லை. இப்போதுள்ள முறையில், பார்ட் டைம் முறையில் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஊதியத்தை மட்டும் அதிகரித்து கொடுத்துவிட்டால் போதும். அவர்களை பெர்மனண்டாக வைத்து எஸ்.டி.வி. அல்லது யு.டி.வி. சம்பளத்தைக் கொடுத்தால் அரசாங்கச் சட்டத்தின்கீழ் அவர்களை நெரு கிராமத்திற்கு மாற்றம் செய்யலாம். ஒரு கிராமத்திலிருந்து வேறு கிராமத்திற்குப் போக அவர்கள் தயாராயில்லை. தலையாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1959-ல் இந்த மன்றத்தில் நான் பேசியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு உடுப்பு கொடுங்கள் என்று. எவ்வளவோ ப்யூன் களுக்கு உடுப்பு கொடுக்கிறோம். உடுப்பு கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். ஒரு ஆண்டு உடுப்பு கொடுத்தார்கள் அன்றைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள். அப்பறம் கொடுக்கவில்லை. நான் பேசியதற்காக ஒரு வருடம் கொடுத்துவிட்டு அப்பறம் கொடுக்காமல் இருக்கக் காரணம் என்ன? இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு அதிகாரிகள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. சாதாரண கிராம தண்டல் காரர், தலையாரிகள் இவர்களுக்கு வருடத்திற்கு ஒரு உடுப்பு கொடுப்பதினால் என்ன கெட்டுவிடும். கொடுத்ததை இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள், திரும்பவும் அதை தயவு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பத்திரப் பதிவு பற்றி பலர் பேசினார்கள். இதைப்பற்றி நான் பல முறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். தனியாக இதற்கென்று ஒரு இலாகா தேவையில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் பஞ்சாயத்து முறைகளை அமைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியனோடு சேர்த்துவிட்டால் இப்படி தனியாக ஒரு இலாகா இருக்கவேண்டிய தேவையிராது. அதோடு பணமும் மிஞ்சும். நான் முன்னால் கூட, இன்டஸ்ட்ரியல் இன்ஸ்டிடியூட் என்று தனியாக இருக்கவேண்டியதில்லை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சோடு மெர்ஜ் பண்ணி விடலாம் என்று ஆலோசனை சொன்னேன். ஆனால் அப்போது அரசாங்கம் கேட்கவில்லை. பின்னால் ஒன்றுசேர்த்தார்கள். அதே போன்று மெடிக்கலும், பப்ளிக் ஹெல்தும் தனித்தனியாக இருக்கவேண்டும் என்று

19th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

சொன்னேன். நான் சொன்ன நேரத்தில் முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பின்னால் ஒன்றாக சேர்க்கவேண்டாம் என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள். இப்படி சாதாரணமாக முதியோர் பேச்சு முன்னால் கசக்கும், பின்னால் இனிக்கும் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல், மாதா கவுடரின் பேச்சு முன்னால் கசப்பதானது இருக்கும், ஆனால் பின்னால் நிச்சயமாக இனிப்பாக இருக்கும். ஆகவே இந்த இலாகா அவசியமில்லாத இலாகா, பஞ்சாயத்து யூனியனோடு மெர்ஜ் செய்து விடுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றில்லாவிட்டாலும் நாளை நீங்கள் மெர்ஜ் பண்ணத்தான் போகிறீர்கள். சாதாரணமாக இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனராக தாசில்தார் ராங்கிலுள்ளவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பத்திர பதிவைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாதா என்ன? ஆகவே தனியாக பத்திரங்களை விற்பனை செய்வதற்கு மட்டும் தனியாக ஒரு குமால்தாவை ஏற்படுத்தி வைத்து விட்டால் என்ன குறைந்து போய் விடும்? இதை செய்ய முடியாதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கண்டிப்பாக நாளைக்கு நீங்கள் செய்யத்தான் போகிறீர்கள். பரவாயில்லை, எப்படியும் எங்கள் ஆட்சித்தானே செய்கிறது என்று நான் சந்தோஷப்பட்டுக்கொள்வேன். அதை நான் சொல்லும்போதே செய் தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் கொடுத்திருக்கின்ற ரூல் 41 மோஷனில் எங்கள் பகுதியிலிருந்து வசூல் செய்யவேண்டிய பாக்கிக்கு “போஸ்ட்போன்” பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் உண்மையில் அங்குள்ள மக்களுக்கு இதை கொடுக்கக்கூடிய சக்தியில்லை. ஆகவே ரைட் ஆஃப் செய்கின்ற முறையில் ஆர்டர் போடவேண்டும் என்பதுதான் என் கோரிக்கை. இதை நேரடியாக கேட்டால் கல்கட்டரிமிருந்து சரியான பதில் வராது என்று எண்ணித்தான் “போஸ்ட்போன்” பண்ணவேண்டுமென்று ரூல் 41 மோஷனில் கேட்டிருக்கிறேன். அதில் பதில் சொல்வதற்கு முன்னால் இப்போதே அமைச்சர் அவர்கள் நலகிரி பகுதிக்கு, அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகையை ரைட் ஆஃப் செய்து விட்டோம் என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அங்குள்ள மக்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடாது என்கின்ற ஜி.ஓ.-வை வாபஸ் செய்துவிட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கின்ற முறை மில் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த ரெவன்யூ இலாகா மாநியத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை சொன்னார்கள். இதில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையைக் கண்டேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த இலாகாவிலால் ஏழை விவசாயிகள் படுகின்ற துன்பத்தையும் பற்றி எடுத்து விளக்கினார்கள். இந்த ரெவன்யூ இலாகாவைப்பற்றி விடுதலை கிடைத்ததற்கு பின்னாலும் எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் சிந்தித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பிரிட்டிஷார் காலத்தில்கூட, இதைப்பற்றிய கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாவைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து நல்லதொரு நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ரெவின்யூ இலாகாவை நெருங்குவதற்கு அமைச்சர்கள் பயப்படுகிறார்களோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. செட்டில்மென்ட் காலத்தில் பட்டா கொடுத்ததைப்பற்றி பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஜூன் பிராந்தியங்களில் செட்டில்மென்ட் காலத்தில் யார் யாருக்கு பட்டா என்று நிர்ணயித்து விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால், தனிப்பட்டவர்களுக்குள், ஒரு நிலம் யாருக்கு பட்டா கொடுக்கவேண்டும் என்கின்ற விஷயத்தில் தகராறு ஏற்பட்டால், அந்த தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு சிலில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் செட்டில்மென்ட் விவகாரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போய் தங்கள் குறைகளை சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் சட்டபாலத்தில் வந்த தீர்ப்பின் காரணமாக தனிப்பட்ட நபர்களுக்கிடையே தகராறைத் தீர்ப்பது போல், சர்க்காருக்கும் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டால், அதாவது தனிப்பட்ட நபரின்

[திரு. செ. மாதவன்]

[19th March 1964]

நிலத்தை, புறம்போக்கு நிலமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், அதைப் பற்றி சிவில் கோர்ட்டில் சொல்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்கின்ற ஒரு நிலை உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதனுடைய விளைவாக கடந்த சில மாதங்களாக ஒவ்வொரு நீதி மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய வழக்குகளையும் சர்க்கார் கண்டெஸ்ட் செய்து இதில் சிவில் கோர்ட்டுக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கிடைப்பது என்று சொல்லி பல வழக்குகள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் சாதாரண விவசாயி, தன்னுடைய உண்மையான நிலத்திற்கு இருக்கக்கூடிய பட்டாவையும் இழந்துவிடக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே இதை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். 1948-ம் ஆண்டு ஜூன் ஒழிப்பு சட்டத்திற்கு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிற முறையில் ஏதாவது சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

பட்டாக்கொடுக்கின்ற விஷயத்தில், பாட்டனாக்கும், முப்பாட்டனாக்கும் பட்டா இருக்கின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த கேவலமான நிலை இன்னும் இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருக்கவேண்டுமா? உண்மையில் இதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலுள்ள உண்மையை ஒப்புக்கொள்கின்ற அமைச்சர் இதை தீர்ப்பதற்கு பயப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி ரெவன்யூ இலாகாவில் கேட்பதற்கு அச்சப்படுகிறார்கள். இதன் மீது சர்க்கார் எற்படுத்தியிருக்கின்ற சட்டம், அதாவது போர்ட் ஸ்பான்டிங் ஆர்டர், 12-வது பிரிவு, 10-வது உப்பிரிவு இதில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜமாபந்தி காலத்தில், ஏழை விவசாயிகள் ஜமாபந்தி நடைபெறுகிற இடத்திற்கு வந்து, தங்களுக்கு இன்னினை முறையில் பட்டாக்களை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்குரிய காரணங்களையும் சொன்னால், அந்த இடத்திலேயே உடனடியாக பட்டா போட்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று வெள்ளைக்காரன் போட சட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் அதைத் தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியும் நடைமுறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இது சரியாக அமல் நடத்தப்படாததின் காரணமாக பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செட்டில்மென்ட் என்பது மக்களுடைய உரிமையைச் சர்க்கார் பாதுகாப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முயற்சி. ஆனால் இன்றையதினம் ஏழை விவசாயிகளுடைய உரிமைகளை பறிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த ஆட்சியை வெறுப்பார்களா, மாட்டார்களா? இந்த நிலையைத்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

நிலத்தைப் பொறுத்ததளவில், நிலத்தில் உழைக்கின்றவனுக்கு வரிப் பளுவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று இன்றைக்கு அல்ல, அந்நியன் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் கட்சி தனது தேர்தல் பிரகடனத்தில் சொல்லி வந்திருக்கிறது. பல மேடைகளிலும் இதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகின்றதா, அல்லது நிறைவேற்றுவதற்கு தவறுகின்றதா என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுவேண்டுமே ஒழி, எதிர்க்கட்சியினுடைய குறைகளை மட்டும் எடுத்துக்கூறுவதில் எந்த விதமான பொருளும் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு சொன்னார்கள். நிலவரியைப் பொறுத்ததளவுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை நிறைவேறியதா? இந்த ஆட்சியால், இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியால், 1950-ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிஷன் விளக்கியதுபோல் குறைந்த அளவு வரி கட்டக்கூடியவர்கள், குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் நிலவரியை தவிர்க்கவேண்டும் என்று கருத்துப்பற்றி, இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? 1957-ம் ஆண்டு புள்ளி விவரப்படி 10 ரூபாய்க்கு குறைவாக வரி கட்டக்கூடியவர்கள் 39,40,000 பேர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் இருக்கின்ற 39,40,000 பேர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்யக்கூடாதா? நிவாரணம் கொடுத்து விட்டால் இந்த ஆட்சிக்கு என்ன பழுது ஏற்பட்டுவிடும்? என்ன நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். 10 ரூபாய்க்கு குறைவாக வரி கட்டக்கூடியவர்கள் மூலமாக இந்தச் சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்

19th March 1964]

[திரு. செ. மாதவன்]

கூடிய வருமானம், 1950-ம் ஆண்டு கணக்குப்படி கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய். இப்போது வேண்டுமென்றால் இதற்கு சற்று அதிகமாக இருக்கலாம். இந்த அளவுக்கு வருமானம் குறைந்தாலும் கூட, ஏழை விவசாயிகளுக்கு பெருமளவு நன்மை பயக்கக்கூடிய இந்தக் காரியத்தை, இந்த 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலாவது நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கக்கூடாதா? வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் விவசாயிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், விவசாயிகளே, உங்கனிடமிருந்து நாங்கள் வரி வசூல் செய்கின்றோம், ஆனால் ஏதாவது, வீணாவில் சேதம் ஏற்பட்டால், அதற்கு நாங்களாக பார்த்து “கிரேஸ்” என்ற முறையில் கொடுக்கின்றோம், வரி வஜா செய்கின்றோம் என்று அன்றையதினம் சொன்னார்கள். அன்று போட்ட அதே சட்டம்தான் இப்போதும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே சட்ட மன்றத்தில், ரெமிஷன் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நானும் உண்மையாகவே உணர்ந்திருக்கின்றேன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி உணர்ந்திருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களால் அதை செயல்படுத்தத்தான் முடியவில்லை. அரசாங்கம் இதை பரிசீலிக்க முறுக்கிறதா? நிர்வாகத்தைக் கண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பயப்படுகிறார்களா? அந்த காலத்தில் போடப்பட்ட இந்த ரிமிஷன் விதிகளை மாற்றுவதற்கு பயப்படுகிறார்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே 1358-வது பசலியில் வரி பாக்கி 1,34,00,340 ரூபாய். 1372-வது பசலியில் வரி பாக்கி 53,00,000 ரூபாய். எப்படி இந்த வரி பாக்கி பெருகியது? இதை நாம் ஆராயவேண்டும். அங்கே ல்லைவு பாதிக்கப்பட்டது. அங்கே வெள்ளாமை சரியாக இல்லை. அதற்குத் தகுந்த படி ரெமிஷன் கொடுக்க விதி ஏற்படுத்த முடியவில்லை. 53 லட்சம் ரூபாய் 14 ஆண்டுகளிலே ஒரு நாட்டிலே ஒரு மாவட்டத்திலே வரிப் பாக்கி ஏற்படுகிறது என்றால் இந்த முறையை மாற்ற வேண்டாமா? மாற்றவாவது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதா. இந்த அரசாங்கம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி 1950-ம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய கமிட்டி இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறது. ரெமிஷன் பெறுவதை ஸ்டாச்ச்டரி ரைட்டாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்படுத்திய குழு அந்த மாதிரி கூறியிருக்கிறது. அந்த யோசனையைக் கூட இந்த அரசாங்கம் புறக்கணித்து விட்டது. வெள்ளைக்காரன்தான் கிரேஸ் என்று சொன்னான்—நானாகப் பார்த்துக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னான். விளையாத போது விவசாயிக்கு ஜனநாயக ஆட்சியில் ரெமிஷன் பெற சட்டப்படி உரிமை வேண்டாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ரெமிஷன் கொடுப்பதிலே இன்னொரு போர்டு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் 13-வது ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர். முழு அளவுக்கு விளையவில்லை என்றால் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர். ஒரு கண்மாய் பாசனத்தில் இருக்கிற அத்தனை நிலமும் சாலியாகப் போக வேண்டும் அல்லது குறிப்பிடப்பட்ட பகுதியில் அதிக அளவு சாலியாகப் போகவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது பழைய சட்டம். ஒரு கண்மாய்க்கு தண்ணீர் வருகிறது. சிலர் பாய்ச்சிக் கொள்கிறார்கள். இரண்டாவது மழை பொய்த்து விட்டது. அதனால் வெள்ளாமை சிலருக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று ரெவினூ அ அதிகாரிகள் முறுக்கிறார்கள். இதையாவது கொஞ்சம் சிந்தித்துத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று இந்த அரசாங்கம் பன்னிப் பன்னிச் சொல்லுகிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் 50 லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு வட்டி இல்லாமல் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அந்த முறையில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதா? வசூலிக்கிறார்களே, அதிலே எப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றன? புயல் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னோம். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட புயல் கடன் 2,09,00,000 ரூபாய்,

12-00
noon.

[திரு. செ. மாதவன்]

[19th March 1964]

1963-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி 62 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்ட கடனில் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாமல் பாக்கி இருக்கிறது. புயலுக்காகக் கொடுக்கப் பட்ட கடனை கால கட்டத்தில் வசூலிக்க முடியாமல் போய் விட்டது என்றால் அதை விட்டு விடக் கூடாதா? அதை வஜா செய்யக் கூடாதா? திருப் பத்தூர் தாலுகாவில் மட்டும் 5 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது. அதைப் பற்றி அமைச்சருக்கு எடுத்துச் சொன்னால், அமைச்சர் சொல்லுகிறார் “அந்தத் தாலுகாவில் இருக்கிறவர்கள் வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதில் கெட்டிக்காரர்கள்” என்று. அந்த முறையில் இந்த மன்றத்தில் சொன் னார்கள். அதையும் அந்த மக்கள் பொருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு 30,500 ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது? க்ரோ மோர் ஃபுட் என்ற உணவு உற்பத்திப் பெருக் கத் திட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அதை உபயோகித்து உற் பத்தி செய்யவே இல்லை. மாறாக அந்த இடத்தில் ஒரு பங்களா கட்டிக் கொண்டார். அங்கே, உணவு உற்பத்திக்காகச் செலவழிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, கட்டம் கட்டலாவது செலவழித்தாலே, சபாஷ், அதிலே 15,000 ரூபாயை ரெமிஷன் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்பட்ட கடனை 30,500 ரூபாயில் ரெமிஷன் செய்தது போக மீதி 15,500 ரூபாயையாவது வசூல் செய்தார்களா? அதற்கும் ஒரு சபாஷ் போட்டு, பல தவணைகளில் கொடு, வட்டி இல்லாமல் கொடு என்று இந்த அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயி கஷ்டப்படுகிறான். கொடுக்கப்பட்ட புயல் லோனை வஜா செய்ய மனம் இல்லை. அதே சமயத் தில் தனிப்பட்ட நபர், ஒரு வழக்கறிஞர், 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு சொந்தக் காரராக இருக்கிறவர், அவருக்கு 15,000 ரூபாயை கழித்து விட்டார்கள், மீதி 15,000 ரூபாயை வட்டியில்லாமல் தவணைகளில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். யார் இந்த நபர் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த நிலை சர்க்காரில் இருக்கலாமா? அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம உத்திதோகஸ்தர்களைப்பற்றி அதிகமாக இங்கே பேசப்பட்டது. அவர்கள் நிலையை அரசாங்கம் உடனடியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு காபினெட் சப்-கமிட்டி போடப்பட்டது. போன ஆண்டு இங்கே பதில் சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள், “கமிட்டி போட்டிருக் கிறோம், யோசித்து கூடிய விரைவில் முடிவுக்கு வருகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. சப்ரீம் கோர்ட்டே முடிவு தெரிவித்து விட்டது. அதற்குப் பின்னராவது பரிசீலனை செய்து நிவர்த் திக்க வேண்டாமா? ஏன் சர்க்கார் தயங்குகிறார்கள்? பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் கொடுங்கள், ஆட்சேபனையில்லை. ஒவ்வொரு கிராமமாக தனியாக எடுத்துக் கொண்டு யாருக்கு நிலம் என்று நியதி செய்து விட்டால் கோர்ட்டுக்கு மக்கள் செல்லுவார்களா? மலேயா நாட் டைப் பற்றித் தெரிந்தவர் நமது அமைச்சர். அங்கே ஒவ்வொரு வீட்டுக் கும், ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் கிராண்ட் என்று கொடுக்கிறார்கள். அதில் அந்தக் காலத்தில் அது யாருக்குச் சொந்தம், இந்தக் காலத்தில் யாருக்குச் சொந்தம் என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கும். அதனால் கோர்ட்டுக்குப் போகும் சூழ்நிலை குறைகிறது.

அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆஃப் ஜஸ்டிஸ் என்ற தலைப்பிலே ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி பற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே “வசூ லாகும் நீதி மன்றக் கட்டணங்களின் மொத்தம் நீதி மன்றங்களுக்காகச் செலவாகும் மொத்தத் தொகையை விடக் குறைவாகத் தான் இருக் கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சொல்லலாமா? ஜனநாயக அரசு சொல்லலாமா? முகலாய சாம்ராஜ்யத் தில் நீதி இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. பிரிட்டிசார் இந்த நாட்டுக்கு வந்த பிறகு தான் சட்டம் போட்டார்கள்—நீதித் துறைக்குச் செல்லுவதற்கு கோர்ட் ஃபீஸ் என்ற நிலை வந்தது. 1947-ம் ஆண்டு ஒரு வெள்ளைக்கார நீதிபதி நமது உயர் நீதி மன்றத்தில் சொன்னார், “என்னுடைய நாட்டில் கூட இந்த நிலை கிடையாது, நீதியை விலக்கு வாங்கும் சூழ்நிலையை இந்திய நாட்டில் பார்க்கிறேன்” என்று சொன்னார். மத்திய அரசு நிபந்த

19th March 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

சட்டக் கமிஷன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இந்தியாவில் தான் இப்படிப்பட்ட நிலை, நீதியை விலை கொடுத்து வாங்கும் நிலை, இதைக் கண்டு வெட்கப்படுகிறோம் என்று சட்டக் கமிஷன் சொன்னது. இதற்குப் பிறகாவது மாறுதல் செய்யக் கூடாதா? நீதித் துறையில் சிவில் கோர்ட்டுக்கு கோர்ட் பீஸ் இருக்கிறது. ஆனால், சிவில் கிரிமினல் கோர்ட் செலவுகளை யும் இந்தக் கோர்ட் பீஸ் மூலம் சரிக்கட்டும் நிலை இருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட நீதி பெறத்தானா வெள்ளைக்காரனை விரட்டினோம்? இதைப் பற்றி விரிவாக லா கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து மாற்றி அமைத்து, நம் காலத்திலாவது, ஜனநாயக ஆட்சி காலத்திலாவது, காங்கிரஸ் கட்சிக் காலத்திலாவது நாட்டு ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக நீதி கிடைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. ஐயராஜ் : மன்ற இடைக்காலத் தலைவி அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தையும் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

நில வருவாயில் அதிகமான வரி வருகிறது என்றால் அது தஞ்சை ஜில்லாவில் என்று சொல்லலாம். காரணம் விவசாய ஜில்லா தஞ்சை ஜில்லா. அத்தகைய விவசாய ஜில்லாவாகிய தஞ்சை ஜில்லாவிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய அரசாங்கம் பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றி அதன் மூலமாக விவசாயிகள் நன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். நன்மை அடைந்து வந்தாலும் இப்போது விவசாய மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை எப்படிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலே பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 60-40 சட்டம் வந்த பிறகு நல்ல தொரு உணர்ச்சி, நல்லதொரு உணர்வு வந்தாலும் கூட இன்றைய இயற்கை கோளாறி காரணமாக, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட அதிகமான மழை காரணமாக விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அங்கு விவசாயத் தொழிலாளர்கள், சாகுபடி செய்கிறவர்கள், குத்தகைக்கு எடுத்து உழும் விவசாயி, எந்த விதத்தில் நிலச்சலாந்தாருக்கு சரியானப் பிரகாரம் குறிப்பிட்டிருக்கிற குத்தகைப்படி நெல் அளக்க முடியும் என்று அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த முறையில் அளக்க முடியாத காரணத்தினால் தஞ்சை ஜில்லாவில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவேனானால் அத்தகைய ஒரு நிலைமையை மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காரணம் அதிக மழை காரணத்தினால் தஞ்சை ஜில்லா கிழக்குப் பகுதியில் இருக்கிற விவசாய நிலங்கள் அத்தனையிலும், ஒரு ஏக்கருக்கு 15-20 மூட்டை காணுகிற நிலத்தில் 5, 6 மூட்டை காணும் அளவுக்கு விளைவு குறைந்திருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால் குத்தகை நிலம் உள்ளவர்கள், விவசாயிகள், நிலச்சலாந்தாருக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கும் அளவுக்கு நெல்லை அளக்க முடியவில்லை. அதனால் ரெண்ட் கோர்ட்டில் விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்த முற்பட்டு நிலச்சலாந்தார்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். அதை விசாரித்து சரியான தூதுகோஷ்டி அனுப்பி எப்படி இந்த வருஷம் தஞ்சை ஜில்லாவிலே விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவனிக்க வேண்டும். எத்தனையோ கமிஷன்கள் வருகின்றன. ஆனால், அவைகள் விவசாயத் தொழிலாளர்களை, சாகுபடிதாரர்களை நேரடியாகக் கண்டு, அவர்கள் குறைகள் என்ன என்பதை விசாரிப்பதில்லை. ஆனால், நிலச்சலாந்தார்கள் அல்லது சர்க்கார் அதிகாரிகளைத்தான் கண்டு அவர்கள் விசாரிக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னல்களை, நெருக்கடியை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. இந்த வருஷம் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் நல்ல பல சலுகைகளைக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, பலவிதமான “லோன்கள்” கொடுத்து உதவியிருந்தாலும் கூட, விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகள் சட்டப் பிரகாரம் நெல் அளக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. பி. ஜயராஜ்] [19th March 1964]

தேவஸ்தானங்களுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன, தேவஸ்தானத்தில் எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த வருஷம் எப்படி நெல் அளந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் பார்த்துக் கூட, நமது சர்க்கார் அதிகாரிகளின் கணக்கை வைத்துக்கூட, தனிப்பட்ட விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகள் எப்படி நெல் அளக்க முடியும் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை சற்று ஆராயவேண்டும். ஆனி மாதம், உழவு மாதத்தில் தான் நெருக்கடி தெரியும். அதுவரையில் மிராசுதார்கள் எந்த விதமான தொந்தரவும் கொடுக்க மாட்டார்கள். அந்த மாதத்தில்தான் குத்தகை பிரகாரம் நெல் அளக்கவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களை நிலத்தை விட்டு ஏன் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று நோட்டீஸ் கொடுப்பார்கள். ஏழை விவசாயிகள் குத்தகைச் சீட்டுப்படி நெல் அளக்க முடியாத நேரத்தில் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு வழி உண்டாகும். இதை அரசாங்கம் உடனே கண்காணித்து, இந்த ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட நிலைமையை உணர்ந்து விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் விவசாயிகளுக்கு எத்தனையோ நன்மைகள் செய்தாலும் கூட, விவசாயிகள் அதனுடைய முழுப்பலனையும் அனுபவிக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தப் பண்ணையாளுக்கு மிக எளிதாக ரூ. 150 பணம் கொடுத்து, நிலத்தில் ஒழுங்காக வேலை செய்யவில்லை என்று நிலச்சுவான் தார்கள் அவர்களை அப்புறப்படுத்தும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 150 கொடுப்பது என்பதை எடுத்துவிட்டு, எந்த விதத்திலும் பண்ணையாட்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பண்ணையாள் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தும், விவசாயிகள் அதனுடைய பலனை அனுபவிக்க முடியும்.

குறிப்பாக, சில இடங்களில் குத்தகைச் சீட்டு இல்லாமலே விவசாயிகள் சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். குத்தகைச் சீட்டு இல்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி, ஆகவே, விவசாயி அந்த நிலத்தை உழவில்லை என்ற ஒரு வாதத்தை கோர்ட்டு முன் எடுத்துச் சொல்லி, விவசாயிகளை நிலச்சுவான்தார்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் கிராம அதிகாரிகளுக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுக்கவில்லை என்பதனால் கிராம அதிகாரிகள் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள். அடங்கலில் இந்தக் காலத்தில் குத்தகைக்காரர் என்று எழுதாமல்; அந்த அடங்கலைக் கோர்ட்டில் காட்டி விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தக் கூடிய ஒரு நிலைமை, ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்றாலும், நிலச்சுவான்தார்களை கொடுக்கிற ஊழியத்திற்காக அவர்களுக்கு அனுதாபமாக வேலை செய்கிறார்கள். ஆகையினால், சட்டப் பிரகாரம் அவர்களுடைய கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் சரிவர நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கிராம அதிகாரிகள் முழு நேர ஊழியர்களா, பகுதி நேர ஊழியர்களா என்று உடனடியாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளுக்கு போதுமான சம்பள உயர்வும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பல ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். காரணம் என்ன? அவர்கள் மிராசுதார்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் போதவில்லை. கர்ணம், பட்டாமணியம் போன்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சாகுபடிதாரர் என்று அடங்கலில் குறிப்பிடாமல், அடங்கலைக் கோர்ட்டில் வைத்து விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் சாட்சியம் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, உடனே அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி, எந்த விவசாயி ஒரு நிலச்சுவான்தாரிடம் குத்தகை சாகுபடி செய்கிறானோ, அவரை சாகுபடிதாரர் என்று அடங்கலில் எழுத வேண்டும் என்று கண்டிப்பாக உத்தரவு போட வேண்டும். பரஸ்பரம் மிராசுதார்களும், விவசாயிகளும் தங்களிடையே உள்ள நம்பிக்கையின்பேரில், நெருங்கிய தொடர்பு காரணமாகக் குத்தகைச் சீட்டு எழுதாமலேயே கூட சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலையில் இவர்களிடையே மனக் கசப்பு ஏற்படும்பொழுது, நிலச்சுவான்தார் குத்தகைச் சீட்டு இல்லாத

19th March 1964]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

காரணத்தால், சாகுபடிதார் அல்ல என்று சொல்லி, குத்தகைதாரை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் மற்ற ஊழியர்களுக்கு நிர்ணயித்திருப்பது போல் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் தகுந்த ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் நிர்ணயிப்பது என்பது சம்பந்தமாக ஒரு சப் கமிட்டி போடப்பட்டு, அது இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறது. இந்தக் கமிட்டி உடனே பரிசீலனை செய்து கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதுபற்றி தாமதம் இல்லாமல் முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டில் இருக்கிற ஏழை விவசாயிகள் நல்ல பலன் அடைவதற்கும், அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வருவாய் நல்ல முறையில் வசூலாவதற்கும், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு கிடைப்பதற்கும், வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விவசாயிகள் இந்த வருஷத்தில், எந்த விதத்திலும் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்படாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றும், வேண்டிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, வருவாய் துறை மான்ய கோரிக்கையின் வீது எங்கள் கட்சி சார்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபீணயை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொடர்ந்து இங்கே இரு தரப்பிலும் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் இந்த நாட்டின் முதுகு எலும்புபோல் இருக்கும் விவசாயிகளின் நிலைமை எவ்வளவு சீர்கெட்டிருக்கிறது, எத்தனை இன்னல்களை விவசாயிகள் அனுபவித்து வருகிறார்கள், எவ்வளவு பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் விளக்குகிறேன். இதையெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் தெளிவுபட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள் என்பதை நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னல்களை எடுத்துக் கூறி, அவர்களுடைய கோரிக்கையையும் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லி, அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறதா இந்த சர்க்கார் என்ற பல நல்ல விளக்கங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள் ஆளும் கட்சியினர் கூட.

1948-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே ஏராளமான ஜமீன் கிராமங்கள், இனாம் கிராமங்கள் ஒழிக்கப்பட்டு, அதுவும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி பகுதிகளில் பல நூறுகள் கணக்கான கிராமங்கள் டேகன் ஓவர் செய்யப்பட்டன. அப்படி டேகன் ஓவர் செய்யப்பட்ட ஜமீன், இனாம் கிராமங்களில், அந்த கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாக ஒரு பட்டாதாருக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருந்தன, விதிக்கப்பட்ட தீர்வை எவ்வளவு, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு ஒரு பட்டாதாருக்கு எவ்வளவு நிலம், எவ்வளவு தீர்வை என்ற ஒரு நிர்ணயம் செட்டில்மெண்டு காலத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால், செய்யப்படவில்லை. நான் பேசும்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள் ஆனால், இருக்கிற நிலைமையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டும். தொடர்ந்து 7, 8 ஆண்டுகளாக அடுத்தடுத்து என்னுடைய வட்டாரத்திலே பஞ்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நமது அமைச்சர் நன்றாக உணர்வார்கள். அடுத்த ஆய்ன் கிராமத்திலுள்ள தீர்வைதான் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட கிராமங்களுக்கும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கிராமத்தார் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து, அது சம்பந்தமாக உயர்நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கிற்று. அந்த உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பைக்கூட உதாசீனம் செய்து, இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவின் எவ்வளவு அதிகப்படியான தீர்வை வசூலிக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அந்த வட்டாரத்தில் வசூலித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு என்ன நிலைமை, சென்ற ஆண்டு என்ன நிலைமை என்று பார்த்தால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஒரு பகுதியிலே சிறிது

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [19th March 1964]

விளைச்சல், மற்ற பகுதிகளில் பஞ்சம், என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவருகிறது. கடந்த நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பாக, வருவாய்த் துறை இலாகாவுக்கு நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். எங்களுடைய வட்டாரத்தில் இந்த ஆண்டு பெரும் பகுதியில் பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால், பஞ்சம் பீடிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது, ஆகவே கடன் வசூலிப்பதையும், வரி வசூலிப்பதையும் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு எழுதியிருந்தேன். நான்கு தினைகளுக்கு முன் வருவாய்த் துறை இலாகாவிலிருந்து எனக்கு கிடைத்த பதில் என்னவென்றால் இந்த ஆண்டு அந்த வட்டாரத்தில் அப்படி ஒன்றும் பஞ்சமில்லை என்று மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரியிடமிருந்து தகவல் கிடைத்திருக்கிறது என்பதுதான். உண்மை நிலவரம் அது அல்ல. என்னுடைய தொகுதியும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியும் பக்கத்துக்குப் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. இரண்டிற்கும் எல்லை ஒன்றாக இருக்கிறது. அங்கே கடுமையான பஞ்சம் ஒரு பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த நேரத்தில் அங்கே அதிகாரிகள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலுமுள்ள ஆடு மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உழவு மாடுகளை சர்க்கார் ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்ற சட்டமிருந்தாலும், உழவு மாடுகளை ஜப்தி செய்து, அதை மாற்றி வண்டி மாடுகள் என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாக எவ்வளவு பாக்கி இருந்ததோ, அதை வஜா செய்தால்கூட, எங்களுடைய இந்த இரண்டு தாலுகாக்களையும் பொறுத்த வரையில் ரூ. 5 லட்சத்திலிருந்து 10 லட்சம் வரை வரலாம். எத்தனைவா துறைகளில் நம்முடைய பணம் பாழாக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே நாட்டின் முதலெலும்பாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த ரூ. 10 லட்சத்தை வஜா செய்வதில் நடடம் ஒன்றுமில்லை.

என்னுடைய வட்டாரத்திலே “டேக்கன் ஓவர்” கிராமங்களிலிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட தொகைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமான மோசடிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் பல முறைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். வி.ஐ.டி.யை நியமித்து கிராமப்புறத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய ரசீதுகளைப் பார்த்தால், உண்மை விளங்கும். மோசடி செய்த ஒரு சிலர் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பலர் அகப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதே விவசாயிகளிடம் போய், மீண்டும் தொகை செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டாமா? ரெவின்யூ இலாகா மிகவும் பெரிய இலாகா. அந்த இலாகாவில் நடக்கிற ஊழல்களும், கீழ் மட்டத்தில் நடக்கிற மோசடிகளும் கணக்கில் அடங்கா. இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுப் பட்டாக்களைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இந்த நிலைமை நாடு பூராவிலும் இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கிற காரணத்தால் பலர் கடன் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கூட்டுப் பட்டா முறையை மாற்றுவதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் தக்க பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக வரி கொடுக்கிறவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். காலாகாலத்தில் இந்த வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். நாங்கள் கடைக்கோடியில் வாழ்பவர்கள். தஞ்சையிலுள்ள வி.எம்.பி. வழியாக, அறந்தாங்கிப் பகுதிக்கு தண்ணீர் வந்து சேருவதற்கு முன்பே ஆற்றிலே தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அங்கே தண்ணீர் இல்லாத நேரத்தில்தான் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் புதுக்கோட்டையிலே தேர்தலுக்கு முகாமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவு பயங்கரமான நிலையிலே வாழ்கிறவர்கள் பட்டுக் கோட்டை, அறந்தாங்கிப் பகுதியிலுள்ளவர்கள். வேறு தொழில் வசதிகளும் இல்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டாக்கள் வழங்குவதிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் சொன்னார்கள். இதிலும் பல முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புத் தலைவர்கள், ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால்,

19th March 1964] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டா வழங்கக்கூடாது என்ற ஒரு நிலைமையை சில இடங்களில் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். தொடர்ந்து 3 ஆண்டு காலம் உழுகிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கு பி—மெமோ கொடுத்துத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. 3-வது ஆண்டில் பத்து வேலி நிலம் வைத்திருப்பவருக்கு மாற்றப்படுகிறது. இந்த நிலைமை களுக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டியது ரெவின்யூ இலாகா. எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், எங்கேயாவது ஒரு ஹரிஜனனுக்காவது ஒரு சென்ட் நிலத்திற்கு பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்கிறவர்களிடமிருந்து எடுத்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை எத்தனை நாட்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன்!

கிராம அதிகாரிகள் எல்லோருமே கெட்டவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் என் வட்டத்திலே சில இடங்களில் மோசடி செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அதிலும் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்திலே இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும், கவனிக்கப்படவில்லை என்றால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், சர்க்காரும் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று கிராம மக்கள் நினைப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஒருவர் 400 ரூபாய் கட்டினார் என்று சொன்னால், அது சர்க்கார் க்ஷானுவுக்குப் போவதில்லை. மேலும் ரூபாய் 400 கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு எல்லாம் ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளை நிரந்தரமான அதிகாரிகளாக ஆக்காவிட்டாலும் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். வெட்டி, தலையாரிகளுக்கு பிரயாணப்படி கொடுப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு அந்தப்படியை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டத்திலே வருட ஆரம்பத்திலே பஞ்சம் வந்தது. இடையிலே பெரு மழை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே கடைக் கோடியில் வாழ்கின்ற தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், தயவு செய்து கடன் பாக்கிகளை வசூலிக்காமல் இரண்டாண்டு ஒத்திப்போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிலும் மிகவும் பின்தங்கி உள்ள பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்ட ரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதுடன், அங்கே நடைபெற்ற ஊழல்கள், மோசடிகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்தால் பல லட்சாயிரக்கணக்கான ரூபாய் மோசடியைக் கண்டு பிடிக்க முடியும் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தந்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆனந்தன் : சட்டமன்ற தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில குறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் 25,000 ஏக்கர் தரிசு நிலங்களும் 20,000 ஏக்கர் பஞ்சம் தரிசுகளும், 10,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு மேல் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களும் இருக்கின்றன. மேற்படி நிலங்களை எழை விவசாயிகளும், எழை ஹரிஜனங்களும் பல ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொள்வதென்றும் என்றால் பட்டா ஒன்றுக்குச் சுமார் ரூ. 100 அல்லது 150-க்குமேல் செலவாகிறது. எழை விவசாயிகள் இந்தச் செலவுக்கு ஈடு செய்யமுடியாமல் இருப்பதனால், அவர்களால் பட்டா வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அங்கே பண வசதி உள்ள ஜாதி வீற்துக்கள் தங்கள் மனைவி பிழிளும், பிள்ளைகள் பேரிலும் தனித்தனியாக ஐந்து ஏக்கர் வீதம் பிடித்து பட்டா வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் புதுப்பட்டு, கணியாம்பூர், சின்ன சேலம், நாரியப்பனூர், ராயர் பாளையம் முதலிய கிராமங்களிலும் மற்ற கிராமங்களிலும் இம்மாதிரி நடைபெறுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் புதுப்பட்டு என்ற கிராமத்தில் சுமார் 40 வருஷமாக ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்டு வந்த நிலங்களுக்கு அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் பட்டா செய்து கொடுக்க முன் வரவில்லை. காரணம்

[திரு. எல். ஆனந்தன்]

[19th March 1964]

என்னவென்றால் அவர்கள் பணம் கொடுத்தால்தான் பட்டா கொடுக்கிறார்கள். தற்போது பெரிய கிராமங்கள் சர்வே செய்யப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. கள்ளக்குரிச்சித் தாலுகாவில் கரடி சித்தூர், மதுரா, செல்லம்பட்டு கிராமமும், வடக்கனத்தல் மதுரா அம்மாப்பேட்டை கிராமமும், கச்சிராயபாளையம் மதுரா வெங்கட்டாம் பேட்டை கிராமமும், அரிய பெருமானூர் மதுரா ரங்கநாதபுரம் கிராமமும், சீர்ப்பனத்தல் மதுரா கரையாம் பாளையம் கிராமமும் சுமார் 1½ மைலுக்கு மேல் இருக்கிறது. மேற்படி கிராமங்களில் ஜனத்தொகை 2,000-க்கு மேல் இருக்கிறது. ஆகையால், இந்த கிராமங்களைச் சர்வே செய்யும்போது தனித்தனி கிராமங்களாக சர்வே செய்தால், திட்ட வேலைகளுக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தனித்தனியாக பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்து அவரவர்கள் ஊரிலே திட்ட வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராம அதிகாரிகளுக்கும், தோட்டி, தலையாரிகளுக்கும் கொடுக்கும் சம்பளம் போதுமானதாக இல்லை. அவர்கள் தாலுகா ஆபீசுக்குப் போனால், அவர்களுக்குப் பயணப்படி கிடையாது. ஒரு கிராம அதிகாரியோ அல்லது தோட்டியோ, தலையாரியோ மாதும் ஒன்றுக்கு குறைந்தது 4, 5 தடவையாவது தாலுகா ஆபீசுக்குச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போக வரச் செலவுப் பணமும், சாப்பாட்டுச் செலவுக்குப் பணமும், கொடுப்பதோடு கூட, அவர்களுடைய சம்பளத்தையும், கிராம அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 60 வீதமும், தோட்டி, தலையாரிகளுக்கு ரூ. 45 வீதமும் போட்டுக் கொடுத்தால் அவர்கள் தவறான வழிகளில் போகாமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லி கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

12-30
p.m.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தின் பேரில், எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள், சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் எதிர்பார்த்த தொகை ரூ. 829.94 லட்சம். திருத்தப்பட்ட திட்டத்தில் வருவாய் வந்திருப்பது ரூ. 788.21 லட்சம். எனவே எதிர்பார்த்த அளவிலே ரூ. 41.73 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. அந்தக் குறைவுக்கு என்ன காரணம் என்று நான் யோசித்தபோது, இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியத்தோடு “பஞ்சத்தையும்” சேர்த்திருக்கிறார்கள். பஞ்சத்தின் காரணமாக குறைந்திருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். தொழில் துறை, பெருகி வருகிறது என்று சொல்லப் பட்டாலும், நிலத்தைப் பொறுத்தவரை, நாளுக்கு நாள் அது குறைந்து கொண்டேதான் வருகிறது. தொழிற்சாலை கட்ட வேண்டும் என்றாலும் சரி, ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்றாலும் சரி, இன்றைக்கு அயன் நஞ்சை நிலங்களையெல்லாம் சர்க்காரிலே எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுத்துகிறார்கள். அவ்வாறு செய்யப்படுவதால், சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலத்தின் அளவைவிட இந்த ஆண்டு இருக்கும் நில அளவு கட்டாயம் குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவிலே இந்த திட்டத்தில் தொகை குறைந்திருக்குமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நில வரி வருவாயைப்பற்றிப் பேசப்படும் நேரத்தில், இந்த நில வரியை வசூலிக்கும் முறையைப் பார்த்தால், மேலே சீஃப் செக்ரடரியில் ஆரம்பித்து, கடைக்கோடியில் வெட்டியார், தலையாரி வரை அமைந்திருக்கும் நிலை இருக்கிறது. உழவர்கள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லப்படலாம். அப்படிச் சொல்லும்போது, இந்தக் கடைநிலை ஊழியர்கள் நரம்புகள் என்று சொன்னாலும்கூட அது மிகையாகாது. இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பு முறையைப் பார்த்தால், கால் நரம்பு என்றுகூட சொல்லலாம். ஆகவே அந்தக் கால் நரம்பு அறுந்து விட்டால், தளர்ந்து விட்டால், அரசாங்கம் என்கிற தேர் ஓட முடியாது என்று

19th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு இருக்கும் தொல்லைகளும், தொந்தரவுகளும் இது வரைக்கும் தீர்த்தபாடு இல்லாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. பழங்காலத்தில் “கலெக்டரால் ஆகாத்து, கணக்கரால் ஆகும்” என்று ஒரு பழமொழி கிராமாந்திரங்களிலே உண்டு. அது இன்றைக்குப் பொருந்தாததாக இருக்கிறது. என்பதைத்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் கணக்கர்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் எந்தவிதமான உருப்படியான வேலையையும் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் உத்தியோகம் இருக்கிறது; அவர்கள் பெயரளவில் தான் உத்தியோகத்தார்களாக இருக்கிறார்கள்; முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்கள் அல்ல என்ற பிரிவில் கிராம அதிகாரிகளாக இருப்பதால், அவர்கள் இன்னும் நிரந்தரமான சர்க்கார் ஊழியர்களாக ஆக்கப்படவில்லை. அவர்களெல்லாம் ஓய்வு நேர, பாதி நேர ஊழியர்கள் என்ற அளவில்தான் பணி புரிகிறார்கள். சம்பளமும் அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, இவர்கள் பஞ்சாயத்து வரிகளையும் வசூலிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவில்லை என்று பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் குறை சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், தாங்கள் வருவாய்துறைக்குத்தான் கட்டுப்பட்டவர்கள், தங்களுக்கு மேல் அதிகாரி ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசிஸ்தார், கலெக்டர் இவர்கள்தான், நீங்கள் எங்களைப் பணிக்காதிர்கள் என்று சொல்கை கூடிய, இரண்டுக்கெட்டான் நிலைமைதான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்வில் உரிய நிலை அளிக்கப்பட வேண்டாமா என்றுதான் நாம் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு ஆடிப் ரிபோர்ட்டில் பார்த்துப்போது, சில கிராம அதிகாரிகள் பல வகைகளில் சுமார் ரூ. 25,000 வரை கையாடல் செய்திருப்பதாக, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன? கிராம அதிகாரிகள், வி.எம்.கள், கணக்கர்கள் உத்தியோகத்திற்கு மனுச் செய்துக்கொள்ளும் காலத்தில் சொத்து மதிப்பு இவ்வளவு என்று கொடுத்திருப்பார்கள். உத்தியோகம் வந்த பிறகு கையாடல் நடந்திருக்கிறது; அப்படிக்கையாடல் நடந்த பிறகும் சொத்து மதிப்பு இருந்தும், வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்த நில வரியைப் பற்றி இங்கே நாம் பேசுகின்ற நேரத்தில், மதிப்பிற்குரிய தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள், அந்தக் காலத்தில், சேக்கிழார் காலத்தில், ஆறில் ஒரு பங்கு வரியாக இருந்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நடப்பது சேக்கிழார் காலம் அல்ல. இந்தக் காலத்திற்கும் அந்தக் காலத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. அந்தக் காலத்தில் ஆறில் ஒன்று என்றால், விளைந்ததில், கண்டு முதலில் ஆறில் ஒன்று. இப்பொழுது எப்படி? அப்படியில்லை, விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும், சாவியாகப் போனாலும், தரிசாக கிடந்தாலும், மழை பெய்தாலும், பெய்யாவிட்டாலும், தண்ணீர் கொடுத்தாலும், கொடுக்காவிட்டாலும், விவசாயி எக்கேடு கெட்டுப் போனாலும், சர்க்காருக்கு உரிய கிஸ்தியைக் கொடுத்தே தீர வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இந்தக் காலத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் காலத்திற்கும், அந்தக் காலத்திற்கும் வேற்றுமை, வித்தியாசம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அந்தக் காலத்தில் பக்தியின் காரணமாக சிறுத்தொண்ட நாயனார் தன்னுடைய சொந்தப் பிள்ளையை அறுத்துச் சமைத்து ஆண்டவன் பசியை போக்கினார். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் அப்படிச் செய்தால் கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவார். விவசாயி பசி தாங்காமல் சாகிறேன் என்று சொன்னாலும் கவனிப்பார் இல்லை. ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன். இந்தக் காலத்திற்கும் அந்தக் காலத்திற்கும் ஒத்து வராது என்று. அது மட்டுமல்ல. ரெவின்யூ இலாகாவையே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாக அதிகாரிகளை போட்டும் வேலைகள் சரிவர கவனிக்கப்படாத காரணத்தினால்தான் அதிருப்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக மூட்டைக்கு பயந்து கொண்டு, வீட்டைக் கொளுத்தலாமா? இலாகாவையே எடுத்துவிட வேண்டும்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [19th March 1964]

என்பது நல்லதல்ல. கல்வி மான்யத்தின் மீது பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். கண் தெரியாதவர்களுக்கு தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடி கொடுத்து, தெரிய வைக்கும் அளவுக்கு பாடுபடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சொல்கிறேன். கண்ணைக் கெடுக்க வேண்டாம். பார்வையை விருத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று.

கிராம அதிகாரிகளால் வேலையைச் சரிவர கவனிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய வேலைப் பளு பல மடங்கு அதிகமாக ஆகிவிட்டது. அது மட்டும் அல்ல. அவர்கள் பல அதிகாரிகளுக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குக் கீழ் உதவி அதிகாரிகள் போட்டு தக்க முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் அது நலமாக இருக்கும் என்று என் யோசனையை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, பல இடங்களில் இன்னும் கிராமங்கள் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக எங்கள் ஊரில் ஒரு கணக்குப் பின்னை இரண்டு வில்லேஜ் முன்சிப்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தனித்தனியாக இரண்டு வி.எம்.கள் இருந்தும் கர்ணம் மட்டும் ஒருவரேதான். ஆகவே அதை மாற்றித் தனித்தனியாக சங்கமராஜபுரம் கிராமத்திற்கும், மங்கம்மான்புரம் கிராமத்திற்கும் இரண்டு கர்ணங்களை தனித்தனியாக போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிக வேலைப் பளு இருப்பதால் ஒருவரால் தனது கடமையை சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. அதற்கு சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் கிராம அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மழை பெய்தால்தான், தண்ணீர் வந்தால்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். அண்மையில் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாசன வசதி துறை அமைச்சராகவும் இருப்பதால் எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருந்த பொழுது, நான் மட்டும் அல்ல, எல்லா விவசாயிகளும் தண்ணீர் இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் “நான் என்ன செய்யட்டும், மழை பெய்தால் தண்ணீர் கொடுக்கிறேன்; மழை இல்லையே, நான் என்ன செய்யட்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் பேசுவது வெறும் கற்பனை இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு நடந்ததை குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டத்தில் அவர்களும் கூட இருந்தார்கள். அந்த இடத்தில் விவரமாக சொல்லும் போது கஷ்டங்களை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்தோம், என்று சொல்லி, மழை பெய்ய வேண்டும், தண்ணீர் வரும், இது காவேரி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை, நிச்சயமாக தண்ணீர் வரும், நிச்சயமாக மகசூல் நடத்த முடியும், சந்தேகம் இல்லை என்று சொன்னேன். இப்பொழுது அங்கத்தினர் பேசுவது கற்பனை; எல்லாம் கற்பனை என்று சொல்லாவிட்டாலும் அது தொஞ்சம் அதிகமாகிப் போய்விட்டது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, “நிச்சயமாகத் தண்ணீர் வரும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். எப்பொழுது வரும்? இப்பொழுது தண்ணீர் இல்லாமல் எங்கள் பயிர் காய்கிறதே அதற்கு யார் பொறுப்பானி? காவிரியில் தண்ணீர் சென்றாலும் அதில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுக்க திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள எங்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பதையும், அந்த சூபரிண்டெண்டிங் இன்ஜினியர் அவர்கள் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். அத்தனை தண்ணீரும் தஞ்சைக்குப் போக வேண்டியது, அதில் வரும் ஊற்றுத் தண்ணீரைத்தான் நாங்கள் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்பொழுதோ மழை பெய்து தண்ணீர் வருவதைப் பற்றி கவலை இல்லை. பயிர்கள் காய்கின்றனவே, அதற்கு என்ன வழிவகை செய்யப்படுகிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், “தண்ணீர் வரும் என்று உறுதி கொடுத்திருந்தாலும், தண்ணீர் வந்தால் தானே விளையும்

19th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

என்று நாங்களும்கேட்க முடியும்; விளைந்தால் தானே வரி கொடுக்க முடியும்? விளையாமல் எப்படி வரி கொடுக்க முடியும்?" என்று சொன்னால் என்ன ஆகும் என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல, இப்பொழுது புதிது புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டுகிறார்கள். பல வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அது தேவை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. வருகிற தண்ணீரே போதாமல் இருக்கும் போது, புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டப்படுகிறது. கிளை வாய்க்கால்களும் வெட்டப்படுகின்றன. இந்த வாய்க்கால்களெல்லாம் ஏரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போய் நிரப்புவதற்காகத்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் போகும் போது அண்டையிலே இருக்கும் விவசாயிகள், இவ்வளவு தண்ணீர் போகிறதே, இதை ஏதாவது நாம் பயன்படுத்தக் கூடாதா என்று கருதி, அதை எடுத்தால், அதற்குத் தண்டத் தீர்வை மட்டும் அல்ல, அவர்கள் மீது வழக்கும் போட்டுவிடுகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய வண்டி வாகனங்கள், மாடு, கன்றுகள் எல்லாம் பறி முதல் செய்யப்படுகின்றன. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னுடைய தொகுதியிலேயே பல வழக்குகள் உள்ளன. எவ்வளவு தண்ணீர் வரும், எவ்வளவு வாய்க்கால் வெட்டலாம் என்கிற திட்டம் இல்லாமலேயே செய்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய வட்டாரத்திலே இப்பொழுது புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதை வெட்டியதன் நோக்கம் அதிகத் தண்ணீர் வரும்போது அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கும் ஏரிகளை அதன் மூலமாக நிரப்பிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மெயின் வாய்க்காலிலிருந்து பல கிளைவாய்க்கால்கள் வெட்ட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அது ஏன்? கிளைவாய்க்கால் இருக்கும் பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களை நஞ்சை ஆயக்கடுகளாக சேர்த்து விட்ட காரணத்தால், புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சைப் பயிருக்கு வந்த காரணத்தால், நஞ்சைத் தீர்வை வசூல் செய்து கொண்டு, அதற்குப் பிறகு வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்றால் இதில் என்ன நீதி இருக்க முடியும்? மெயின் வாய்க்காலுக்கு இரண்டு பர்லாங்கு தூரத்தில் இப்பொழுது பயிர் காங்கிறது. ஆங்காங்கே ஃபில்டர் பாயினட் அல்லது கிணறுகள் வெட்டி அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துப் பாய்ச்சலாம் என்றால், இரண்டு பர்லாங்கு தூரத்திற்குள் கிணறுகளும் பம்பு செட்களும் வைக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தினுடைய சட்டம் இருக்கிறது. கிணறு வெட்டக் கூடாது என்று அதிகாரிகள் தடுக்கிறார்கள். கிளை வாய்க்காலுக்கு ஒரு பர்லாங்கு பக்கத்தில் கிணறு வெட்டக் கூடாது, பம்பு செட் வைக்கக் கூடாது என்றால் எப்படிப் பயிர் செய்ய முடியும்? அப்படிப்பட்ட காரியங்களை நன்றாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஸ்டாம்பு ட்யூட்டியைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஸ்டாம்பு ஒட்டாமல் எந்த வேலையும் இப்பொழுது நடப்பதே இல்லை. இரண்டு மூட்டை சிமென்ட் வேண்டுமென்பதற்கு மனுப் போட வேண்டுமென்றாலும், அதற்கு ஒரு நாலணை ஸ்டாம்பு ஒட்டித்தான் கொடுக்க வேண்டும். எந்த இடத்திலும் ஸ்டாம்பு ஒட்டுவது என்பது ஒரு முறையாகவே வந்துவிட்டது. காரியம் நடக்கிறதோ இல்லையோ நாலணை ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அத்தகைய ஸ்டாம்பாவது அங்கங்கே கிடைக்கிறதா என்றால் அதுவும் கிடைப்பதில்லை. அந்தந்த அலுவலகங்களில் ஸ்டாம்புகள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பத்திரங்கள் விற்க தனியாக ஸ்டாம்பு வெண்டர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் இப்பொழுது அவசியம் இல்லை. தாலுகா அலுவலகங்களிலும் ஸப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகங்களிலும், சப்-டிர்ஷரியிலும் இதற்கென அலுவலகங்கள்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [19th March 1964]

லர்களை நியமித்து, அவர்கள் மூலமாக இந்த ஸ்டாம்புகள் விற்கப் படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், இந்தத் துறையில் செலவிடப்படும் ஏராளமான தொகை மிச்சப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே போல், பஞ்ச நிவாரணத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்ச நிவாரணம் என்னும் தலைப்பில் வீடு எரிந்தால் அதற்காக அளிக்கும் நிவாரணமும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வீடு எரிந்தது என்றால், அதைப் புதுப்பிப்பதற்கு முப்பது ரூபாயும், உடைக்காகப் பத்து ரூபாயும் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நாட்டிலிருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பார்க்கும்போது, இந்த முப்பது ரூபாய்க்கு ஒலை வாங்க முடியுமா மூங்கில் வாங்க முடியுமா, கயிறு வாங்க முடியுமா, பாளை வாங்க முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். எப்பொழுதோ திர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையை இப்பொழுதும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தயவு செய்து மாற்ற வேண்டும். முப்பது ரூபாயில் ஒரு குடிசை போட்டுக் கொள்ள முடியாது. பத்து ரூபாயில் துணி மணிகள் வாங்க முடியாது. ஆகவே அந்தத் தொகைகளைச் சற்று அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளிடமிருந்து சர்க்கார் பாக்கிகளை வசூலிப்பதிலே அதிகாரிகள் ரொம்பவும் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். மேலதிகாரிகளுக்கு எப்படியாவது நிலவரி பாக்கி என்னும் இனத்தில் பூஜ்யத்தைக் காட்ட வேண்டும் என்று கணக்கப்பிள்ளைகளும் முன்சீப்களும் விவசாயிகளிடம் மிகவும் கெடுபிடி செய்து வசூல் செய்கிறார்கள். நில வரியை வசூல் செய்வதிலே காட்டும் அக்கறையை வருமான வரியை வசூலிப்பதிலே காட்டுவதில்லை. என்? வருமான வரி வருஷக்கணக்கில் பாக்கி இருந்தாலும், அதை வசூலிப்பதிலே அக்கறை காட்டப்படுவதில்லை. வருமான வரி இனத்தில் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் இப்பொழுது பாக்கியாக இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளிடம்தான் தாராளமாகச் சென்று, அவர்களுடைய பாக்கியை அக்கறையாக வசூல் செய்கிறார்களே தவிர, வருமான வரி பாக்கி வைத்திருப்பவர்களிடத்திலே வசூலிப்பதில் அவ்வளவு அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஏனெனில் அவர்களெல்லாம் பஸ் முதலாளிகளாகவும், பெரிய பெரிய பணக்காரர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்களிடத்தில் கணக்கப்பிள்ளைகளோ, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ போய் கேட்க முடிவதில்லை. கேட்டால் என்ன ஆகும் என்று தெரியும். அவர்கள் கூட வருகிறவர்கள் யார் யார், எந்த எந்த அதிகாரிகள், எந்த எந்த அமைச்சர்கள் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் பயந்துகொண்டு, “நமக்கு என்ன, இரண்டு வருஷம் பெண்டிடிக்காகப் போட்டால் அடுத்தவன் பார்த்துக்கொள்கிறான்” என்று நினைத்து, சும்மா இருந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, ஏழை விவசாயிகளிடம் பாக்கியை வசூலிப்பதில் காட்டும் அக்கறையை வருமான வரியை வசூல் செய்வதிலும் காட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் என்ன? என்று கேட்கலாம். சம்பந்தம் இருக்கிறது. அதனால்தான் சொல்கிறேன். எனவே அதிலும் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். விவசாயிகளுடைய லீட்டுக் கதவைப் பிடுங்குவது, மாடு கன்றுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் பட்டியில் அடைப்பது போன்ற இப்படிப்பட்ட முறைகளை கையாண்டு பாக்கி வசூல் செய்யப்படுகிறது. அதே போல் பணக்காரர்கள், பஸ் சொந்தக்காரர்கள் டிமிக்கி கொடுக்கும் வருமான வரி பாக்கியையும் வசூல் செய்வதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அந்த வரி பாக்கியிலும் “பூஜ்யம்” காட்ட வேண்டும் என்ற உத்தரவை இங்கிருந்து அனுப்ப வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தற்போது நிலவரி நான்கு தவணைகளில் வசூல் செய்வதாக இருக்கிறது. நான்கு தவணைகளில் வசூல் செய்வது என்றிருப்பது நல்லது. மூன்று தவணைகளாகக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்வதாகத் தெரிகிறது. அப்படியில்லாமல் தயவு செய்து நான்கு தவணைகள் என்றே இருக்க வேண்டும்.

19th March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சர்க்காரிலிருந்து பலவகைக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் கொடுப்பது கையிலே போய்ச் சேர்வதற்குள்ளே மீண்டும் கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்ய அதிகாரிகள் போகிறார்கள். ஆகையால், தயவுசெய்து அப்படிப்பட்ட கடன்களை எல்லாம் நீண்ட காலத் தவணைகளில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அறுவடை முடிந்தவுடன் கடன் பக்கியைக் கேட்பாலும் பரவாயில்லை. அறுவடை செய்வதற்குள்ளேயே கிஸ்தியையும் சேர்த்து வசூல் பண்ணவேண்டுமென்றால், கடன் கொடுத்தும் பிரயோஜனம் இல்லை. மேலும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்குவதாக இருக்கிறது. எல்லாப் பகுதியிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. எப்ரல் மாத இறுதியில் வசூல் செய்யலாம் என்ற வகையில் உத்தரவு போட்டால் நல்லது. மே மாத முதல் வாரத்தில் வசூலிக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டால் இன்னும் நலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அடுத்த நிமிஷத்திலேயே அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது. இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வசூல் செய்யாமல், கிஸ்தியைத் தனியாக வசூல் செய்யலாம். விவசாயிக்குக் கொடுக்கும் கடனைத் தயவுசெய்து எப்ரல் இறுதியில் அல்லது மே மாத முதல் வாரத்தில் வசூல் பண்ணும் அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டும். இல்லையென்றால், உழவு மாடுகளைப் பட்டியில் அடைப்பது, கதவைப் பிடுங்குவது போன்ற பல கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்காமல் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு இன்னும் பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. 15 வருஷம், 20 வருஷம், 25 வருஷம் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தும் இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. பட்டா இல்லாத காரணத்தால் நிலத்திலிருந்து இப்பொழுது வெளியேற்றிவிரைவாகளோ என்று விவசாயிகள் வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பயிரிட்டிக்கொண்டுவந்த நிலம் புறிபோய்விடுமோ, யார் எடுத்துக்கொண்டு விரைவார்களோ என்று இப்படி பயந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் வயிற் று எரிந்தால் பயிர் நன்றாக இருக்காது. ஆகவே, அவர்கள் வயிற்றில் பால் வார்க்காவிட்டாலும், தண்ணீராவது விறங்கள், புறம் போக்கு நிலங்களைப் பயிரிட்டிக் கொண்டு வந்தவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டா மாற்றியமைக்காத காரணத்தால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. மின்சார பம்பு செட் வைக்க வேண்டுமென்று அதிகாரியிடம் போய் மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால், உரிமைச் சீட்டு (ஒனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட்) தாசில்தாரிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்தால்தான் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், பட்டா கொடுக்கப்படாத காரணத்தால், பட்டா மாற்றியமைக்கப்படாத காரணத்தால் பம்பு செட் வாங்கி வைத்திருந்தாலும் மின்சார இணைப்பு கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பம்பு செட்டைப் பயன்படுத்தும் அளவுக்குப் பட்டா வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானிய கோரிக்கைகளின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டு ஆராய வேண்டிய கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசும்போது மிகுந்த உற்சாகமாக, தம்முடைய வழக்கமான முறைப்படியே பேசினார்கள். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவை சம்பந்தமாகப் பல யோசனைகளை நான் கனம் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வரவேற்றேன்.

குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் ஒரு சாதாரண விவசாயி படக்கூடிய கஷ்டத்தை—மற்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்வது ஒரு விதம்—சபைக்கு ருசியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கொஞ்சம் கற்பனை செய்துகொண்டு—இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தைரியம் இல்லை, இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பயம், இந்த அரசாங்கத்திற்கு அச்சம்

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [19th March 1964]

என்பதாக இந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் அடிக்கடி புகுத்தி தம்முடைய வழக்கமான இலக்குக்கு இழுத்துப் போக முயற்சித்தார்கள். அது அவருடைய பாணி. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினருடைய பாணியில் யாரும் மயங்கிவிடாமல் மற்றவர்கள் இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் போக்க நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவை மேலும் திறமையாகச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்றபடி பல நுணுக்கமான கருத்துகள் வெளிவரும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். பல கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் நான் பரிசீலித்து இந்த இலாகா மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகா பொதுமக்களுக்கு எவ்வளவு நல்ல தொண்டுகளைச் செய்து வருகிறது என்பதையும், பொதுமக்கள் இந்த இலாக்காவை எவ்வளவு விரும்புகிறது என்பதையும் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒவ்வொரு நாளும் அநேக விவசாயிகள் தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாக இது இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றே ஒன்று. விவசாயிகள் அங்கே போய் அணுகும் முறையை—அவர்கள் போகும்போது நினைக்கிற மனப்பான்மையை நாம் பார்க்க வேண்டும். சிமிண்டு வேண்டும் என்று போய்க் கேட்டால் உடனே அங்குள்ள அதிகாரிகள் கொடுக்கவேண்டும், இன்னும் பட்டா மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் உடனே மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இவற்றில் உள்ள சிக்கல்கள் என்ன, அதிகாரிகள் ஒரு விஷயத்தைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால் கொஞ்சம் காலமாகாதா என்பதை எல்லாம் யோசிப்பது கிடையாது. அதனால் உடனே கோபம் வருகிறது. அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய இலாகாவாக இது இருக்கிறது.

திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் பேசும்போது பழங்காலம் தொடர்பே ஆனால் ஒரு பங்கு கொற்றவனுக்கு என்று வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது, நிலவரியை மக்கள் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்களுக்கே அரசாங்கத்தில் தங்களுக்கு உரிமை இல்லையோல் நினைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்களே அது உண்மை. இந்த இலாகாவின் தோற்றம், சரித்திரம் நீண்ட காலத்தது. சட்டம் போட்டு உடனே செய்வது இல்லை. மற்ற இலாகா விஷயங்கள் வேறு. இங்கே நிச்சயமாக நாம் சர்வ ஜாக்கிரதை யுடன் இருக்கவேண்டும். இது ரெவின்யூ ரெக்கார்ட் சம்பந்தப்பட்டது. அவசரப்பட்டால் அநீதி, கஷ்டம் எல்லாம் ஏற்படும்.

கிராமங்களுக்குப் போய் பார்த்தால் தெரியும். தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்களே என்றார்கள். இப்படி ஒரு தடை இருக்கும்போதே இந்த நிலை என்றால் இந்தத் தடையும் இல்லையென்றால் மற்ற பாசனத் திட்டங்களின் கதி என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த பாசனத்திலேயே பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. பல ஒப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. நீண்டகாலமாக மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வருகின்ற இந்த இலாகாவின் எல்லாவற்றையும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே பல முடிவுகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் அடிப்படையில் தான் நாம் ஓரளவு செயல்பட்டுவருகிறோம். கனம் ரெங்கசாமி ரெட்டி யாருக்கு இந்த இலாகா தேய்ந்து வருவது போல ஒரு சந்தேகம், உண்மையில் இந்த இலாகாவே தேய்ந்தால் கூட நல்லதாக இருக்கும். ஏனென்றால் மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பல தொந்தரவுகள் குறையும். இந்த நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முந்தியும், பெற்ற பிறகும் மக்கள் தொந்தரவு என்று நினைக்கிற இலாகா இரண்டு. ஒன்று ரெவின்யூ இலாகா, மற்றொன்று போலீஸ் இலாகா. போலீஸ் இலாகா மானியத்தின் மீது பதில் சொல்வதற்கு கூட உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள், “இதற்கு முன்பு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டது? இப்போது குறைவாகத்தானே இருக்கிறது?” என்று சொன்னார்கள். ரெவின்யூ இலாகா வசூல் பண்ணுகிறது, போலீஸ் இலாகா பயன்படுத்திக்கொள்கிறது. முன்பெல்லாம் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ரெவின்யூ இலாகா

19th March 1964]

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

மூலமாகவே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வார்கள். அப்போது எல்லாம் விவாதம் வருகிறபோது ரெவின்யூ இலாகா விவாதம் தான் எப்போதும் காரசாரமாக இருக்கும். ஆனால் இந்த முறை இந்த மாதிரியத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க எதிர்க்கட்சிகளே கூட விரும்பவில்லை போல எனக்குத் தோன்றியது. காரணம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட இன்றைக்கு வரவில்லை. (எதிர்க் கட்சியினர்கள் குறுக்கீடு) நான் சொன்னதை வலியுறுத்தி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நான் கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய பல பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நீர்ப் பாசனத் திட்டம் இந்த மாநிலத்தில் மிகுதியாக வளர்ந்து வருகிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுபோலவே பத்து வருடத்திற்கு முன்பு மின்சார இலாகாவைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள். இப்போது மின்சார இலாகாவைப்பற்றி நீண்டகாலதவர்களே கிடையாது. அதன் வளர்ச்சியில் எல்லோரும் அக்கரை காட்டுகிறார்கள்.

அதுபோலவே பல துறைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. இருந்தாலும் ரெவின்யூ இலாகா தெயுர்ந்து தன்னுடைய கடமையைச் செய்து கொண்டு வரும்போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு முன்பு ரெவின்யூ இலாகாவைக் கொண்டதான் கிராமவாசிகளுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தது. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் அல்லது சமுதாய நிலத் திட்டம் என்ற பெரும் பொறுப்பும் 1959-ம் வருஷம் முதல் தடவையாக பரிசீலிக்கப்படாமல் ரெவின்யூ இலாகாவே நேரடியாக எடுத்துக் கொண்டது. அந்த இயக்கம் நீர்தாரமாக்கப்பட்டவுடன் ஒரு புது அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு சமுதாய நலத் திட்டமும் பஞ்சாயத்து யூனியனும் இன்றைக்கு ஒன்றாக இணைந்து செயல்படத் தொடங்கியிருக்கின்றன. ரெவின்யூ இலாகாவையே எடுத்துவிட்டு அந்த வேலையையும் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் விட்டுவிடலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு முன்பு வீற்றிருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ இலாகா அனுபவம் உள்ள கனம் அங்கத்தினர் ராகவ ரெட்டி அவர்கள் எங்கே அந்த ஆலோசனையைக் கேட்டு எங்கே மாற்றி விடுவோமோ என்று எண்ணி “ரெவின்யூ இலாகாவைப் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் விட்டுவிடக் கூடாது” என்று கூறினர். ரெவின்யூ இலாகா தன்னுடைய கடமையை முறையாகச் செய்வதற்கு நீண்ட அனுபவம் பெற்றிருக்கிறது. தற்போது ரெவின்யூ இலாகா பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டிய வேலை வளர்ந்திருக்கிறது. ஜில்லா ரீதியாக இயங்கக் கூடிய கலெக்டரை எடுத்துக்கொண்டால், பத்துப் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்த வேலைப் பளுவையும், இன்றைக்கு இருக்கிற வேலைப் பளுவையும் பார்த்தால் மிகவும் அதிகரித்திருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டர்கள் தலைமை தாங்கவேண்டிய கமிட்டிகளின் எண்ணிக்கையே பயங்கரமாக இருக்கிறது. அரசாங்க ரீதியாக தலைமை தாங்கவேண்டிய கமிட்டிகளின் எண்ணிக்கை மாதம் ஒன்றுக்கு ஏறத் தாழ் 100 முதல் 140 வரை இருக்கும். ஆக வேலைகள் அதிகமாக நடக்கும்போதும் ரெவின்யூ இலாகாவைத்தான் எல்லா இலாகாக்களும் தங்களுடைய கடமையைச் செய்வதற்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பொருளாதார மேதை அல்லது நிபுணர் டாக்டர் நடராசன் அவர்கள் தன்னுடைய பொருளாதாரத் தத்துவத்திற்குப் புள்ளி விவரம் சேகரம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தப் புள்ளி விவரம் ரெவின்யூ இலாகாவில் இருந்ததான் வரவேண்டும். அது போலவே தான் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ரெவின்யூ இலாகா பொறுப்பேற்று நடத்தகிறது. வேலை அதிகமாகும்போது கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

இந்த முறையில் இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவில் அருமையான தொண்டு செய்து வரக்கூடிய கிராமாதிகாரிகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமாதிகாரிகளுடைய நிலைமைப் பொறுத்த வரையில், இந்த வருஷம் சென்ற வருஷம் என்று இல்லாமல், நாடு சுதந்திரம் அடைந்த நேரத்திலிருந்தே அவர்களுடைய கஷ்டநஷ்டங்களை உணர்ந்து அவற்றைக் களைவதற்கான பல முடிவுகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருப்பது கிராமாதிகாரிகளுக்கும் தெரியும்; சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இன்றைக்கு அவர்களுடைய பிரச்சனையை ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரி புரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு

1-00
p.m.

[திரு. வெ. ராமையா]

[19th March 1964]

வருவது என்று இல்லாமல், அதைப்பற்றி காபிஎன்ட் சப் கமிட்டியே என்னென்ன முறையில் மாறுதல் செய்யலாம் என்று ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். நான் முன்பே குறிப்பிட்டுச் சொன்னது போல் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை முதல் முதலாக வரத் தொடங்கிய நேரத்தில் கிராமாதிகாரிகள் நிலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்றால், இதிலே சிக்கல்கள் வந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் செய்ய வேண்டிய மாறுதல்களை எல்லாம் நிதானமாகச் செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதைச் சில வருஷங்களுக்குத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமாதிகாரிகளின் கஷ்ட நஷ்டங்கள், அவர்களிடையே வேலைப் பளு ஆகியவை பற்றியெல்லாம் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி விசாரித்து அறிந்தவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் நல்லசாமி அவர்கள் பொது விவாதத்தின்போது சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏராளமான புள்ளி விவரங்களைச் சேகரம் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜன நல மானியத்தின்போது, சொன்னது போல், ஹரிஜன நல தாசில்தார் போய்க் கிராமாதிகாரிகள் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னவுடன் துரிதப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே இன்னும் அதிகமான கஷ்டத்தை அதிகமான சிரமத்தைக் கிராமாதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவும் கடைசி நிலையில் இருக்கும் விவரங்களைச் சேகரம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது எல்லாம் கிராமாதிகாரிகள் பக்கந்தான் போகிறார்கள். அவர்களிடையே அந்த வேலையைப் பொறுத்தவரை சேவை செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் வேலை செய்து வந்தார்களே தவிர, இவ்வளவு சம்பளம் என்று அடிப்படையில் யாரும் முன் வந்ததில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு ஒரு கௌரவம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்தில் இருக்கும் பெரிய அதிகாரிகளோடு தொடர்பு ஏற்படுகிறது. கிராமத்தில் செல்வாக்கு ஏற்படுகிறது என்ற அடிப்படையில் பெரும்பகுதியான கிராமவாசிகள் இன்றைய வரைக்கும் சேவை செய்து வருகிறார்கள். அதில் கிடைக்கும் ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் காலம் கழிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் பெரும்பகுதி கிராமாதிகாரிகள் இல்லை. இங்கே சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வந்திருப்பவர்கள் கூட ஒரு காலத்தில் கிராமாதிகாரிகளாக இருந்திருப்பார்கள். அவர்கள் சட்டசபைக்கு வருகிற அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கிராமத்தில் அவ்வளவு தூரம் மதிப்பு இருக்கிறது. அரசாங்கச் சிப்பந்தியைப் போல் அரசாங்கம் அவர்களைப் பார்க்கவில்லை; அவர்களும் அந்த அடிப்படையில் வாழவில்லை. இதைவெல்லாம் மனதில் கொண்டு பரம்பரை பாத்தியதையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதா, இல்லையா, முழுநேர ஊழியரா, பகுதிநேர ஊழியரா, நிரந்தரமான ஊழியர்களாக வைத்துக்கொள்வதா என்பதெல்லாம் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட் முடிவுப்படி இனிமேல் பரம்பரை பாத்தியம் இருக்க முடியாது. அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக வைத்து அதற்குண்டான அந்தஸ்து அடிப்படையில் சம்பளம் கொடுப்பதா அல்லது இப்போது இருக்கக்கூடிய கிராமாதிகாரிகள் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு என்ன வழிகள் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று பார்க்க வேண்டும். அந்தக் கிராமாதிகாரிகளுக்குக் கொஞ்சம் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டால் அதனால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. அரசாங்கம் அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது அரசாங்கம் பல தகுதிகளை நிர்ணயம் செய்யும். கிராம சேவக்குகளை எடுத்துக்கொண்டால் முழுநேர ஊழியர்கள் என்று வைத்து அதற்கான கிரேடு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சேவக்குகள் எவ்வளவுதான் சம்பளம் வாங்கினாலும் தொண்டு செய்கிற கிராமாதிகாரிகளின் பக்கத்தில் போனால் ஜாக்கிரதையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். கிராமாதிகாரிகளைப் போன்ற செல்வாக்கை கிராம சேவக்குகளால் உண்டாக்க முடியாது. இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினைகளில் எல்லாம் ஏதோ நாமும் ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டோம் என்ற அளவிலே அவசர அவசரமாக எடுப்பதில் பயன் இல்லை. ஏதோ 10, 20 ரூபாய் கூட்டிக் கொடுத்துவிடுவது என்ற முறையில் பார்க்கத் தயாராக இல்லை. கிராமவாசிகளுக்கு நல்ல வர்களுடைய, திறமை மிகுந்தவர்களுடைய சேவையைப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையிலேதான் எந்த ஒரு முடிவும் இருக்கவேண்டுமென்ற தருத்தை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

19th March 1964]

[திரு. வெ. ராமையா]

அடுத்தபடியாக எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னது, புயல் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஏதோ 30 ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் போதுமா என்பதாகும். அந்த 30 ரூபாயைக் கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்து விடமுடியும் என்று ஒருபோதும் சர்க்கார் எண்ணவில்லை. அதை 50 ரூபாயாக்கினால் கூட கஷ்டம் தீராது. அந்த நிமிஷத்தில் அவர்கள் படக்கூடிய கஷ்டம் போக வேண்டுமென்றமுறையிலேதான் அந்தத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு, அரசாங்கம் முன் வந்து கொடுக்கும் வரை, கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு சக்தியில்லாமல் இருந்தது, உதவி கிடைக்க முடியாத கட்டத்தில் இருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்தப் பணம் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் இந்த அளவிற்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன் மிக மிகக் குறைவாக இருந்தது. திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னது போல் அதிக பட்சம் கொடுத்தால் புறம்போக்கிலுள்ள மரத்தை கையைக் காட்டி விட்டு வெட்டிப் போங்கள் என்று சொல்வார்கள். அதற்குமேல் எதிர்பார்க்கக்கூடாது இப்போது 30, 40 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, தீ விபத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, அடுத்த நிமிடம் என்ன ஏற்படுமோ என்று தெரியாமல் இருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக இந்தப்பொருளைக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் மனதில் நிம்மதி ஏற்படுவதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். இந்தத் தொகை போதும் என்பதற்காக சொல்லவில்லை. அந்த நேரத்தில் மன நிம்மதி ஏற்படுகிறது. உதவியை இதோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. 1955-ல் அடித்த புயலின்போது எப்படி நிலை இருந்தது என்று பார்த்தால் 10 ரூபாய், 40 ரூபாய் கொடுத்து பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கும் அரசாங்க உதவி ஏறத்தாழ ஒரு கோடிவரை இருக்கும். வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏராளமான வேலைகளை செய்திருக்கிறார்கள். கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடனை ஏன் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் திரு. மாதவன் அவர்கள் வாதம். கடன் கொடுத்ததை திருப்பிக் கேட்பால் பார்த்தீர்களா, கொஞ்சம்கூட அந்த அரசாங்கத்திற்கு கருணை இல்லை, என்று இந்த சட்டசபையில் சொல்லலாமே தவிர அதிலுள்ள தத்துவத்தைப் பின்பு கொள்ளவேண்டும். கடன் கொடுக்கும் போது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் தள்ளி விடுவோம் என்றதொரு பழக்கம் ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக, குறிப்பாக பின்தங்கிய மக்களுக்கு கடன் கொடுக்க முன்வராது. ஆகவே அதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இந்த சட்டசபையில் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதென்னார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் உள்ளவர்கள், மற்றப் பகுதிகள் பற்றி அவர்களுக்கு தெரியாது போல் இருக்கிறது, நான் திருமங்கலத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கடன் வாங்கினால் அதை திருப்பிக் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று நானே மற்ற அமைச்சரோ சொன்னதாக சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்கள் மிக நல்லவர்கள். வாங்கிய கடனை நிச்சயமாக திருப்பிக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் அங்கே சிலர் இருக்கிறார்கள். ஏன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும், உங்களுக்கு கஷ்டம் இல்லையா என்கிறார்கள்.

திரு. செ. மாதவன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள், ராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் உள்ளவர்கள் இந்த வரி பாக்கி கொடுப்பதில், கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் ஏமாற்றுவதில் கை தேர்ந்தவர்கள் என்று 41-வது விதியின் கீழ் இந்த மன்றத்தில் ஸ்டேட்மென்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். சந்தேகம் இருந்தால் நான் ஆதாரத்தோடு காட்டத் தயார்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : நிச்சயமாக அதுபோன்ற ஸ்டேட்மென்டை நான் வைத்திருக்க மாட்டேன், எனக்கு தெரியும், எனக்கு சந்தேகமே கிடையாது. அவர்களுக்கு சந்தேகம் இருந்தால் அதைத் திருப்பிப் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் ஒரு பகுதி மக்கள் ஏமாற்றுவார்கள் என்ற மனப்பான்மை எனக்கு நிச்சயமாக

[திரு. வெ. ராமையா]

[19th March 1964]

கிடையாது. குறிப்பாக வரண்ட பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் ரொம்ப நல்லவர்கள் என்றுதான் திரும்பவும் கூறுவேன். ஆனால் பசி, பட்டினியைப் பயன்படுத்தி சிலர் அவர்களை ஏமாற்ற முயற்சி செய்வதை நான் வன்மையாக கண்டிக்கிறேன். இந்த சட்டசபையில் அதுபோல் நாம் தூண்டி விடக்கூடிய வார்த்தைகளை பேசக்கூடாது என்று மிக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்கள் உண்மையில் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தாராளமாக அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிறது. அப்படி கொடுக்காவிட்டால் அந்த வட்டாரமே அழிந்து போயிருக்கும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. குறிப்பாக முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1955-ல் எடுத்த பெரு முயற்சியைப் பார்க்கும்போது அதனால் அந்த வட்டாரத்தில் நிம்மதியாக மக்கள் வாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் வாங்கினால் மூன்று வருடங்கள் அதை திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் அரசாங்கம் தள்ளிவிடும் என்ற மனப்பான்மையை சட்டசபையில் இருந்து வளர்க்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்குகிற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை மக்களுக்கு வளர வேண்டும், அதை திருப்பி வசூலித்தாகவேண்டும் அரசாங்கமும் என்ற கருத்துப்படி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் அகதிகளை கொண்டு வந்து குடியேற்றியபோது அவர்களுக்கு கொடுத்த கடனை வசூல் செய்யவில்லை. அதை ரத்து செய்து விட்டது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதை ஏன் வசூலிக்காது விட்டார்கள்?

கனம் திரு வெ. ராமையா : அவ்வளவு சலபமாக ரத்து செய்திருக்க மாட்டார்கள். முழு விவரமும் தெரியும். அகதிகளுக்கு கொடுத்த கடனை எல்லாம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோல் ஒரே நேரத்தில் கண்ணை மூடிகொண்டு ரத்து செய்யவில்லை. அவர்களிடமிருந்து எப்படி திருப்பி வாங்கவேண்டுமோ அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசாமி ஊரில் இல்லாவிட்டால் யாரிடம் இருந்து வசூல் செய்யவது? மேலும் விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் ஒரு கேள்வி போட்டால் நிச்சயமாக பதில் சொல்கிறேன். அரசாங்கம் ஒரு தவறும் செய்யவில்லை என்று நான் தைரியமாக சொல்ல முடியும். பஞ்சம், புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது என்பதில், 10 அல்லது 30 ரூபாய் கொடுத்தார்கள் என்ற பிரச்சனை இல்லை. பத்து ரூபாயோடு நின்று விடவில்லை. கடந்த பத்தாண்டுகளாக நான் பார்த்து வருகிறேன். மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயர் உயர் ஏராளமாக பொது மக்கள் உதவியும் வரத் தொடங்கி இருக்கிறது. ஒன்று நான் ரூபாய் மூட்ட விரும்புகிறேன். 1961-ல் கோவிலடி உடைப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தஞ்சையில் கலக்டரின் முயற்சியில் அவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாமல் நிவாரணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்நிலையில் தஞ்சையில் என்ன நடந்தது என்றால் பல அரசியல் கட்சிகள் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு நான் கொடுப்பதா, நீ கொடுப்பதா என்ற முறையில் உணவுப் பொட்டலங்களை அவர்கள் கட்சிக் சின்னம் போட்டு பரிமாறியது எல்லாம் இப்போதுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு ரூபாய் இல்லாவிட்டாலும் 1961-ல் இருந்தவர்களுக்கு ரூபாய் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி எதற்காக கொடுத்தார்கள் என்ற ஆராய்ச்சியில் நான் போகவில்லை. இருந்தாலும், அரசியல் கட்சிகள் பொறுப்பேற்று நடத்த முன் வருகிறார்கள், பொதுமக்களும் முன்வருகிறார்கள். சமூக சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஏராளமாக இந்தத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும் முறையில் திருச்சியில் தீ விபத்து ஏற்பட்டவுடன் அங்குள்ள நகரசபைத் தலைவரும், மற்றவர்களும் உடனடியாக ஒரு கமிட்டி அமைத்து பல ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்து அவர்களுக்கெல்லாம் பிரித்துக் கொடுத்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமூக சேவை மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில், உதவி கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதேபோல் கஷ்டம்

19th March 1964]

[திரு. வெ ராமையா]

எற்படும்போது அரசாங்கம் தேசத்தின் பிரதம மந்திரி பண்டிதரிந்து பணம் வாங்க தவறுவதில்லை. பூதகம் ஏற்படாத வகையில் தக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு, அதற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் வெள்ளத்தால் சேதம் ஏற்பட்டபோது ஜில்லாக்களுக்கு போய் பார்க்கும்போது உண்மையிலே அரசாங்கம் அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை இன்று எப்படியிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் பெரும் நிபுணர்களாகி விட்டார்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் கூட காலம் கடத்தாமல் உடனே நிவாரணம் எப்படியோ அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அரிசி கொடுப்பது, உணவு சமைத்துப்போடுவது போன்று. அந்தளவிற்கு அவர்கள் மனப்பான்மை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. என்றால் கஷ்டப்படுகிறவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் பெரும் முயற்சி எடுக்கும் காரணத்தினால் ஏற்படக்கூடிய நிலைதான் அது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. ராமசாமி அவர்கள் இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது விவாதத்தை தொடக்கி வைக்கும்போது நான் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் ரீசெட்டில் மென்ட் பற்றிய வாசகங்களை படித்த பிறகு அவர்கள் மனதில் அச்சம் ஏற்பட்டதோ என்று சந்தேகம். தொடர்ந்து அதைச் செய்யவேண்டாம் என்று 1930-ல் முடிவு எடுத்ததை நினைக்கும்போது ரீசெட்டில்மென்ட் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும் என்ற நினைப்பில் அவர்கள் வார்த்தைகள் அமைந்திருந்தது. ரீசெட்டில்மென்ட் செய்வதினால் உண்மையிலேயே அரசாங்கத்திற்கு பெரு லாபம் இருக்கும் என்ற கருத்தைத்தான் சென்ற ஆண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது நல்ல வரி உயர்வு, நீர்த்தீர்வை உயர்த்தும் மசோதா பற்றி கூறும்போது சொன்னார்கள். முப்பது வருஷங்களுக்கிடையில் இப்போது இருக்கின்ற நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களையும் எல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டுப்பார்த்தால் நிச்சயமாக பூமியினுடைய தரம் உயர்ந்திருக்கத்தான் செய்யும், அதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை. முக்கியமாக இப்போது ரீசெட்டில்மென்ட் நடத்தவேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்குக் காரணம், அதில் பலவிதமான சங்கடங்கள் வரலாம். இதற்காக அதிகாரிகளின் நேரத்தை எல்லாம் வீணாக செலவு செய்ய வேண்டாம், அதிலும் இப்போதுள்ள திட்ட வேலைகள் எல்லாம் நடந்தேறவேண்டிய இந்த காலத்தில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று கருதித்தான் அரசாங்கம் அதை மேற்கொள்ளாமல் இருக்கிறது. ரீசெட்டில்மென்ட் செய்தால் நிச்சயமாக ஒரு சில பூமிகள் தரம் குறைவாக இருந்தாலும்கூட, பெரும்பாலும், மிகுதியான பூமிகளின் நிலை உயரும் என்பதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. பல நிபுணர்களும் இதே கருத்தைத்தான் தெரிவிக்கிறார்கள். அதல்லாமல் இதிலோ ஏதோ அச்சம் இருப்பதாகவோ, அதற்காக தள்ளிப்போடுகிறோம் என்றோ யாரும் எண்ண வேண்டிய தேவையில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல் இந்த மான்யத்தின் மீது பல அங்கத்தினர்களும் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பல யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை ஒவ்வொன்றையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக அங்கத்தினர் அவர்களது பேச்சிலும் தங்களதுதொகுதியைப் பொறுத்தளவில், சொல்லப்பட்ட முக்கியமான கருத்துகளுக்கு எல்லாம், வேண்டிய பதில்களை அந்தந்த அங்கத்தினர்களுக்கு எழுதி அனுப்பும்படியாக கேட்டுக்கொள்ள நான் தயாராய் இருக்கிறேன் (எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்து ஆரவாரம்). அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களின் மீது என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதனுடைய முடிவுகளை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இராது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கு சொல்லப்பட்ட இன்னொரு முக்கியமான கருத்துக்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். கனம் மாதவன் அவர்களும் மற்றும் ஒரு சில அங்கத்தினர்களும் பேசியபோது, பார்த்தீர்களா, ஏழை விவசாயிகளைக்கூட விட்டு விடாமல் அவர்களிடமிருந்தும் நிலவரியை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கம், இதுதான் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் லட்சியம் என்று கேட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லும்போது, காதுக்கு கொஞ்சம்

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [19th March 1964]

இனிமையாகத்தான் காணப்பட்டது. ஆனால் இது எப்படி செய்யமுடியும் என்பதைப்பற்றி சற்று நிதானமாக சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் எத்தனை பேர்கள் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் சுமார் ஒரு லட்சம் பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். மிகுதிப்பேர்களுக்கு எந்தவிதமான சொத்தும் கிடையாது. பொதுவாக நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள், கனம் தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், சேக்கிழார் காலத்திலிருந்து இந்த வரியை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்போது கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததை விட இப்போது அதிகமாக இல்லை என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்போது இருந்த வரிதான் இப்போதும், அது அப்படியே ஸ்தம்பித்துத்தான் போய் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கிராமத்திலிருந்து வரக்கூடிய எனக்கு இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: சேக்கிழார் காலத்தில் நிலவரி மட்டும் தான் இருந்தது, ஆனால் இப்போது நூற்றுக்கணக்கான வரிகள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சேக்கிழார் காலத்திலிருந்ததைவிட இப்போது பல வசதிகள் பெருகியிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான வசதிகளை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மற்றதுவிட முடியாது. ஆதலால், இதைப்பற்றி எந்தவிதமான ஆபத்தான கட்டத்துக்கும் போகாமல் இருக்கும்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

ஒன்றை மட்டும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக சொத்து வைத்திருக்கிறவர்கள் ஏன் வரி கொடுக்கக்கூடாது என்று சிந்திக்கின்ற நேரத்தில், அரசாங்கத்தின் கையாலாகாத தினல்தான் வரியைப்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, கொஞ்சம் யோசித்து சொல்லவேண்டும். திரு. தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னதுபோன்று இதைப்பற்றி சட்ட சபையில் வேண்டுமென்றால் இப்படி பேசலாமா ஒழிய, கிராமத்தில் போய் உண்மையிலேயே நிலவரி கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் அவர்களுக்கு ஏதாவது கோபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், என்னல் தைரியமாக சொல்ல முடியும், இல்லையென்று, கோபம் இல்லை என்று சொல்வதற்குக் காரணம், கனம் தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போன்று நிலவரி கொடுப்பதை மக்கள் ஒரு உரிமை என்று நினைக்கின்றார்கள். (டாக்டர் பா. நடராஜன்: கடமை என்று சொல்லலாம்) ஆம், கடமை என்று கூட நினைக்கிறார்கள். அந்தவிதமான ஒரு பழக்கம் கிராமத்திலுள்ள மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. பொதுவாக கிராமத்தில் அங்ங்ள மக்கள் எல்லோரும் கூடி ஒரு வரியை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால், அதை கொடுப்பற்கு யாரும் தவறமாட்டார்கள். காரணம் அந்த வரியை கொடுக்கவில்லை என்றால், அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்கள் வரி கொடுக்காதவர்களை மதிக்க மாட்டார்கள் இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள், மொகல் சரித்திரம், கிரேக்க சரித்திரம் இவைகளை எல்லாம் பார்த்திருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக தேசத்தில், தான் ஒரு பிரஜை என்கின்ற முறையில் வரி கொடுப்பதை அந்த தஸ்தாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது தெரியும். ஆகவே ஏதோ ஆவேசமாக இது பற்றி பேசப்பட்டது என்று சொன்னாலும் கூட, சொத்துள்ளவர்கள் வரி கொடுப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்க முடியாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

19th March 1964]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, சேக்கிழார் காலத் திலிருந்து இந்த வரி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் திரு. சி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் திருவிதாந்கூர் திவானை இருந்த காலத்தில், அங்கிருந்த நிலவரியை எடுத்துவட்டு, தண்ணீர் வரியை மட்டும் ஏற்படுத்தியதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் சொல்வதை சற்று கவனமாக கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலவரி கொடுக்கின்ற பழக்கம் எப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றித்தான் நான் இப்போது சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். ஆகவே நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு சிறிதளவு நிலவரி பெறுவதில் எந்த விதமான தவறும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. மேலும் கனம் உறுப்பினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள், பஞ்சம், பசி, பட்டினி என்று என்னவெல்லாமோ சொன்னார்கள், பஞ்சம் வந்தாலும், விவசாயிகளை கசக்கி பிழிந்து வரி வசூல் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் ஏதோ சொன்னார்கள். அவர்கள் பஞ்சத்தைக்கண்டிருக்கிறாட்டார்கள், ஆகவே பஞ்சத்தைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்றாக தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். பஞ்சம் ஏற்படுகின்ற பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கின்ற எனக்கு இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். (திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நம் இரண்டு பேர்களையும் பார்த்தாலே தெரி "கிறதே.....) உருவம் வேண்டுமானால் வேறுபட இருக்கலாம். ஆனால் முறையாக பஞ்சம் ஏற்படுகின்ற காலத்தில், பஞ்சப்பிராந்தியங்களில் என்னென்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதையெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். குறிப்பாக இப்போது புதுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் எல்லாம் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அங்குள்ள அதை அதிகாரிகளிடம் சொல்லிவிடுவதோடு மட்டும் நின்று விடாமல், எங்கெல்லாம் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறதோ அந்த வட்டாரத்திற்கு போர்டு அங்கத்தினர் நேரடியாக போய் விவரங்களை எல்லாம் கண்டறிந்து அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சம் என்று ஏற்படும்போது, நிதானமாக காரியத்தை செய்யாமல், அவசரம், அவசரமாக செய்யவேண்டும் நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும், என்ற அடிப்படையில் இப்போது இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த பெரிய அதிகாரிகள் உண்டியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்காக செயல்பட தொடங்குகிறார்கள். இதன் காரணமாக அதிகமான கஷ்டங்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிகின்றது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த மான்யத்தின் மீது பல நல்ல கருத்துக்களை சொன்ன அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் ஆக்ட், பேர்ட் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ் இவற்றையெல்லாம், இப்போது சபரீம் கோர்ட் ஏற்பாடுகளின் காரணமாகவும், வேண்டாத சில ஆர்டர்களின் காரணமாகவும் பல குழப்பங்களும் ஏற்பட்டு பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி பரிசீலிப்பதற்கு சட்ட ஞானம் படைத்தவர்கள் பலரை போர்டு ஒரு கமிட்டி அமைத்து, ஆராய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : என்னைப் பொறுத்தவரையில், இதில் யாருக்கும் குழப்பம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. சட்டம் படித்திருப்பவர்களுக்குத்தான் ஓரளவுக்கு இதில் குழப்பம் ஏற்படும்போல் தோன்றுகிறது.

கனம் சபாநாயகர் : சட்டம் தெரியாமல் இருப்பவர்களுக்கு குழப்பமே வராது..

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அவர்களாகவே இதைப்பற்றி நன்கு பரிசீலித்து சட்ட அங்கத்தினர் என்ற முறையில், தகுந்த முறையில் ஒரு அறிக்கையை கொடுத்தால் அதை நான் பரிசீலிக்க உடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[19th March 1964]

1-30
p.m.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி அவர்கள் நிலை என்ன என்ற முடிவை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு எதிர் காலத்தில் எந்த முறையில் ஊதிய உயர்வு அல்லது உத்தியோக நிலைமை இருக்கும் என்பதைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : உடனடியாக பதில் சொல்லுவதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தைத்தான் ரொம்ப விவரமாக, அதிகமாகச் சொன்னேன். இருந்தாலும் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மனதில் வைத்து பதில் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் இப்போது இதைப் பற்றி திட்டவட்டமாக ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தீ, வெள்ளம் போன்றவைகளால் பஞ்சம் உண்டாகிற நிலையில் பொது மக்களும் சமூக ஊழியர்களும் பெருமளவு உதவி செய்கிறார்கள் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று சர்க்காரிலிருந்து கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்களா அல்லது அவர்களுக்கு அதிக நிவாரணம் கொடுக்கப்படுகிறதா?

அடுத்து அவர்களுக்கு நம் மாகாண சர்க்கார் கொடுப்பதோடு பிரதமர் அவர்கள் நிதியிலிருந்து பண உதவி கொடுக்க வழி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த நிதியிலிருந்து உதவி பெறுவது என்ற நிலை இல்லை என்று ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையொட்டியாவது நம் மாநில சர்க்கார் கொடுக்கும் நிதியை அதிகப்படுத்த முன் வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அரசாங்கம் கொடுப்பதை நிறுத்தி விடவேண்டுமென்ற கருத்துப்பட்ட நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. 30 ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது, வேறு இல்லை என்று நினைத்தால் அது தவறு. வேறு உதவி கிடைக்கிறது என்று சொல்லும் முறையில் சொன்னேனே தவிர, சமூக மனப்பான்மை படைத்தவர்கள் கொடுக்கிறார்கள், ஆகையால் இதைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில் பரம்பரை நியமன முறை இருக்கிறது. சப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, ஹைகோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகு பரம்பரை நியமன முறையை நிடிக்கவிடுவது தவறு என்று தெளிவுபடுத்துவார்களா? அடுத்த தாற்போல...

கனம் சபாநாயகர் : ஒன்று போதும்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இப்போது பரம்பரை நியமன முறையைப் பற்றித்தான் சொன்னேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வெள்ள நிவாரணத்தில் நான் குறிப்பிடும்போது சமீபத்திலே ஏற்பட்ட சேதத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் விரகாலூர் என்ற பகுதி, ஹரிஜன மக்கள் உள்ள பகுதி, அந்தப் பகுதியில் வெள்ளம் ஏற்பட்டபோது ஹரிஜன மக்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்திலிருந்து மண்ணை எடுத்து உடைப்பை அடைத்தார்கள். அவர்கள் அந்த மண்ணுக்கு விலை கேட்கவில்லை. மண்ணை எடுத்துப் போட்டதற்கு கூலி கேட்கவில்லை. இந்த நேரத்தில் அந்த இடத்தை சுத்தப்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக அதிகத் தொகை வசூலிக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி அமைச்சரிடமிருந்து விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இதைக் குறித்து இப்போதுதான் கனம் அங்கத்தினர் பேசினார். அவர்கள் பேசியதைத் தொகுத்து எனக்கு கடிதம் எழுதினால் கவனம் செலுத்த முடியும்.

19th March 1964]

MR. SPEAKER : The question is—

' That the allotment of Rs. 73,61,100 under Demand No. 1—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100 '.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 73,61,100 under Demand No. I—Land Revenue Department '.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the allotment of Rs. 32,21,100 under Demand No. IV—Stamps Administration be reduced by Rs. 100 '.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,21,100 under Demand No. IV—Stamps Administration '.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the allotment of Rs. 5,09,100 under Demand No. XXXI—Famine Relief be reduced by Rs. 100 '.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,09,100 under Demand No. XXXI—Famine Relief '.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the allotment of Rs. 28,00,000 under Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100 '.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,00,000 under Demand No. XXXVII—Compensation to Zamindars '.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

1-36
p.m.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m.to-morrow.

The House then adjourned.